

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Први дан рада
3. октобар 2017. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици,
отварам Прву седницу Другог редовног заседања Народне скупштине
Републике Србије у 2017 години.

Молим да најпре саслушамо химну Републике Србије.

(Интонирање химне „Боже правде“.)

(Аплауз.)

Дозволите ми да у име Народне скупштине и у своје име поздравим
чланове делегације Британске групе при Интерпарламентарној унији, који
данашњу седницу прате са галерије Велике сале Дома Народне скупштине.

(Аплауз.)

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници присуствује 118 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим
народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке
јединице електронског система за гласање.

Показује ми неколико посланика овде да им нису картице у реду.

Молим службе само да провере о чему се ради, да нам омогуће да се
региструју сви посланици.

Бранислав Блажић је изашао да замени картицу. Ко још?

Пауза две минуте; да видимо само, да нас обавесте да ли је проблем
у систему.

(После паузе.)

Блажићу, је л' у реду сад? (Да.)

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 129 народних посланика и да имамо услове за наставак рада.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника жели да искористи своје право по члану 287. да постави питање?

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, постављам једно питање тројици челних државних функционера: председнику Републике Александру Вучићу, председнику Владе Ани Брнабић, и министру иностраних послова Ивици Дачићу – зашто државни органи нису реаговали због антисрпског потеза представништва Европске уније у Београду, које је издало књигу „Европски мозаик“ аутора Гедиминаса Виткуса – то је из неке од ових балтичких назовидржавица тамо – која је изразито антисрпског карактера? Збивања деведесетих година аутор посматра кроз хрватску призму, Хрватска је жртва, Срби су агресори. Ова књига показује шта Европска унија мисли о нама, да бисмо, и кад бисмо, не дај боже, тамо и били примљени, били држава другог реда, држава која служи за понижавање, као отирач, држава којој се стално могу неки захтеви испостављати, попут територијалних од стране Хрватске, попут захтева за надокнаду ратне штете и тако даље.

Између осталог, аутор за Иву Андрића каже да је хрватски писац. И још једну лаж проноси, коју је вероватно чуо у Београду, да је Тесла једном приликом изјавио да је поносан на своје српско порекло и хрватску домовину. Никад то Никола Тесла није изјавио! То је оно ђубре Сава Косановић, Теслин сестрић, који је био слуга комунистичког режима, измислио после Теслине смрти. Нигде у Теслиним списима тога нема, нигде у сећању савременика, нигде у штампи, нигде ни у једном медију, само је измислио Сава Косановић неколико година после Теслине смрти за потребе комунистичког режима. Аутор овде наводи само хрватске жртве у грађанском рату, говори о српским злочинцима и аутор показује, заправо, како се пише нова историја по рецепту Европске уније.

Ми морамо још неке потезе да повучемо. Ви сте видели шта наговештавају политички представници Литваније, Летоније и Естоније. Највећи хрватски писац свих времена, Мирослав Крлежа, исмевао је не само те две државице него и њихове народе између два светска рата својим романом о Блитви. Блитва се односи и на Литванију, односно Литву, Летонију, Естонију. Он им је тај карактер најбоље представио. Наравно, он много не одступа ни од хрватског карактера, али Крлежа није хтео баш тако далеко да иде. „Банкет у Блитви“ је остало једно од његових најбољих дела,

које се и данас са задовољством чита. Ја то морам признати као познавалац и српске и светске књижевности.

Политички представници ове три државице непрекидно прете Србији, врше притисак, траже ултимативно да Србија заведе санкције Русији. Наравно да Србија ни по коју цену не сме да заведе санкције Русији, али би највиши државни органи Србије – председник Републике, Влада и Министарство иностраних послова – требало да изврше притисак на Русију да укине вештачку независност Литваније, Летоније и Естоније, јер су дозлогрдиле и богу и људима; у Литванији живи 20% Руса, у Летонији и Естонији више од 50% Руса, али половици руских грађана ни до данас нису признали право на држављанство.

(Председник: Хвала. Време.)

Дакле, ако ико заслужује да престане са постојањем у међународноправном поретку онда су то Литванија, Летонија и Естонија и наши државни органи треба да захтевају од Русије да томе стане крај.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Наташа Мићић.

НАТАША МИЋИЋ: Даме и господо народни посланици, питања ћу упутити председници Владе.

Наиме, с обзиром на чињеницу да имамо недовољан раст БДП-а, као и податак Републичког завода за статистику који се односи на 2015. годину а тиче се процента ризика од сиромаштва, који је врло висок, износи 41,3%, а притом је најугроженија групација од 18 до 24 године, постављам питање – да ли Влада и председница Владе имају намеру да усвоје стратегију за борбу против сиромаштва?

Напоменула бих да је последња таква стратегија усвојена још 2002. године, за време владе Зорана Ђинђића, и она је била један од три кључна циља у програму реформи из 2001. године. Први је била модернизација државе, владавина права и борба против корупције. Други циљ је била ревитализација привреде уз тржишне реформе и трећа борба против корупције.

У међувремену, од 2002. године, 15 година су се смењивале владе, од социјалдемократских до народњачких, и мало јесте необично да неко ко припада либералној струји поставља једно овакво питање, али мислим да је јако важно и потребно да Влада припреми једну такву стратегију.

Друго питање односи се на закон о пореклу имовине; односи се и на политичаре. Подсетила бих да је претходни председник Владе обећао у свом експозеу да ће тај закон бити припремљен и упућен Скупштини. У међувремену смо добили и нову председницу Владе; истина, она то питање није отварала нити помиње. Значи, интересује ме када ће тај закон доћи у

скупштинску процедуру како бисмо избегли неуверљива образложења типа добијања новца од тетке из Канаде за куповину стана.

Треће питање такође упућујем председници Владе. Наиме, по ком основу бивши председник Републике Томислав Николић користи Резиденцију у Ужичкој 23, пошто је према Уредби о непокретностима Републике Србије предвиђено да се она може користити само за актуелног председника Републике? Дакле, то је преседан и то је заиста срамотно, нарочито узимајући у обзир прво питање које сам поставила, које се односи на висок проценат сиромашних људи, а притом знамо да Томислав Николић није угрожен, да поседује огроман стан, као и да је један од станова добио и за време НАТО бомбардовања. Дакле, интересује ме да нам објасни, нама посланицима, а и грађани су прилично узнемирени због те вести и нерационалног трошења средстава за Резиденцију коју користи један бивши председник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

На трећем ванредном заседању поставила сам три питања, добила одговор на једно. Захваљујем се овом приликом министру финансија, господину Вујовићу, на одговору. Подсећам министра Горана Тривана да министровање подразумева поштовање Скупштине, те стога очекујем одговор на питање везано за Бељарицу.

Игнорисано свеобухватно питање које сам поставила премијерки, актуелном градоначелнику Београда и, наравно неизоставно, председнику Србије, господину Александру Вучићу, родоначелнику идеје о „Београду на води“, постављам поново, преформулисано у складу са актуелним дешавањима у Београду.

Уговором о „Београду на води“ Србија се обавезује да до децембра 2019. године изрази комплетну примарну инфраструктуру потребну за целовит пројекат од два милиона квадратних метара. То, између осталог, подразумева: завршетак канализационог интерцептора, завршетак фабрике за пречишћавање отпадних вода у Великом Селу, израду прве линије метроа, без које није могуће решити саобраћај за „Београд на води“, израду тунела испод Терзијског гробана од Савског венца до Дорћола, један мост на Сави и један мост на Дунаву код Винче, изградњу четири железничке станице – у центру Београда, у Земуну, у Макишу и на Карабурми – проширење и заштиту погона воде у Макишу, јер „Београду на води“ треба 25 милиона литара воде дневно.

Јасно је да оволики део посла није могуће обавити за преостале две године, јер ништа још није ни почето. Јасно је да све ово стоји као обавеза Србије у уговору са арапским партнером. У случају неиспуњења уговорне обавезе арапски партнер има право да покрене арбитражу пред Судом у Бечу за ускраћивање планираног профита.

Моје питање гласи – зашто се Градска управа бави дејчим играма и козметичким интервенцијама у престоници, прави музичку фонтану, јарбол над јарболима, површинским и искључиво видним изменама саобраћајне инфраструктуре, уместо грејања станова пали новогодишњу расвету, склапа нови нетранспарентни капитални уговор за депонију у Винчи, уместо да се бави озбиљним, већ преузетим обавезама и стварним потребама Београда? Непоштовање тих обавеза плаћаће више генерација грађана Србије, те ће нас стога ове предизборне чаролије коштати веома много.

Питање за министарку грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, госпођу Зорану Михајловић. Госпођа Михајловић је недавно у јавности изјавила да је, што се ње тиче, Коридор 10 завршен. Шта уопште значи оваква изјава? Коридор 10 није чак ни њена идеја, а камоли њено власништво да може да даје овакве неозбиљне изјаве. Велика је неистина да је Коридор 10 и близу завршетка на спорној деоници кроз Грделичку клисуру. Ово би могле да потврде, када би хтеле, и колеге посланици који су из тих крајева Србије. Зашто грађанима Србије колеге посланици из тих крајева не дају праву информацију о степену завршености радова на Коридору 10, остављају њима на савести.

Обилазећи Коридор 10, не као случајни туриста на путу до мора већ као посланица Клуба самосталних посланика који директно на терену прикупљају податке, закључила сам следеће: деоница Грделица – Царичина долина – Владичин Хан, како рече министарка, што се тиче мене и тима озбиљних инжењера који су заједно са многим обишли трасу ове деонице, неће бити у потпуности реализована за још минимум две године од озбиљног динамичког плана реализације. То заправо значи да су сви рокови који су досада давани од стране министарке Михајловић и других политичара били плод нереалних процена и завањавање грађана Србије.

Последњих пет година слушамо изговоре о најтежој деоници у историји Европе, деоници кроз Грделичку клисуру. Захтевност деонице не може бити изговор за кашњење, јер способни грађевинари могу да изведу све, нарочито ако за то добију адекватну надокнаду.

Упоредне анализе ради, најтежа деоница ауто-пута кроз Црну Гору од Смоковца до Матешева, која пролази кањоном Мораче, дугачка је 41 километар. Сматра се најзахтевнијом деоницом Европе – по дужини тунела, мостова, потпорних зидова. Градња на овој деоници почела је маја 2015.

године и тренутно је реализовано више од 50% радова. По динамици која подразумева, између осталог, и 2.200 радника на градилишту у току месеца, ова траса ће бити завршена у наредне две године.

Како је могуће да деоница кроз Грделичку клисуру, дужине 26,1 километар, већ није готова? Од министарке Зоране Михајловић очекујем прецизан одговор – ко је кривац за кашњење радова на Коридору 10? У грађевинарству се лако доказује кривица. Низ учесника у реализацији чине пројектант, извођач, надзор, инвеститор. Да ли постоји неки, нама недоступан, разлог због којег се кривац не именује и штити? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Имам неколико питања; кратких, надам се.

Прво питање је за Министарство спољних послова. Не знам да ли је Министарство обавештено, а знам да сигурно ништа није предузело у вези са тим, да у овогодишњој класи полазника Војне академије у Хрватској има и група питомаца са Косова. То је обзнанила сама председница Хрватске Колинда Грабар Китаровић.

С обзиром на то да управо ових дана присуствујемо честим и врло, рекао бих, оштрим демаршима и протестима Хрватске поводом разних догађаја у Србији, последње сад неки дан у вези са Спомеником мајору Тепићу, хрватска влада је уложила оштри протест нашем амбасадору, питам – да ли Министарство спољних послова: а) зна и б) да ли нешто намерава да предузме или да реагује на неки начин поводом тога да група питомаца са Косова, по речима председнице, треба утврдити чињенично стање, похађа Војну академију у Хрватској? Мислим да ту има основа макар за један протест, ако не и за нешто више.

Иначе мислим да би наша дипломатија, без обзира на то што у последње време показује извесне знаке енергичности, морала много жешће и много одлучније да реагује на различите врсте и примере повређивања и понижавања, рекао бих, и државе Србије и угрожавања нашег суверенитета и државног достојанства.

Друго питање, још краће, иде на адресу Министарства правде, од којег очекујем коначан одговор о случају оружја у Јајинцима. С обзиром на то да је тај случај изазвао озбиљну пометњу и узнемирење у јавности, било је речи о томе, и то данима, како је то оружје било намењено атентату на највише државне функционере, мислим да су пре свега Министарство правде и Министарство унутрашњих послова дужни да дају једну целовиту

информацију грађанима Србије по том питању, без обзира какав био налаз истраге.

Треће питање иде на адресу председника Републике Александра Вучића и заиста се тиче појашњења, с обзиром на то да је прошле недеље у емисији „Упитник“ у једном контексту поменута могућност да Косово добије столицу у Уједињеним нацијама.

Наравно, понекад се у разговору речи могу истргнути из контекста. Ја не желим уопште овде да кажем нити да тврдим да је председник Републике изразио спремност да Србија прихвати да Косово има столицу у УН, али хоћу јасно и гласно да кажем, и очекујем такву врсту разјашњења са тог места, да је столица у УН за Косово еквивалент признању независности Косова. Дакле, нико нема права да се на тај начин поиграва, па чак ни као хипотетичку могућност да помиње прихватање или мирење са тиме да Косово добије столицу у УН.

Последње питање иде на адресу руководства Скупштине. Ја сам прошле недеље поставио то питање, тражио, посланички рок није још истекао, информацију о казнама које су изречене за време овог сазива – колико је тих казни отишло на рачун опозиционих посланика, колико посланика владајуће коалиције.

У међувремену су медији објавили један податак, не знам да ли је тачан, претпостављам да јесте, да је изречено укупно 46 новчаних казни, говорим само о новчаним казнама, и од тих 46 новчаних казни само две су дате представницима власти а 44 представницима опозиције. Без обзира на то што, наравно, нико није невин и сви смо одговорни за стање у овој скупштини, сасвим сам сигуран да та пропорција – дакле мање од 5% новчаних казни је уручено представницима власти а преко 95% представницима опозиције – да тај податак најбоље говори о, рекао бих, маћехинском, да не кажем неку другу реч, односу које председништво, а пре свега председница Скупштине има према народним посланицима, што мислим да је веома лоше.

Јуче смо имали прилику, слушајући грчког председника, после много времена, па и данас приликом ове свечаности, да осетимо понос што смо народни посланици и неку врсту задовољства, али тај понос се врло ретко јавља и врло ретко имамо прилику за ту врсту задовољства с обзиром на атмосферу коју, наравно, сви правимо овде и сви треба да се трудимо да она буде боља. Не да направимо академски клуб или библиотеку од Народне скупштине, али ипак да она протиче у духу колико-толико толерантног и демократског дијалога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге посланици, постављам питање премијерки Ани Брнабић и министру државне управе и локалне самоуправе, господину Ружићу. Питање је – зашто већ нису уведене или када ће бити уведене привремене мере у општини Владимирци, због услова који су се тамо стекли, због немогућности да тамо власт функционише нормално?

Наиме, Државна ревизорска институција је спровела контролу финансијског пословања и извештаја општине Владимирци и због тога је наложила СО Владимирци да поступи по налозима ДРИ и смени Миодрага Милинковића, председника општине Владимирци, због грубих повреда прописа, криминалних радњи, корупције и непоступања у складу са законом. Неке од тих ствари су: невалидна рачуноводствена документација, набавке без спровођења јавних набавки, неправилно исказивање стања на текућим рачунима и много других грубих неправилности.

С обзиром на то да Скупштина општине није поступила по налогу ДРИ, Народна скупштина је, овај дом где ми седимо, 15. августа такође добила обавештење о утврђивању захтева за предузимање мера и разрешење одговорног лица у општини Владимирци, председника општине Миодрага Милинковића.

Дакле, ДРИ је наложила смену председника општине Владимирци и каже – поднет је захтев за разрешење одговорног лица, председника општине Владимирци Миодрага Милинковића као неопходан у датој ситуацији а ради заштите интереса грађана локалне самоуправе.

С обзиром да то још увек није спроведено, питам надлежне институције – када ће тај проблем бити решен и када ће, после принудне управе, бити расписани избори у Владимирцима?

Да ствар буде још гора, ми тамо имамо и паралелне институције. У тренутку када је Скупштина хтела да одлучује по захтеву државног ревизора, један број посланика је напустио салу а један наставио да ради, па је изабран и нови председник Скупштине општине Владимирци, тако да данас имамо два. Тај нови сазив је упутио захтев тадашњој министарки државне управе, данашњој премијерки, Ани Брнабић, да одговори који су органи тамо сада валидни и дана 7. септембра 2016. године Министарство државне управе, тада министарка Ана Брнабић је потписала да је нова одлука за избор новог председника Скупштине апсолутно валидна и да они имају право и могу да наставе да раде. Међутим, то се у пракси није десило. И даље управља стари председник СО Владимирци. Дакле, имамо једну конфузију и једно стање које је неодрживо. Занима ме да ли је данас неко у држави свестан шта се

дешава по локалним срединама и у каквој ситуацији се налазе локалне самоуправе.

Поред тога што су потпуно девастиране смањивањем средстава и све већим надлежностима, ми имамо безброј оваквих примера као што су Владимирци. Имате, рецимо, у Крагујевцу градоначелника који уводи стечај у Крагујевац, имате Лабана који прети вађењем гркљана, имате градоначелника Ниша који је задужио град вероватно за 10 година унапред, имате председника општине у Трстенику који купује нови службени ауто а није платио гас ни за претходну грејну сезону и блокирани су рачуни јавног предузећа и, наравно, ово са Владимирцима као посебан проблем. Да ли су они гето у ком не важе закони Републике Србије, не важи мишљење државног ревизора, не важи мишљење министарке тада Ане Брнабић а данашње премијерке? Да ли они треба да поштују институције Републике Србије или за њих важе нека посебна правила?

Дакле, молим надлежне да ми одговоре на ово питање и да предузму све мере које су неопходне да се разреши ситуација у општини Владимирци. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Предраг Јеленковић.

Изволите.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге, тражим обавештење, тј. објашњење од Министарства омладине и спорта Владе Републике Србије.

Након усвајања Предлога закона о потврђивању Споразума о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих, остало је још нејасно да ли млади у Србији имају свој дан обележавања.

Наиме, иницијатива за овако нешто потекла је још у фебруару 2015. године на Четвртој седници Савета за младе Владе Републике Србије од стране представника, тј. делегата младих града Ниша. Седници су, поред министра омладине и спорта, присуствовали и представници неколико министарстава.

Идеја за покретање овакве иницијативе је управо скретање пажње на то да не смемо заборавити шта су млади учинили током ванредних ситуација у Србији, када их је скоро 10.000, по званичним подацима, било ангажовано као волонтери.

Ову иницијативу је, иначе, подржало 500 волонтера, младих из града Ниша, јер управо желе да скрену пажњу да је, осим 12. августа, Међународног дана младих, у Србији потребно обележавати и дан младих Србије. Давањем националног дана кроз Закон о младима показали бисмо да схватамо значај ангажовања младих, њихово активно учешће, њихов значај

и јасно позиционирање државе према младима као приоритет у здраву развојну категорију.

Практично, питање гласи – у којој је фази доношење одлуке о увођењу обележавања оваквог дана, донетој на Четвртој седници Савета за младе Републике Србије? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: захваљујем.

Реч има народни посланик Милош Бошковић.

Изволите.

МИЛОШ БОШКОВИЋ: Поштовани народни посланици, поштовани грађани, моје прво питање намењено је Министарству заштите животне средине. Наиме, пре неколико дана је стигао мејл свим народним посланицима од једног грађанина који је забринут у вези са изградњом хидроелектрана на Старој планини. Ја ћу сада да прочитам део тог писма:

„Над Старом планином се врши еколошки злочин. На Црновршкој реци је у току изградња хидроелектране. Планира се превођење Теплодолске реке у Завојско језеро. Дефинисано је више од 60 локација за нове хидроелектране, а у целој Србији преко 600. Већина њих треба да се нађе у националним парковима, где је законом забрањено преграђивање или регулација река. На овај начин се директно крши закон. Дозволе за изградњу оваквих хидроелектрана су добијене на крајње сумњив начин.

Приликом изградње реке се измештају у цеви а корито реке остаје без воде. Резултат је да сав биљни и животињски свет изумире, а долази и до исушивања постојећих извора. Напад на Стару планину и њене реке је злочин над природом и људима, а поврх свега је и противзаконито.“ Ту је крај писма.

Стицајем околности ја сам био тамо пре неколико дана и видео сам како изгледа Црновршка река, и заиста је тако. Дакле, поред реке нема скоро никакве вегетације, зато што су булдожери и тешка механизација очистили дрвеће и све зеленило како би ставили цеви поред реке и одвели реку у цев.

Ако се ово настави, изгубићемо све оно што Стара планина може да понуди у туристичком смислу; нећемо више имати оне фантастичне водопаде, где многе Нишлије и други грађани иду, а такође и производе по којима је Стара планина позната, као што су, рецимо, качкаваљи, сиреви, млеко, неће више моћи да буду тог квалитета и људи неће моћи то да производе и да живе од тога.

Неки забринути грађани су већ имали састанак са Министарством заштите животне средине и добили су нека уверавања да ће проблем бити решен. Стога моје питање за Министарство гласи – да ли је Министарство било шта урадило поводом овог питања – зато што су багери и даље тамо; био сам пре два-три дана, и даље се ради и ово је директно кршење закона –

и да ли је овај процес заустављен? Понављам, не сме да се гради на територији националних паркова.

Следеће питање је за исто министарство, а тиче се проблема који је вероватно свима познат, пластичних кеса, које дефинитивно прекомерно користимо. Вероватно знате нам да у сваком супермаркету, драгстору, мегамаркету без питања дају пластичне кесе и проблем је што те кесе завршавају на погрешним местима – на улицама, у крошњама дрвећа, у рекама. Један пријатељ ми је рекао да је њему завршила на глави, зато што је дунуо ветар и дошла му је кеса директно у лице.

Већина земаља у окружењу, као и земље у ЕУ, овај проблем су решиле тако што су обавезале трговце да наплаћују пластичне кесе, бар по некој минималној цени, чисто да би потрошачи размислили да ли ће да узму пластичну кесу или ће можда ипак да понесу неки цегер или платнену торбу од куће и на тај начин да пакују своје производе.

Да ли Министарство има у плану неки закон који би ово регулисао? Хајде да не будемо, као и увек, последњи у региону и последњи у Европи који ово решавају. Заиста би било лепо да се ово реши и да коначно престанемо да се давимо у пластици.

Следеће питање је за бившег председника Владе, садашњег председника Републике Србије Александра Вучића. Постављамо ово питање по 28. пут, зато што никако да добијемо одговор. Прво питање је зашто не одговара на посланичка питања, а друго питање је, такође за њега – да ли је коалиција СНС са Харадинајем увод у избацивање преамбуле о Косову и Метохији из Устава Републике Србије?

Следеће питање је за председницу Народне скупштине Мају Гојковић. Ово питање постављамо двадесети пут, зато што претходних деветнаест пута нисмо добили одговор; постављаћемо га док нам не одговори. Питање гласи – када ће на дневни ред коначно ставити расправу о сопственој смени? Ово није нешто што ми тражимо, на чему ми инсистирамо, него нешто што је она сама обећала и ред би био да испуни то обећање. Замолио бих Мају Гојковић да нам одговор на ово питање достави у писменој форми. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, пропустио сам прилику да поздравим британске парламентарце, који су, нажалост, напустили наше заседање, као најнапредније политичке снаге у Европи које су напустиле пропали пројекат ЕУ, па ћу управо из тог разлога поставити прво питање председнику Србије Александру Вучићу – да ли је, наиме, тек

јуче сазнао да Европска унија има двоструке стандарде када је у питању Србија и Косово и Метохија у саставу Србије?

Мислим да сви грађани Србије виде те двоструке стандарде ЕУ годинама уназад. Европска унија је учествовала у бомбардовању Србије и Црне Горе, у стварању независног Косова и заиста је бесмислено да имамо председника који је тек јуче схватио да ЕУ има двоструке стандарде.

Зато постављамо питање председнику Александру Вучићу – када ће прекинути ове погубне преговоре о Косову и Метохији у Бриселу, јер је јасно да тамо немамо никаквог неутралног посредника већ директног спонзора косовске независности?

Друго питање односи се на Министарство рада – када ће више од сто хиљада радника у Србији моћи да оствари своја потраживања према предузећима пропалим у пљачкашким приватизацијама? Наиме, више од сто хиљада радника у Србији има неисплаћене зарађене зараде, неповезан радни стаж и друге обавезе тих пропалих фирми према њима. Да ли је у плану Владе Републике Србије за буџет за 2018. годину издвајање средстава којима би се обештетили ови покрадени радници у претходним годинама и деценијама?

Друго питање за исто министарство тиче се статуса ратних војних ветерана у Србији. Да ли је, господине министре који сте задужени за борацка питања, могуће да је Србија једина држава у Европи, а посебно на бившим југословенским просторима, која није решила статус ратних војних ветерана, ратних војних инвалида и породица погинулих у отаџбинским одбрамбеним ратовима од 1991. до 1999. године? Да ли ће коначно Влада Републике Србије, после повлачења неколико законских предлога, ући у скупштинску процедуру са законом који би решио питање ратних војних ветерана и свега онога што се тиче оних људи који су у своје време били спремни да дају, а многи од њих и дали своје животе да бисмо ми данас живели у слободи?

Питање за председника Владе Републике Србије, не мислим на Александра Вучића, он је вршилац дужности, него на Ану Брнабић – када ће бити решен проблем српског села и пољопривреде, то јест, када ће Влада Републике Србије конкретним мерама подржати српског сељака након ове заиста катастрофалне године са низом елементарних непогода – од мраза, преко града, до огромне суше? Јер видимо, ево га октобар а Влада Републике Србије још није донела никакве мере подршке пострадалим српским сељацима.

Исто питање за председника Владе Републике Србије, а сада мислим на Александра Вучића, јер је он вршилац дужности председника Владе Републике Србије – када ће коначно бити решено питање више од двадесет

хиљада породица које имају кредите индексиране у страним валутама, посебно у швајцарским францима, које су буквално опљачкане од стране банкарских зеленаша и дерикожа у овој држави а да их ова држава ни на који начин није заштитила? Када ћемо укинути валутну клаузулу и пљачку грађана од стране банака на разним банкарским провизијама и преварама друге врсте?

На крају питања за председника Народне скупштине Републике Србије Мају Гојковић, која није одговорила на та питања на Колегијуму Народне скупштине, а тичу се кључне контролно-надзорне улоге Народне скупштине над радом извршне власти. Годину дана ова владајућа већина избегава да доведе Владу Републике Србије овде у Народну скупштину да одговара на посланичка питања опозиције. Нема седница Скупштине последњег четвртка у месецу, када Влада треба да одговара. Нема десет посебних седница на актуелне теме које је предложила Посланичка група Двери. Што је најважније, тражим да ми се поднесе детаљан извештај колико министара у Влади Републике Србије је уопште поднело свој извештај о раду у ових годину дана. Према Пословнику о раду Народне скупштине, министри су обавезни да подносе извештај на свака три месеца и да дођу на заседање надлежног скупштинског одбора, а они то не раде већ пуних годину дана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани Републике Србије, постављам питање председнику Републике Србије Александру Вучићу и председници Владе Републике Србије госпођи Ани Брнабић.

Питање је око којег се веома мало водило дискусије међу посланицима, посебно међу онима који су самозване патриоте или самозвани националисти.

Веома је важно за достојанство једног народа и за понос једне државе, а мислим да је Парламент о томе пропустио прилику и да разговара и да поставља питања онима који воде ову земљу – како је могуће, након свега што се догодило, да Српска листа на КиМ, коју је подржала СНС, подржи Рамуша Харадинаја за председника косовске владе? Какво је објашњење, пошто је оптужен за најтеже злочине против човечности који су извршени на овим просторима над Србима, неалбанцима, па чак и Албанцима који нису били послушни грађани? Да ли је могуће да је коалициони партнер Владе Републике Србије Рамуш Харадинај заслужио, и због чега, и колико је то коштало?

Говоримо о неком поносу, говоримо о томе како се поносимо својом историјом, говоримо о томе како смо поносни као народ и као нација. Председник Републике Србије и председница Владе Републике Србије морају да одговоре породицама несталих чија су лица на плакатима испред Скупштине Републике Србије. Они који су нестали, између осталог, нестајали су и у такозваној „жутој кући“.

Шта Тужилаштво за ратне злочине ради ако има непобитне доказе и ако постоји информација да је Тужилаштво за ратне злочине Србије у поседу непобитних доказа да је Рамуш Харадинај ратни злочинац? Због чега Тужилаштво за ратне злочине Србије ћути? Је ли и то један део коалиционог споразума између СНС-а и Рамуша Харадинаја?

Током јучерашњег дана председница Владе Републике Србије говори о двоструким аршинима међународног права када је у питању Каталонија и када је у питању Косово. А које то међународно право вам даје за право да ратног злочинца који је убијао ваше суграђане подржавате да постане председник владе на КиМ? Да ли заиста мислите, и као председник Републике и председница Владе Републике Србије, да има искреног помирења између косовских Албанаца и косовских Срба уколико Рамуш Харадинај остане премијер владе републике Косово уз помоћ Српске напредне странке?

Био је хитан састанак, консултације које је заказао председник Републике Србије Александар Вучић. А да ли је и Рамуш Харадинај био на вези? Да ли је и он био део консултација када су у питању двоструки међународни аршини?

Зашто ни председник Републике Србије ни председница Владе Републике Србије нису ни једну једину реч рекли када је пре два дана Рамуш Харадинај прозвао Медвеђу и Прешево источним Косовом? И то је вероватно део коалиционог споразума. И део коалиционог споразума је да се стидимо и да сагињемо главу. Реалност косовска је потпуно друго питање.

Наравно да они који су ратовали за Косово и који су тај рат изгубили данас немају шта друго да кажу него да се представе као велики подржаваоци политике Косова и Метохије, Рамуша Харадинаја и да потпишу све што се тиче независности Косова, сваки споразум, сваки уговор. Говори се о УН и столици у УН, и то је, такође, друга тема, али одговоре на ова питања, због чега грађани Србије сагињу главу, дугују и председник Републике Србије и председница Владе Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Божовићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, моје прво питање за Владу и Министарство одбране је – да ли ће ускоро бити комплетирана ескадрила „мигова-29“ и тиме ојачана борбена моћ ове земље да можемо да штитимо интегритет, и да ли ће се набавити ракетни систем било ког облика и било које марке?

С тим у вези, даме и господо, постављам питање Влади и тужилаштву – шта ће Влада и тужилаштво предузети против Бориса Тадића и Војислава Коштунице поводом дивље изградње дивље државе Косово на територији наше јужне покрајине, зато што фебруара 2008. године нису ништа предузели поводом усвајања албанске косовске декларације о независности у Приштини? Такође, с тим у вези, њихова одговорност је још већа зато што су у даљем изграђивању тражили необавезујуће мишљење, мењали резолуцију у Уједињеним нацијама и овлашћења са Унмика пребацивали на Еулекс и тако елиминисали из процеса Русију и Кину, које су нам биле једини пријатељи.

То је доказ да је на одређени начин извршена велеиздаја и моје питање за тужилаштво и за Владу је шта ће предузети поводом тога, а ту бих додао и Вука Јеремића, у народу познатијег као „Вука Потомка“, јер је и он учествовао у дивљој изградњи дивље државе КиМ.

Моје друго питање се односи на министарку грађевине. Да ли је тачно да су Балша Божовић и Драган Ђилас 2014. године изложили пројекат музичке фонтане на Славији? Ако јесу, да нам достави одговор, и да се при томе осуди то што они, поменута двојица, нису завршили али осуђују оне који су изградили оно што су они пројектовали.

Следеће моје питање – шта ће Народна скупштина урадити да се јасно и гласно одредимо према народним посланицима који величају неонацистичке организације, поздрављају њихове резултате, поздрављају њихове покрете типа бугарске Атаке, која баштини бугарске војне снаге у Другом светском рату, и Алтернативе за Немачку, која је веома близу нацистичке организације? Шта ћемо као Народна скупштина предузети поводом тог питања, да се јасно и гласно одредимо према тим појавама, односно према посланицима који подржавају такву врсту покрета?

Надаље, моје питање за тужилаштво – шта ће предузети поводом нестанка, односно продаје за време власти бившег режима, 21 милиона грама злата, која, према мојим информацијама, није урађено на законом предвиђен начин? Шта ће предузети, јер то је вредност преко 700 милиона евра? Да вас подсетим, то је трогодишња субвенција у пољопривреди. За тих 700 милиона евра могло се отворити сто хиљада радних места, а они су избрисали, односно отпустили четиристо хиљада људи.

Надаље, шта ће Скупштина предузети поводом наступа председника Одбора за европске интеграције, који је ових дана отишао у Каталонију и недвосмислено подржао дезинтеграцију једне од земаља ЕУ и тиме искомпликовао, на одређен начин, наш положај и наш став о КиМ, односно наше непризнавање дивље државе Косово и Метохија?

С тим у вези, у јавности је осуђено понашање народних посланика који су пратили активности приликом референдума на Криму, и то су само у техничким детаљима неке колеге пратиле како тај референдум тече, а овде се председник Одбора за европске интеграције и политички ангажовао и подржао независност Каталоније и тиме искомпликовао наш међународни положај и подржао дезинтеграцију једне европске државе. С тим у вези питам Народну скупштину и председника Народне скупштине – шта ће предузети поводом тога?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, постављам питање Министарству правде.

Пропали досовски, НАТО прашинарски председнички кандидат Саша Јанковић, познат под надимком „Сале Прангија“, био је главни актер у афери „Пиштољ“, у којој је 4. јануара господње 1993. године у Јанковићем стану на Новом Београду Предраг Гојковић наводно починио самоубиство у присуству Јанковићева два друга, Саше Мишића и Ђорђа Грубачића.

С тим у вези постављам питање – да ли је тачно да је Саша Јанковић крио да се Предраг Гојковић наводно убио из Јанковићевог пиштоља? Да ли је тачно да је неко зауставио истрагу овог предмета? Да ли је тачно да је парафинским рукавицама утврђено да на рукама Саше Мишића и Ђорђа Грубачића није било трагова барута, што наводи на то да они нису убице? Да ли је тачно да је Саша Јанковић имао барут на рукама, што наводи на сумњу да је он убица Предрага Гојковића?

Да ли је тачно – молим вас, обратите пажњу, поштовани грађани – да је један од тројице актера афере „Пиштољ“ касније био саучесник убиства Жељка Ражнатовића Аркана? И шта нам то говори, даме и господо? Говори да је Саша Јанковић веома опасан човек и умешан у многе афере које су се дешавале тих година. Да је Саша Јанковић опасан човек и склон насиљу говори и његова изјава да ће стрелјати председника државе Александра Вучића. Да ли можете замислити, поштовани грађани, да се Саша Јанковић може бавити политиком и бити одборник у једној од скупштина општина?

У вези с наводним самоубиством Предрага Гојковића и учешћем Саше Јанковића у тој афери поставио сам питање на једној од седница Народне скупштине Републике Србије и, наравно, добио одговор.

Поштовани грађани, немојте бити шокирани одговором. Одговор гласи: „Предмет је комисијски уништен на основу Одлуке Комисије Историјског архива града Београда 14. 6. господње 2004. године“.

Можете ли, поштовани грађани, замислити како је нестао оригинал Дејтонског споразума и Споразум Холбрук–Милошевић о непризнавању Косова? Постављам питање – ко су чланови Комисије Историјског архива? Ко је био директор Архива града Београда и ко је тужилац у том процесу? Има ли шансе, постављам питање, да се овај предмет расветли до краја?

Друго питање. Саша Радуловић, звани „Краљ Стечаја,“ био је стечајни управник у 14 фирми и као такав узео 495 месечних надокнада, односно 50.000.000 динара из џепова грађана. Стечајни управник је узимао новац из стечајне масе коме је хтео и како је хтео, без сагласности суда и државе. Радуловић је оштетио државу и фирме за силне милионе. Саша Радуловић је оштетио и САД тиме што није платио порез у износу од 1.056.000 долара. Радуловић је 2011. године као стечајни управник у грађевинској фирми „Нови аутопут“ дао компанији „Е-бизнис сервис“ милионски вредне књиговодствене послове, у којој је он био сувласник са својом супругом. Због тога је био кажњен са 100.000 динара и смењен са дужности стечајног управника „Новог аутопута“.

Због оваквих изречених чињеница тужио ме је суду и, наравно, изгубио спор. Лагао је да сам се позвао на имунитет. Није се он појавио, већ је на суд дошла једна девојчица. Лаж је њему својствена карактерна особина. Он је лагао да су СНС и Александар Вучић покрали изборе. Након пет месеци, ево, признао је да је лагао.

„Краљ Стечаја“ се декларисао као борац против партократије и кумовских веза у политици. Поштовани грађани, Радуловић је првак Европе у кумовским и родбинским везама у политици. Пример, у СО Врачар ставио је на одборничку листу: Ивана Кљајића и његову супругу Оливеру Кљајић, кума Ивана Кљајића Миленка Петронијевића и његову супругу Драгану Петронијевић, Срећка Бабића и његову супругу Дуњу Видић Бабић, оца генералног секретара Покрета, господина Николића. Седам кумова, супруга и супружника на одборничкој листи за СО Врачар.

(Председавајући: Захваљујем, колега Атлагићу.)

Поштовани грађани, надам се да ћете га бацити у политичку прошлост на следећим београдским изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Ана Стевановић: Пословник. Зашто дозвољавате да се увредљиво говори о нашем председнику?)

Колегинице Стевановић, требало би да знате да не можете добити реч по основу Пословника, из једног простог разлога, јер седница још увек није

почела. Ово је време и период када посланици, сходно Пословнику, постављају питања.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Мехо Омеровић и Гордана Чомић.

Предлози за разматрање аката по хитном поступку.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о националној инфраструктури геопросторних података, који је поднела Народној скупштини 28. јула 2017. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о стечају, који је поднела Народној скупштини 14. августа 2017. године.

Стављам на гласање овај предлог.

ПРЕДСЕДНИК: Закључујем гласање: за – нико, против – седам, уздржаних – нема, није гласало 158 народних посланика.

Констатујем да није прихваћен предлог Владе.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о Безбедносно-информативној агенцији.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – шест, уздржаних – нема, није гласало 163 народних посланика.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (зајам за развојне политике у области управљања ризицима од елементарних непогода са опцијом одложеног повлачења средстава) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – четири, уздржаних – нема, није гласало 165 народних посланика.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму између KfW Франкфурт на Мајни и Републике Србије, коју представља министар финансија, за Програм

водоснабдевања и канализације у општинама средње величине у Србији V, који је поднела Народној скупштини 29. августа 2017. године.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – двоје, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

*ИСПРАВКА СТЕНОГРАФСКИХ БЕЛЕЖАКА

Исправка се односи на смену 6/2, где је изостављен предлог Владе да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму између KfW, Франкфурт на Мајни и Републике Србије - Програм подстицања обновљиве енергије: Развој тржишта и биомасе у Републици Србији (прва компонента), као и гласање о истом.

*Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму између KfW, Франкфурт на Мајни и Републике Србије - Програм подстицања обновљиве енергије: Развој тржишта и биомасе у Републици Србији (прва компонента).

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – двоје, против – пет, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат инклузивног предшколског образовања и васпитања) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – четири, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за пројекат модернизације и реконструкције мађарско–српске железничке везе на територији Републике Србије, за деоницу Београд центар – Стара Пазова, између Владе Републике Србије, коју представља Министарство финансија, као зајмопримца, и Кинеске *Export-import* банке као зајмодавца.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – четири, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Финансијског уговора Клинички центри/Ц, између Републике Србије и Европске инвестиционе банке.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – један, против – четири, уздржаних – нема, није гласало 165 народних посланика.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама Закона о информационој безбедности.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 128, против – 13, уздржаних – нема, није гласало 29 народних посланика.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 132, против – 10, уздржаних – нема, није гласало 29 народних посланика.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о Националној академији за јавну управу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 131, против – 10, уздржаних – нема, није гласало 130 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о здравственом осигурању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 157 посланика.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о раду.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Милан Лапчевић, Дејан Шулкић и Горица Гајић предложили су да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о раду.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“, Крагујевац.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Државно веће тужилаца је предложило да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о избору заменика јавног тужиоца.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о престанку функције председника Прекршајног апелационог суда.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о разрешењу члана и председника Националног просветног савета.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о избору председника Националног просветног савета.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланичка група СРС је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 134, против – два, уздржаних – нема, није гласало 36 посланика.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о измени Закона о НБС.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 162 посланика.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о допунама Закона о основном образовању и васпитању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о допуни Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о допунама Закона о средњем образовању и васпитању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Државно веће тужилаца је предложило да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о избору заменика јавног тужиоца.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање. Нико није гласао.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Драгољуб Мићуновић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама Закона о уџбеницима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланичка група СНС је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о измени и допуни Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 132, против – један, уздржаних – нема,

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама Закона о главном граду.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама Кривичног законика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о допуни Закона о здравственом осигурању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о допуни Кривичног законика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о измени и допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Председник Народне скупштине предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен предлог.

Народна посланица Наташа Вучковић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Наташа Вучковић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на имовину.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Маја Виденовић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Весна Марјановић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланичка група Српска напредна странка предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 130, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Посланичка група Српска радикална странка предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 135, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Председник Народне скупштине предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 132, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Посланичка група Доста је било предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о допуни Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Председник Народне скупштине предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 130, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 155 посланика.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић предложили су да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Прелазимо на допуне дневног реда.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са рушењем објеката у Београду, у делу града познат као Савамала, 25. априла 2016. године.

Да ли желите образложите? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Захтев Посланичке групе Социјалдемократска странка – Народни покрет Србије за формирање анкетног одбора који би се бавио истраживањем догађаја који су се десили у Београду 24–25. априла 2016. године поднели смо 6. јуна 2016. године.

Ево данас, 3. октобра 2017. године, значи готово годину и по дана после тих дешавања, јавност у Србији од стране званичних органа још увек није сазнала истину о томе шта се десило, ко су били људи који су под маскама срушили објекте који су били приватно власништво, објекте који нису могли да се сруше јер за то није постојала одлука надлежног државног органа и, што је много страшније, ко су били они који су том приликом привођали грађане који су се затекли, значи одузимали им право на слободу на неколико сати, и ко су били они у врху полиције који се на позиве грађана који су успели да позову полицију и затражили да полиција у складу са законом и Уставом изврши своју обавезу и заштити грађане, уставни и законски поредак Србије, који се том позиву нису одазвали.

Ових дана можемо да прочитамо и делове полицијског извештаја на основу којег би тужилаштво требало да покрене истрагу. Нажалост, у том извештају се не налази ништа, ниједан одговор на ова питања. Оно што је посебно интересантно је, међутим, да смо неколико дана после овог догађаја од тадашњег председника Владе чули да су за то одговорни људи из врха градске власти – исте оне градске власти која и данас управља Београдом на начин да је раскопала пола града и 2. октобра украсила новогодишњом расветом град Београд – називајући те људе, потпуно оправдано, „комплетним идиотима“.

Оно што мене занима и што мислим да је тема анкетног одбора који би требало да се формира јесте да, ако већ полиција и тужилаштво нису узели изјаву од господина Александра Вучића, сада председника Републике, подели своја сазнања о томе који су то „комплетни идиоти“ из врха градске власти. Мислим да би било добро да имамо анкетни одбор који би дао одговор и дао прилику председнику Републике да да одговор ко су „комплетни идиоти“ из врха градске власти. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о утврђивању пореза на непријављени приход грађана.

Да ли жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину.

Да ли посланик Ненад Константиновић жели реч?

Можда не видим добро. Не жели. Није ту.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о општем управном поступку.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима.

Да ли неко жели реч? (Не.) Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Да ли неко жели реч? (Не.) Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру.

Да ли жели реч? Није ту.

Стављам на гласање овај предлог

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном окупљању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о уџбеницима.

Да ли посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик проф. др Миладин Шеварлић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о генетички модификованим организмима и производима од ГМО.

Изволите. Желите да образложите? (Да.)

Реч има проф. др Миладин Шеварлић.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председнице.

Поред два закона о генетички модификованим организмима који су у овој скупштини разматрани и усвојени 2001. и 2009. године, овај дом је још три пута разматрао проблематику генетички модификованих организама. Два пута у виду јавних слушања која је организовала тада председница Одбора за заштиту животне средине професор Милица Војић Марковић и једном приликом предаје преко 30.000 потписа са захтевом за спровођење референдума о генетички модификованим организмима које су сакупили Зелени Србије на челу са сада актуелним послаником Иваном Карићем.

У периоду од 2013. године, када су одборници Скупштине града Чачка први једногласно усвојили текст моје декларације о генетички модификованим организмима, тај текст и, касније, текст који су предложили Зелени Србије, закључно са једногласним изјашњавањем одборника Скупштине Сјеница 20. децембра 2016. године, усвојен је у 136 локалних самоуправа, односно општина и градова или 80,5% од укупно 169 општина и градова у Републици Србији.

Није ми позната ниједна друштвена акција која је добила практично плебисцитарну подршку у локалним самоуправама као што је то текст Декларације о генетички модификованим организмима којим се подржава Закон о генетички модификованим организмима из 2009. године, који забрањује увоз, узгој, прераду и промет генетички модификованих организама и производа од генетички модификованих организама.

Истовремено, овом декларацијом практично је покривено око 80% укупне територије Републике Србије, 85% укупног становништва у Републици Србији се налази на територији ових 136 локалних самоуправа.

И имајући у виду одлуку апсолутне већине легитимних државних органа, скупштина општина и градова, логичан је и демократски став да предложим као народни посланик Народној скупштини, што сам и учинио, кровну декларацију о генетички модификованим организмима, која се разликује од текста који је усвојен у 136 локалних самоуправа само у једном члану, а тај члан гласи – „Народна скупштина Републике Србије се обавезује да ће, у случају да Влада Републике Србије достави предлог за измену и допуну Закона о ГМО (2009) или предлог новог закона о ГМО у циљу дозволе увоза, гајења, прераде и промета ГМО и производа од ГМО на територији Републике Србије, претходно да донесе одлуку и спроведе референдум са питањем: Да ли сте ЗА или ПРОТИВ увоза, гајења, прераде и промета ГМО и производа од ГМО на територији Републике Србије?“

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време сте потрошили.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, и даље остаје нејасно, после годину дана од конституисања Народне скупштине Републике Србије, зашто владајућа већина избегава да се образује анкетни одбор ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године, од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

Да ви немате шта да кријете, ви бисте, наравно, подржали образовање једног оваквог анкетног одбора, али с обзиром на то да одлично знате колико сте криви и колико учествујете у разним врстама изборних крађа, наравно да избегавате да се један овакав анкетни одбор формира.

Није изборна крађа само она изборна крађа која се дешава на сам дан избора, када купујете гласове, када преко „бугарског воза“ организујете куповину гласова, када гласају мртви који су остали у неажурираним бирачким списковима итд., итд. Постоји низ других облика изборне крађе које ми овде наводимо и тражимо да се формира анкетни одбор да би се видело о чему се ради, почевши од тога како уцењујете грађане који раде у јавном сектору да морају да скупљају сигурне гласове за вас, како злоупотребљавате државне институције да би, заправо, све биле стављене у

функцију изборне кампање власти, како сте затворили све медије и како нема више политичких емисија у којима би дошло до сучељавања власти и опозиције и, коначно, како сте укинули РЕМ и како РЕМ не врши своју функцију контроле над изборним процесом.

Да не говорим о томе да се већ годинама у Народној скупштини Републике Србије не формира надзорни одбор за контролу изборног процеса, што је обавеза Народне скупштине Републике Србије. Последњи такав надзорни одбор формиран је још 2000. године и од тада ниједна власт није дозволила да Народна скупштина контролише изборни процес.

Ви овим избегавањем да ставите на дневни ред формирање анкетног одбора заправо скачете сами себи у уста, јер све време тврдите да је ту било неких нелегалних радњи и да је неко некога угурао у Скупштину. Па што, господо са власти, не дозволите формирање анкетног одбора па да видимо како сте ви заправо крали на тим изборима?

Сви се сећамо како је тадашњи председник СНС-а, и данашњи, Александар Вучић, изашао на конференцију за медије пре Републичке изборне комисије и прогласио да су три изборне листе опозиције испод цензуса. Замислите, Александар Вучић проглашава ко је у Србији испод цензуса и ко је, за њега, прихватљив да уђе у Народну скупштину а ко нема права, по његовом мишљењу, да уопште уђе у Народну скупштину.

То је истина о вашој изборној крађи из 2016. године, а то што не смете сада, ево нек се грађани увере, да гласате да се формира овај анкетни одбор, говори о томе да и те како имате шта да кријете. Ако немате шта да кријете, гласајте да се формира анкетни одбор.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о Аутономној Покрајини Косово и Метохија.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ (Држи камен у руци.): Поштовани грађани Србије: И овај камен земље Србије,

Што претећ сунцу дера кроз облак,

Суморним челом, мрачним борама,

О вековечности прича далекој

Отаџбина је ово Србина!

(Народни посланици у сали гласно коментаришу.)

Доносим вам, поштоване колеге народни посланици, камен са Косова и Метохије...

ПРЕДСЕДНИК: Извините што ћу вас прекинути, је л' то камен?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК: Не смете да уносите то у салу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Камен са Косова и Метохије?

ПРЕДСЕДНИК: Не смете да уносите камен у салу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Али ово је из песме Ђуре Јакшића „Отаџбина“, онај камен земље Србије...

ПРЕДСЕДНИК: Верујем, али има у нашим песмама...

Не можете то да радите. Молим вас, изнесите камен.

(Бошко Обрадовић: Нека изнесе ко треба...)

Пауза!

Не, не, изнесите из сале. Пауза минут док не изнесете.

Немојте, молим вас. Има у песмама и оружја, и ножева, и камења и цигли. Не можемо то да дозволимо.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Не разумем зашто би вам сметао камен са Косова и Метохије.

(Жагор у сали.)

ПРЕДСЕДНИК: Пауза, да изнесете камен. Будите љубазни.

Молим обезбеђење, будите љубазни и само узмите камен. Помозите посланику да можемо да наставимо. Хвала.

Изволите, наставите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Не могу заиста да разумем коме може да смета камен са Косова и Метохије и зашто вам смета песма Ђуре Јакшића „Отаџбина“...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, полако само. Докажите да сте донели то са Косова и Метохије.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Тако је. Јуче сам био на Косову и Метохији и донео сам камен, наравно.

(У сали гласни коментари.)

ПРЕДСЕДНИК: Немојте, нећемо тако.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Молим вас, ако можете, да умирите владајућу већину.

ПРЕДСЕДНИК: Сами знате да не смеју да се уносе такве ствари у салу Парламента. Не знам како је уопште ушло у зграду.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Надам се да ћете ми вратити време.

ПРЕДСЕДНИК: Наравно да ћу вам вратити. То је питање за обезбеђење Парламента, како је могуће да се уноси камење у Парламент. То није питање за вас, на вама је да пробате.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: То није камење, то је камен са Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДНИК: На вама је да пробате.

Тишина! Тишина! Молим посланике за тишину да можемо да наставимо по дневном реду.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК: Потпредседниче, седите овде. Нисмо у кафићу него у Парламенту. Седите поред мене, тако.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Срам вас било, потпредседниче.

ПРЕДСЕДНИК: Или изведите посланика на кафу, а ми да радимо.

Изволите, пријавите се опет.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Посланичка група Српског покрета Двери изашла је са Предлогом резолуције Народне скупштине Републике Србије о АП Косово и Метохија чиме желимо да ставимо владајућу већину пред могућност да подржи ову резолуцију и стане у одбрану Косова и Метохије.

Једини унутрашњи дијалог о Косову и Метохији који је прихватљив за нас из Двери јесте дијалог о томе како ћемо одбрани Косово и Метохију у саставу Србије. Никакав дијалог о томе да мењамо Устав, да избацујемо Косово и Метохију из преамбуле или да предајемо, издајемо Косово и Метохију за нас није прихватљив. Све што је требало да буде речено о Косову и Метохији записано је у Уставу. Ми желимо овом резолуцијом да позовемо све вас из владајуће већине да станете иза одбране Косова и Метохије у саставу Србије.

Мене сада занима, пред очима читаве српске јавности, како ћете да одбијете да се резолуција о одбрани Косова и Метохије у саставу Србије нађе на дневном реду скупштинског заседања. Сам председник Александар Вучић рекао је да ће се у Скупштини расправљати о Косову и Метохији. Ево вам прилике да ово ставите на дневни ред. Ако ово не ставите на дневни ред, значи да је ваша прича о унутрашњем дијалогу најобичнија лаж и да тема КиМ неће доћи у Народну скупштину Републике Србије.

У овој резолуцији, у низу тачака, ми говоримо заправо о суштинском питању – да је КиМ окупирана територија Републике Србије, да нико не сме да потпише никакво признање о независности Косова, да треба прекинути ове погубне преговоре у Бриселу и вратити тему Косова и Метохије у Савет безбедности Уједињених нација. И што је најважније, први се од 1999. године позивамо на Резолуцију 1244 и повратак до 1.000 припадника нашег цивилног и војног особља на територију КиМ.

Тражимо, дакле, да Народна скупштина Републике Србије стане иза тога да је КиМ неотуђиви део државе Србије и да вратимо Министарство за Косово и Метохију, које ће помагати у повратку расељених Срба са КиМ.

Сада сте, господо из власти, из СНС-а, из СПС-а, на веома једноставном тесту – да ли вас занима одбрана Косова и Метохије. Ако вас занима, подржите резолуцију о одбрани Косова и Метохије у саставу Србије. Ако одбијете да ово ставите на дневни ред данашњег заседања, јасно је да сте ви лажни браниоци Косова и Метохије и да сте Харадинајеви пријатељи и саучесници у независности Косова.

Ово је шанса да се вратите на патриотски пут. Уосталом, ваши бирачи су за одбрану Косова и Метохије и нису за сарадњу са Харадинајем као ви. Молим вас да гласате за ово.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање, да видимо да ли је ваше образложење довољно.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен ваш предлог.

Посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о финансирању Аутономне Покрајине Војводине.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Године 2006. усвојен је Устав Републике Србије, који је прописао да се има усвојити закон којим ће се регулисати финансирање Аутономне Покрајине Војводине. Једанаест година касније, пет радних група касније, четири или пет или шест влада касније, седам министара финансија, три различите покрајинске владе касније – тај закон није усвојен, а резултат тога је да Војводина нити једне буџетске године не зна колико ће имати средстава. Не средстава која ће припасти Влади Аутономне Покрајине Војводине, него средстава која ће припасти грађанима Војводине а која Војводина користи за различите врсте помоћи, подстицаја, субвенција, неповратних средстава и других могућности које грађани АПВ имају.

Нејасно је због чега нико у Србији не жели да се овај закон усвоји. То није нешто што Војводина жели да отме од Србије и због тога су те ваше тезе, које често износи Александар Вучић – да се Војводини даје 7% – у најмању руку срамотне. Грађани Војводине не желе да им било ко ишта да, желимо само да престанете да отимате. И то је једина суштина када је у питању финансирање Аутономне Покрајине Војводине.

Због тога што тај закон није усвојен, ми већ 11 година сваке године имамо борбу приликом усвајања буџета Републике Србије, свађу око тога да ли тих фамозних 7% износи 7% прихода, 7% расхода...

Прва влада СНС-а је ову дилему разрешила на један поприлично срамотан начин, рекавши да није у питању ни 7% прихода, ни 7% расхода, него 7% пореских прихода, што је знатно мање од онога што пише у Уставу

Републике Србије, али у једној ствари су у праву сви министри финансија који су противуставно укидали Војводини средства, а то је да нигде у Уставу не пише да Србија треба да обезбеди тих 7%, него једноставно да буџет Војводине износи 7% буџета Републике Србије. Мали проблем са том логиком је у томе што Војводина захваљујући томе што закон није усвојен нема начина да надомести до тих 7%, тако да, понављам, не желимо да нам ико било шта даје из републичког буџета, само да се грађанима Војводине не узима оно што су сами зарадили.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о уџбеницима.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Будући да сам законе о изменама и допунама Закона о високом образовању и Закона о основама система образовања и васпитања морала да повучем, будући да су се закони на које сам ја желела да интервенишем у међувремену изменили, а свакако ћу припремити нове, ово је једини закон из области образовања који предлажем на овој седници.

Проблем је у томе што закони које смо усвојили када смо разговарали о Закону о основама система образовања и васпитања и Закону о високом образовању нису решили ни један једини проблем који постоји у нашем образовању – нису решили ни проблем са уџбеницима, ни проблем са квалитетом образовања, ни проблем са финансирањем образовања, ни проблем са лажним дипломама, ни проблем са условима у којима деца иду у школу, ни проблем око тога како нам деца уче, шта уче, какав се ниво знања од њих очекује, какви то људи излазе из наших школа након завршеног школовања. Уместо тога, ми смо добили законе о контроли образовања.

Министар је најавио да ћемо имати нови закон о уџбеницима, али ако буде изгледао као ови закони које смо усвојили прошле недеље у овој скупштини, плашим се да ће у закону о уџбеницима вероватно писати да министар лично пише, сам, све уџбенике који се налазе на тржишту у Србији. А основа закона о уџбеницима треба да буде врло једноставна. Наши уџбеници треба да буду модерни, треба да буду тачни, треба да буду савремени, у складу са оним што се дешава у модерном свету када је у питању образовање, треба да буду ослобођени, како је то Вербић рекао, „уџбеничке мафије“ и треба да буду доступни свој деци, што са нашим уџбеницима тренутно није случај.

Поражавајуће су рекламе које су се појављивале уочи почетка нове школске године за кредите у банкама, повољне кредите које родитељи треба да дигну да би – замислите, молим вас, луксуза – деци могли и да купе уџбенике и да би могли да их упишу на неку наставну активност, мислим да је карате или енглески био у питању. То су ствари које понижавају наше грађане.

Уџбеници су нам, дакле, прескупи, претешки, застарели, превазиђени, веома често нетачни и родитељи то не могу да приуште, деца то не могу да прате и, сасвим сигурно, ништа не могу да науче из њих. Видећемо какви ће закони које Шарчевић буде овде предложио бити, али ако су имало слични законима које смо усвојили прошле недеље, које је исто Шарчевић предложио, мислим да нам се не пише ништа добро.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Поштоване колегинице и колеге, ушли смо у четврту годину како је Србија требало да усвоји закон о несталим бебама и у четврту годину како Србија ту обавезу избегава. Срамота је да Савет Европе треба да нас опомиње за нешто што ми треба да урадимо сами од себе – због истине, због правде, због људског достојанства и због поштовања права људи којима су се десиле најгоре ствари које некеме у животу могу да се десе.

Ја не знам којим речима више, сада већ шездесет и неки пут, могу да вас молим да у измене Кривичног законика убацимо само једну једину измену, а то је да кривично дело крађе беба не застарева. Ако не могу да вас замолим ја, онда вас молим да се сретнете са тим родитељима. Они пишу свим посланичким групама. Мислим да су шефови свих ваших посланичких клубова макар једном добили писмо од удружења родитеља који вас моле да се сретнете са њима, да их погледате у очи, па њима реците због чега нећете да се овај закон усвоји.

Не морате то објашњавати мени, не морате то објашњавати Демократској странци; родитељима чија су деца украдена реците због чега четири године не желите да се овај закон усвоји.

Ко се са њима није срео нема представу кроз шта ти људи пролазе, не може да замисли те бирократске баријере, та понижења, те зачкољице, те преваре којима су ти људи и дан-данас изложени. Не може да замисли шта

то значи када родите здраво дете а за два дана вам неко каже да је дете умрло, а онда то дете за годину дана добије опомену зато што није вакцинисано или за шест година добијете позив да га упишете у школу, па онда сами треба да идете да пријавите да вам је дете умрло а да притом никад нисте видели ни документацију, ни тело детета, нити сте имали прилику да га сахраните.

Молим вас, немојте да се срамотимо. Немојте да Савет Европе мора да нас опомиње што не усвајамо овај закон. Немојте ни да то радимо због Савета Европе. Дајте да урадимо то због људи којима су деца украдена, који не могу да дођу до истине и дајте да то урадимо због достојанства тих људи, због истине и због правде, а не да избегавамо да то урадимо чак и када нас неко тера, што је наша трагедија.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Колега Бошко Обрадовић је донео камен са Косова. Верујте ми да је једнаке тежине војвођанска земља која се изменама и допунама закона које су у овој скупштини усвојене пре скоро две године отима од пољопривредника и додељује пословним партнерима СНС-а по слободном избору председника општина и министра пољопривреде.

Мој предлог закона се односи на то да се земља која се у свакој локалној самоуправи додељује вашим пословним партнерима ипак додели по неким правилима, у складу са неким законима, у складу са неким критеријумима и по некој процедури која ће бити видљива и у којој ће моћи да учествују и други а не само одабрани.

Законом о пољопривредном земљишту који је овде усвојен пре скоро две године предвиђено је да се у свакој локалној самоуправи трећина пољопривредног земљишта може дати једном правном лицу, и то по процедурама које су апсолутно нејасне, невидљиве и непознате другим грађанима, и о томе које ће правно лице добити трећину пољопривредног земљишта у свакој општини и сваком граду у Србији по слободном избору, искључиво по слободном избору, одлучују министар пољопривреде и председник општине или градоначелник.

Проблем је мали у томе што између 15 и 17 хиљада породица, конкретно у Војводини, живи од тога што обрађује земљу која је у државном

власништву. Неколико десетина хиљада њих живи искључиво од тога и ви, тиме што сада најбоље пољопривредно земљиште у свакој општини и сваком граду у Србији додељујете, потпуно нетранспарентно, својим пословним партнерима, тим људима ускраћујете право да живе од своје земље, да обрађују земљу и да живе достојанствено као паори, као пољопривредници и као сељаци.

Ви их терате, заправо, да раде као надничари на земљи коју ћете доделити својим пословним партнерима. Наш предлог је потпуно другачији. Наш предлог је да то такмичење буде отворено, да утакмица буде отворена, да свако може да се укључи, да свако може да лицитира, па ко понуди највише нека добије то пољопривредно земљиште. Верујте, не узимају они земљиште лошег квалитета. Они узимају најбоље земљиште у свакој општини, а паорима шта остане.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Саша Радуловић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Верољуба Арсића са функције потпредседника Народне скупштине.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Саша Радуловић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен, и поред мог гласа „за“.

Народни посланик Саша Радуловић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о оверавању потписа, рукописа и преписа.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Душан Павловић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Душан Павловић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о спречавању насиља у породици.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Душан Павловић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о привредним коморама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланици Саша Радуловић и Душан Павловић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о психоактивним контролисаним супстанцама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланици Саша Радуловић и Душан Павловић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Наташа Вучковић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на имовину.

Да ли посланица жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Наташа Вучковић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Да ли посланик жели реч? (Није ту.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Гордана Чомић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Да ли посланица жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Дејан Николић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о порезу на додату вредност.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације Народне скупштине о заштити Срба у региону и расејању.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, изузетна ми је част и задовољство да вам представим Предлог декларације Народне скупштине о заштити Срба у региону и расејању, јер је то заиста једна од тема којом се Двери интензивно баве, ево, већ 18 година, колико постојимо, још од времена часописа „Двери српске“, а интензивно ових шест година у политици, са инсистирањем да не смемо дозволити да Срби који живе ван граница Србије буду запостављени и заборављени овде, у овом дому Народне скупштине Републике Србије, у престоничком граду Београду.

Ми имамо проблем са актуелном влашћу Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије, која је практично свела односе између матице и дијаспоре на најниже гране у последње две деценије. Укинута је Министарство за дијаспору, затим је укинута Канцеларија за сарадњу са Србима у региону и дијаспори, укинута је и Скупштина Срба у региону и расејању. Данас имамо само такозвану Управу за дијаспору и Србе у региону при Министарству спољних послова, која иначе није изабрала свога директора већ пуне три године, тако да слободно могу да кажем, веома аргументовано, да се у овом тренутку ниједна институција државе Србије не бави односима са Србима који живе у региону и расејању, што је скандал. Јер треба имати у виду чињеницу да најмање једна трећина Срба у овом тренутку живи ван граница Србије. Да ли себи смемо да дозволимо да заборавимо ову толико значајну популацију наших сународника и држављана Републике Србије?

У том смислу ми смо израдили овај предлог декларације и сигуран сам да би сваки члан Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије подржао ову декларацију Двери о заштити права Срба у региону и расејању. Права Срба у региону су данас на најнижој тачки, јер су Срби угрожени и у Хрватској, и у Црној Гори, и у Босни и Херцеговини, и у Бившој Југословенској Републици Македонији, и у Албанији, и заиста се поставља питање шта чини актуелна власт да заштити њихова грађанска, национална, верска, имовинска и друга права.

Што се тиче Срба у дијаспори, они имају огроман проблем са асимилацијом, одсуством школа српског језика и историје, одсуством, дакле, бриге о томе како сачувати национални идентитет Срба расејаних широм планете. Просто је невероватно да ми до дана данашњег немамо једну тако озбиљну декларацију која би стала у заштиту Срба у региону и расејању. Ја вас позивам, без обзира на наше политичке и идеолошке разлике, власт и опозицију, да подржите усвајање овакве декларације. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о војној неутралности Србије.

Да ли народни посланик Дејан Шулкић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Драгољуб Мићуновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о уџбеницима.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГОЉУБ МИЋУНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, било је доста дебате о Закону о образовању. Али имамо један проблем – како се конституише политика Владе када је она састављена од представника различитих идеолошких групација?

Говори се често о бившем режиму, али треба подсетити да је у том бившем режиму министар просвете био господин Жарко Обрадовић, са којим сам јако добро сарађивао. Да не помињем Дачића, да не помињем Динкића, да не помињем Љајића и не бих сад хтео да ређам све представнике бившег режима инкорпорираних у садашњу Владу. То ствара извесне тешкоће када се доносе закони.

Код нас постоји једно конвертитство, па људи мењају ставове. Тако се дешава да добар део тих, назовимо левих партија, неке су покушале да буду и чланице Интернационале, на пример, да изгласају један крајње конзервативни закон који је корак назад, а то је Закон о раду, који смањује права радника а увећава права послодаваца, тако да су бачене у кош године и деценије борбе радничке класе за већа права.

Дакле, с једне стране имамо једну популистичку пропаганду, која ме стално подсећа на онај филм од Кустурице са оном „Доли Бел“ – сваког дана напредујемо у сваком погледу све више, али, нажалост, показује се да ми истом брзином, можда већом, и назадујемо. Један од корака назад је поменути закон, о коме сам говорио, а друго је овај закон о бесплатним уџбеницима.

Ја не бих превише, о томе је било доста говора, пледирао из неких социјалних разлога, али кренуо бих, пре свега, од поштовања Устава. Не може Устав у члану 71. прописати да је основно школовање „обавезно и бесплатно“. Ако је обавезно, човек иде у затвор што није дете послао у школу, а бесплатно није, иако га обмањује Устав. Треба да узме кредит ако има троје деце, а стално пледирамо да их је више, да би могла деца да имају уџбеник.

(Председник: Хвала. Потрошили сте време.)

Дакле, проблем демократије и једнакости је управо у томе да имају једнаке шансе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Потрошили сте време за образлагање.

(Драгољуб Мићуновић: Само да завршим. Било је за време прошлог режима. Ко је то укинуо и кад, то ће се видети.)

Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Да ли желите реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Изгледа да се обрнуо круг, па да наставим тамо где смо били пре једно сат времена, када сам образложио први од 11 тачака, предлога за стављање на дневни ред ове седнице.

Овај предлог закона писали смо пре годину дана и први пут предложили као измену и допуну, односно да расправљамо о њему, пошто је Влада претходно смањила износ пореза на доходак грађана који остаје локалној самоуправи.

Овде је садашња председница Владе, тада министарка, први пут када је дошла у Парламент, пре неких годину дана, образлагала како, ето, локалне самоуправе малтене једва чекају да им се укупно годишње негде близу шест милијарди динара умањи приход по овом основу и како оне неће имати никакав проблем и како ће надоместити недостајућа средства у буџету из других прихода.

Годину дана после можемо да видимо да то није случај. Имамо извештај Фискалног савета, који говори о претњи да јавне финансије Србије потопи дуг локалних самоуправа, дуг који је настао не само због нестручног и лошег вођења локалних самоуправа од стране нестручних и бахатих чланова СНС-а, него и зато што је, између осталог, и овај порез смањен.

Међутим, наша основна идеја није била да исправимо ову грешку Владе. Ми смо желели да укажемо на то да, ако већ постоји вишак пара у буџетима локалних самоуправа, тај вишак пара треба на други начин потрошити, па смо у складу са Пословником поднели предлоге два закона. Први је овај о финансирању локалне самоуправе, који подразумева да се врати стара стопа о издвајању пореза на доходак грађана која остаје локалним самоуправама, а други је да се смањи општа стопа пореза на доходак грађана и тиме крене у оно што Влада обећава, ево, већ шесту годину, да ће се кренути са растерећењем обавеза послодаваца на исплаћене зараде запослених.

Тај проценат се не смањује шест, десет и више година, нажалост, и један је од главних разлога због којих Србија не може да се избори за веће плате запослених, што не може да се избори са сивом економијом. И стално се најављује, ево и председник Републике је, иако му то није у надлежности, најавио да ће до краја године овај проценат бити смањен. Ми очекујемо да видимо када ће се и да ли ће се то десити.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ево, да наставим.

Значи, порез на доходак грађана је стопа која се није мењала у последњих, чини ми се, петнаестак година. Укупно оптерећење на бруто зараде стоји исто. Једино се мењају износи, да ли иде 12 или 14 за здравствено осигурање, па се онда за тај исти проценат за који се, рецимо, умањи за здравствено, повећа за пензионо. Онда, наравно, нестручни министар објашњава како је више уплаћено у Фонд за пензионо осигурање тачно за онолико за колико је промењен овај проценат.

Стопа пореза на доходак грађана је 10%. Ми смо предложили да се та стопа смањи, уколико би се овај закон усвојио, на 9%. Значи, минимално смањење, не нешто што би капитално решило проблеме али би показало да Влада разуме проблем привредника, домаћих привредника, оних који послују у Србији, желе да остваре профит и прошире своје деловање овде у Србији, да не брине искључиво о сумњивим страним инвеститорима који долазе, отварају најпростија радна места за која није потребна никаква стручна спрема, за која се исплаћује минимална зарада и која, нажалост, не може да реши проблеме грађана Србије, проблеме растућег сиромаштва, проблеме да из године у годину све већи број грађана Србије одлази из Републике Србије.

Наравно да постоји негде свест да је нешто потребно урадити. Понављам, најављује се стално, с времена на време, онако по обичају, биће ускоро, биће за годину, најкасније две, нешто урађено, смањено. Тако се и смањење стопе на порез грађана најављује. Било је најава пре неколико месеци од стране, наравно, неовлашћеног лица, председника Републике, који не може да има икакве везе са економском политиком коју води Влада

Републике Србије; он је најавио да ће доћи до смањења стопе пореза. Видећемо, рекао је, да ли ће бити 2% или 3%.

Ево, ја вас позивам, колеге посланици, да усвојимо да овај предлог закона ставимо на дневни ред, да усвојимо 1%, јер очигледно да 1% није спорно, да треба да сачекате дозволу ММФ-а да видите да ли то може да буде 2% или 3%, али хајде да скинемо овај 1%, да покажемо да разумемо проблеме привреде, да разумемо проблеме грађана, да разумемо да је потребно променити катастрофалну економску политику коју води ова влада већ шесту годину тражећи алиби за своје неуспехе у свима другима осим у себи.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Више од годину дана тражимо измену овог закона, који је усвојен на крају претходног сазива, зато што смо сматрали да су решења која су тада усвојена у закону лоша и неприменљива. За ових годину и по дана, колико је прошло од усвајања овог закона, неке ствари су промењене, али, нажалост, не оне кључне ствари.

Влада је долазила овде и два пута сама тражила одлагање рокова које је сама себи одредила када је овај закон први пут усвојен. И сада, ево, опет слушамо приче о неком каталогу запослених, о томе, не знам ни ја, како ће се вредновати рад, како ће плате за исти посао у јавном сектору бити свуда исте, али то неће бити случај, зато што закон у себи има једну суштинску грешку, а то је што, по нашем мишљењу, није дефинисао јавни сектор на прави начин.

Наиме, по закону су из јавног сектора испала, односно у њему се не налазе јавна предузећа. Прво је у јавним предузећима највећа разлика у примањима запослених за исте послове који се раде у ономе што се колоквијално зове јавни сектор а закон који је овде то покушао да дефинише није дефинисао на прави начин. Тако да у Електропривреди, Народној банци, Јавном сервису за неке послове, исте послове као и у јавном сектору, онако како је дефинисао закон, јавне службе, образовање и слично, плате су у односу 3:1. За исти посао. И овај закон то неће решити уколико не усвојите измене које смо предложили, измене које подразумевају да се у дефиницију јавног сектора ставе и јавна предузећа, да се стави Народна банка Србије и Јавни медијски сервис.

Такође, овај закон је претрпео измене у смислу смањивања права запослених у оном делу који то овај закон дефинише, али оно што је можда најгоре од свега је што у најави измена, пошто ће очигледно овај закон морати поново да се мења, трећи, четврти пут за годину и по дана, имамо најаву даљег смањивања права и даљег сиромашења грађана Србије. Ова влада, очигледно, нема решење и већ се показује да економска политика која се заснивала на страним инвестицијама у не нарочито велика и квалитетна радна места данас даје лоше резултате и привредни раст Србије је дупло мањи него пре годину дана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Прочитали сте назив закона чији престанак важења тражим – Закон о привременом уређивању начина исплате пензија. Овај закон је усвојен у октобру 2014. године, пре три године. Ове речи у наслову „привремено уређивање“ у самом тексту закона биле су одређене роком од три године. Три године за важење овог закона. Овог месеца истиче три године од усвајања Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Када је закон усвајан, усвојен је амандман којим је важење од три године укинуто. И тада је министар, садашњи министар одбране говорио о томе како ће резултати које ће направити Влада бити такви да ће пре истека три године бити створени услови да овај закон престане да важи.

Ево, прошле су три године и мене занима да ли ће Влада, ако већ неће да прихвати предлоге опозиционих посланика, пошто има и других посланика који предлажу да овај закон престане да важи, испунити своје обећање и после три године примене штетног закона, који је драматично угрозио и одразио се на економски статус преко пола милиона пензионера у Србији, укинути овај закон.

Морам да кажем и да изразим бојазан да мислим да се то неће десити. Чујемо најаве како ће опет доћи до неког повећања пензија, највећег у историји, свим пензионерима, али ова неправда направљена пре три године очигледно нема намеру да се исправи.

А како су досада изгледала највећа икада повећања пензија грађанима Србије у претходне две године? Имали смо повећање од 1,25% када је инфлација била 2,5%. Имали смо повећање од 1,5% када је инфлација била 2%. Значи, реално су пензије, само зато што нису усклађиване са растом цена на мало, са инфлацијом, смањиване сваке године. И сада поново чујемо бајке, бајке којих су грађани Србије сити, и верујем да је то један од разлога хистеричног понашања власти последњих дана.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Две године предлажемо да Скупштина на дневни ред стави овај закон. Суштина је да се стопа ПДВ-а којом се опорезује храна за бебе смањи са опште стопе од 20% и да се примењује посебна стопа од 10%.

И овај закон владајућа већина ни један једини пут није желела да стави на дневни ред. Иако, када су биле рађене измене и допуне Закона о ПДВ-у, кроз амандмане које смо тада подносили, министар није био изричито против ове мере, објашњавао је зашто то није добро, да наводно може да се отвори простор за злоупотребе, да наводно неће доћи до смањења малопродајних цена уколико се стопа ПДВ-а смањи, и многа друга немушта образложења су давали представници Владе, када смо имали прилику да говоримо о мерама којима се држава бори за подстицај рађања и подстицај породицама са децом у Србији, одбијајући сва решења која су опозициони посланици предлагали.

Крајем прошле године донели смо измене закона које су предвиђале да се повраћај ПДВ-а као једна од мера којом се данас помаже породицама са децом укине, орочавајући то доношењем закона о финансијској подршци породицама са децом. О томе ћу више говорити када будем образлагао тај закон. Али оно што је била наша жеља јесте да кроз ову једну малу измену ставимо до знања грађанима Србије да држава брине о њима, да брине о будућности Србије, да разуме тежак положај родитеља у Србији, да се они сусрећу са тешком материјалном ситуацијом, немогућношћу да нађу посао, немогућношћу да започну самосталан живот.

Одлагање почетка стварања породице, затим то да се велики број породица одлучује само за једно дете и многи други проблеми, нажалост,

имају последицу да је из године у годину у Србији стопа негативног прираштаја све већа и већа.

Међутим, добијамо стално одговор „не“ за овај предлог. Нажалост, никакав други предлог се не чује, док се онда бахато пред камерама, за све време овога света које постоји и дневника, прича о томе како опозиција нема идеје и нема предлоге.

Данас грађани Републике Србије могу у овом делу да чују предлоге за више од 100 закона које опозиција предлаже. Ниједан...

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о предлагању закона.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај закон, ево, признајем искрено, нема много везе са грађанима Србије директно. Овај закон би требало да уреди начин на који ради Парламент, да немамо ситуацију коју имамо данас и коју имамо последње три године.

Не само што се игноришу сви предлози опозиције о тачкама дневног реда које се предлажу, него се у Скупштини води расправа углавном, у 90% случајева, о законима који долазе у Скупштину по хитном поступку, без било каквог образложења, навођења реалних разлога зашто је тај хитан поступак потребан. Закони се доносе на брзину, па се онда после неколико месеци изменама и допунама поново исправљају у Парламенту.

С друге стране, јавност није упозната са законским решењима која се предлажу. Ми као посланици, када водимо расправу, расправљамо о законима који ни на који начин нису међусобно повезани, о којима је немогуће расправљати у јединственом претресу, само зато да би се уштедело време и да Парламент не би радио, односно да би радио ефикасно како то владајућа већина мисли да треба.

Пошто је очигледно да Устав и Пословник нису довољни, предложили смо закон о предлагању закона. Он треба да дефинише начин на који се закони предлажу, обавезу јавне дискусије на сваки закон, обавезу да закони буду у скупштинској процедури 15 дана, осим у изузетним случајевима, када хитност мора да се оправда, а не, као што је данас случај, да се наведу као разлог за хитан поступак Предлога закона о Националној академији и ових измена Закона о државним службеницима, тобоже, рокови за усвајање буџета. Ти рокови на које се предлагач позива, конкретно за ова два закона, одавно су прошли. Прошли су још у јулу, ако гледате буџетски календар онако како дефинише закон.

Бројни су такви примери и, да бисмо избегли да се у будућности то дешава, ми смо предложили овај закон. Знам и верујем, већ две године, да посланици то разумеју и осећају, али да због партијске дисциплине посланици већине не желе да се другачије уреди рад Парламента. Разумем, наравно, зашто то није у интересу руководства Парламента, а сасвим је јасно зашто то није у интересу Владе, која бежи од овог парламента као ђаво од крста.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Закон о јавним медијским сервисима пошто је, када су Александар Вучић и СНС били опозиција и најављивали да ће такса на електрично бројило бити укинута, пре скоро две године, поново, наравно, уведена, супротно обећањима, такса која се наплаћује, гле чуда, на потпуно исти начин, уз рачун за електрично бројило.

Оно што је разлика у односу на претходно законско решење јесте што ви сада не можете да не платите ову таксу. Раније сте могли да платите износ за утрошену електричну енергију, а ако желите да платите таксу, могли сте или не. После је Јавни сервис имао обавезу да вас тужи, а то се готово никада није десило. Због пропаганде и најаве Владе да ће ова такса бити укинута, та наплата је на крају пала на испод 40%. Наравно да је финансирање Јавног сервиса било угрожено.

Влада је, супротно својим обећањима, вратила ту таксу, назвала је таксом за Јавни сервис и практично вас обавезала да плаћате. Данас је та наплата у оном проценту колико људи плаћа електричну енергију, односно колико год да платите износ за потрошену електричну енергију прво ће вам бити скинут износ за таксу, а затим ће бити намирен дуг за електричну енергију.

Оно што је проблем са овим јесте што закон није предвидео ослобађање у случају да једно домаћинство има више електричних бројила – а то се дешава пре свега у сеоским срединама; рецимо, постоје електрична бројила за помоћне просторије, за неке радионице, тамо где, наравно, нико не користи услуге Јавног сервиса – и сада грађани имају обавезу да неколико

пута плате ту таксу, без могућности да се те таксе ослободе, јер закон није предвидео да у овим случајевима можете да се ослободите таксе.

Наше измене закона иду у смеру да се остави могућност, односно да закон предвиди да само на једном бројилу грађанин може да плаћа ову таксу, што је у складу са Уставом. Не можете једну ствар наплаћивати неколико пута само зато што Јавни сервис није био у стању да организује наплату своје таксе и својих потраживања на други начин осим да га веже за рачун за електричну енергију.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: За мене лично ово је једна од најболнијих тема, чињеница да већ две године предлажемо измене и допуне Закона о финансијској подршци породици са децом а владајућа већина одбија овај предлог. Образложење које смо добили од Владе зашто да се овај закон не прихвати је позив да се сачека да Радна група Министарства заврши свој предлог закона. Влада није уопште полемисала са решењима која ми овде предлажемо, него је рекла – даћемо ми своје.

Међутим, поставља се питање – када ће то да се деси? Три године је министар Вулин био министар за рад и социјална питања и три године је он обећавао израду овог закона. Па се правдао једним изборима, другим изборима, разним стварима, а онда је на крају побегао са те функције. Изротирао се са министром Ђорђевићем, заменили су места.

Морам да признам да ми до скоро није било јасно зашто министар Вулин није урадио ништа на измени овог закона. И схватио сам да је он мислио да сваки „шврћан“ у Србији вероватно има тетку у Канади која може, када му прифали нешто, да пошаље 100.000 – 200.000 евра, долара, чега год, и помогне детету и свом нећаку у Србији.

Нажалост, то није случај и бројне су породице у Србији које данас живе у сиромаштву или ризику од сиромаштва. Једна колегиница је, образлажући данас предлог за један од својих закона, навела да је стопа угрожености од сиромаштва, по подацима Републичког завода за статистику, 41%. По тим подацима, из 2015. године, 41% становника у Србији је угрожено сиромаштвом.

С обзиром на то да Влада није урадила ништа, па ни донела овај закон или усвојила стратегију о борби против сиромаштва, верујем да су ти бројеви

данас још драматичнији, да су ти бројеви за младе, за децу, још гори од тих 40%, да је свако друго дете у Србији угрожено због сиромаштва, и ова влада и нови министар и даље немају решење; и даље чујемо најаве у складу са обећањима – биће ускоро, за месец-два, највише шест, па онда после годину дана опет исто образложење, позивам вас да гласате за овај закон како бисмо показали бригу за 40 и више посто грађана.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за је гласало – 18, против и уздржаних – нема.

Није прихваћен овај предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о култури.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Годину и по дана предлажемо измене и допуне Закона о култури. Суштина измена закона је да се културним радницима који добију највеће европске, светске награде по аутоматизму да право на националну пензију на исти начин на који је то решено у случају врхунских спортиста.

На разне начине сам овде покушавао да говорим у ова три минута о важности културе цитирајући изјаве које су давале представници власти у ситуацијама када им је одговарало да се представе као неко ко брине о култури, до разних других историјских изјава бројних државника и великих мислилаца. Али, нажалост, усвајање и стављање ове тачке на дневни ред није се десило.

Мислим да је најбоље образложење зашто се то није десило чињеница да два млада човека који су пре шест месеци протестовали на улицама Београда, у протесту који се звао „Културом против диктатуре“, на улицама града Београда тражили више културе као начин да се изборимо са кризом у којој се друштво у Републици Србији налази, данас налазе у ситуацији да морају да иду код прекршајног судије, да одговарају за то што су урадили, иако им је тада од стране председника Републике, од стране министра Стефановића речено да не морају ни о чему да брину, да могу слободно да протестују, да никакве мере против њих неће бити предузете.

Данас видимо да су мере предузете, да су у том тренутку мере предузимане, да су полицајци у цивилу ишли поред тих демонстраната и брижљиво водили евиденцију ко какве пароле узвикује, да ли вичу „Уа диктатури!“, да ли вичу „Хоћемо културу!“, и због тога треба да иду код судије за прекршаје. И када буду кажњени са 100.000 динара, које немају да плате зато што не могу да нађу посао у држави Србији, мораће да иду у затвор 100 дана. Е, то је однос ове власти према грађанима и култури.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Суштина овог закона је да се заслађена газирана и негазирана пића, вештачки заслађена, опорезују посебном стопом. Сваки пут када се припремам за дискусију у ова три минута пронађем нове примере како се земље у свету баве проблемом нездраве исхране, повећања пре свега болести гојазности и дијабетеса као једне од последица гојазности у жељи да добијем пажњу колеге посланика да се коначно позабавимо овим питањем. И годину дана немам разумевања. Искрен да будем, рачунам да га ни данас неће бити и да ћемо поново пропустити шансу да урадимо нешто са једним од горућих проблема у Србији, пре свега мислим на децу.

Једна вест од пре годину дана каже, по једној студији, да је у Србији учесталост гојазности код деце повећана пет пута. Један од главних, ако не и главни разлог је лоша исхрана и исхрана у којој обилују вештачки заслађена пића и храна. Разне земље на разним нивоима се са овим проблемом суочавају, сагледавају тај проблем и покушавају да нађу решење. Последњи пример који сам нашао пре неколико дана је да Кантон Сарајево у школама забрањује чипс, слаткише и газирана пића и да ће држава одвојити новац којим ће, уместо тога, бити финансиран један здрав оброк у школама. У Кантону Сарајево.

Нажалост, овде се ниједан ниво власти не бави овим проблемом, а на свим нивоима власти је СНС. Очигледно је да је СНС постала странка која пре свега служи крупном капиталу, а не грађанима Републике Србије. Министар финансија није желео, када смо као амандман ово предложили пре годину дана, да усвоји у Закону о акцизама, али је зато отишао на прославу компаније Кока-кола у Србији да говори о профиту, о условима пословања. Али не о животу грађана Србије.

Ја вас позивам, колеге посланици, да урадимо нешто по овом питању, да усвојимо овај закон који би требало да омогући боље здравље.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Ево гледам како посланици власти ноншалантно одбијају све предлоге закона од стране опозиције који се тичу живота грађана у Републици Србији, а не смета вам то да, уколико је то део ваше кампање, позивате опозицију на дијалог.

Закон који ја предлажем, ево ово је већ више од 20 пута колико га предлажем, чак сам нудио и посланицима власти да га предложе, зато што се тиче студената, зато што се тиче ђака који треба да остварују право на стипендије, зато што он треба да отклони оне неправилности које данас постоје, да градоначелници, председници општина не могу због колизије закона да стипендирају своје ђаке и студенте, јер крше Закон о ученичком и студентском стандарду уколико се не промени овај закон о локалној самоуправи.

Заправо, ви данас желите да будете неми на то да је главна тема у Србији како најлакше и где отићи, да млади људи данас не планирају да остану и живе у Србији, да је Србија чак међу првима у свету по одливу високообразованих кадрова и, наравно, не желите ни ову једноставну ствар да урадите, а то је да ставите на дневни ред овај закон и помогнете родитељима талентованих и надарених ђака и ученика да могу лакше да финансирају њихово школовање, да не говорим о томе да не желите ни да обезбедите бесплатне уџбенике за школовање, чиме директно кршите Устав, што је недопустиво да један овакав дом крши Устав као највиши акт једне државе.

Заправо, вас очигледно млади људи интересују само онда када треба да буду вама капиларни глас, када треба да их ставите на листу сигурних гласова, а када истински треба пружити помоћ младим људима, они су увек ту негде на зачељу приоритета, јер имате увек, углавном, неке веће приоритете.

Оно што је најгора ствар још, то је што и они млади људи које родитељи ишколују, који буду врхунски студенти са одличним просецима, за њих нема места у државној управи, зато што су њихова места заузели шофери, заузели конобари, и то у министарствима, у државним институцијама, и данас одлучују о стању ствари у Републици Србији.

Стога вас молим, уколико нисте желели 20 пута да овај мој предлог прихватите и ставите на дневни ред, ја га, ево, нудим посланицима СНС-а или било које друге владајуће странке, или позивам Владу Републике Србије да га предложи, да усвојите овај закон како бисмо отклонили ове актуелне недостатке, како бисмо могли да стипендирамо ученике и студенте без кршења закона.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Имали смо прилике да слушамо целе 2016. године да је то година која је проглашена за годину предузетништва, да ће преко 40 законских регулатива и правних аката бити промењено како би се олакшало функционисање приватним предузетницима у Републици Србији. Нажалост, од тога се ништа није десило. Приватни предузетници данас служе држави да пуне касу, да инспекцијске службе као харачлије иду и по задатку, наплаћују казне приватним предузетницима без било каквог упозорења, зато што је неопходно напунити буџет да бисте могли кроз ваше медије да манипулишете. Тако имамо суфицит у буџету, али по леђима грађана и по леђима привредника Републике Србије.

Ја овим законом, који ко зна који пут по реду предлажем, предлажем две конкретне мере да олакшамо нашим предузетницима функционисање, а то је да се умањи пореска основица свим оним предузетницима који на неодређени рок запосле раднике, и то за укупан износ уплаћених нето зарада, као и да оне који раде у девастираним подручјима, недовољно развијеним подручјима Републике Србије, ослободимо три године пореза на добит.

Нажалост, то није за вашу пажњу довољно, не желите тај закон да ставите на дневни ред, уопште да дискутујемо о томе, иако знамо да је европски просек да са преко 50% БДП у земљама ЕУ управо учествују мала и средња предузећа. Они нису приоритет ове власти већ пет година, зато што су приоритет они који долазе из света, разноразни инвеститори које чашћавате са по 10, 15, 20 хиљада евра по једном запосленом раднику, а наше чашћавате инспекцијским службама, који треба да преживе у једном таквом амбијенту.

Због такве политике данас је у Србији најмања минимална зарада у региону. Србија данас има 189 евра минималну зараду, док Црна Гора 193, Македонија 195, БиХ 207, Хрватска 409 и Словенија 614 евра. Иста ствар је и са просечном нето зарадом коју најављујете, не знам колико година већ, да ће бити 500 евра. Она не може да буде ни 400, јер је 396 била у августу, по подацима Завода за статистику.

Тако да не чуди ни то што су те нето плате у Србији мање него и у афричким земљама. И то је резултат оваквог односа према предузетништву, према малим и средњим предузећима и према једном ставу да у Србији можемо направити резултат и запослити грађане тако што ћемо чашћавати

разноразне странце средствима грађана Републике Србије, које сте узели од пензионера, запослених и осталих који служе... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Још у мају ове године предложио сам одлуку о образовању анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације. Нажалост, владајућа већина је то одбила тада, иако јој није сметало да током лета говори о катастрофалном стању, нападима на новинаре, да указује на ситуације где се неки новинари туку а неким новинарима се упада и у станове. Нажалост, то је све последица накардно спроведеног сета медијских закона, које сте циљно спровели тако да данас управљате са 90% медија у Србији, како националних тако и локалних медија.

Управо зато је неопходно формирати анкетни одбор, како би се утврдило право стање после усвајања закона и спроведене приватизације медија, јер сте ви данас само ону власничку контролу заменили финансијском, па данас контролишете све медије у Србији, без обзира на то ко је њихов власник, тиме што им дајете, опет из буџета Републике Србије, одређена средства, али само оним подобним, како би функционисали.

Па тако имате ситуацију да локалне самоуправе из својих буџета издвајају позамашне суме од по неколико десетина милиона за финансирање медија. Тиме се финансирају медији који имају задатак само да промовишу оне који су представници Српске напредне странке, а остали политички субјекти или грађани који имају шта да кажу на локалу не постоје за те медије.

Зато је неопходно да се формира анкетни одбор и да се утврди и то и власничка структура, да се види ко су данас прави власници медија у Србији и шта је данас задатак медија. Уколико то не урадимо, не можемо говорити ни о дијалогу, не можемо говорити ни о демократији у Републици Србији. Зато вас позивам да данас кренемо у дијалог.

Уколико ви позивате нас као опозицију на дијалог, ево, ја позивам вас на дијалог везано за стање у медијима. Уколико сте толико исправни, уколико радите све добро за Србију, уколико све што говори председник Србије Вучић, премијер и министар свега и свачега, и директор, хајде онда ослободите медије. Дајте барем Јавном сервису, који финансирају сви

грађани Републике Србије, да можемо да полемишемо и са тим председником или са било ким из опозиције, а не да служи то само за вашу личну промоцију.

Дакле, најава нове медијске стратегије, коју је најавио министар, јесте нешто што треба да уследи после анкетног одбора. Прво да утврдимо стање каква је ситуација данас у медијима, ко шта ради са медијима, шта ради данас РЕМ у Србији, па тек онда да кренемо у нову медијску стратегију. Уколико заиста желите да нешто урадите у Србији и да се борите за права медија, докажете то на делу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Ово је такође један закон техничке природе, а има и системског значаја, нарочито што се тиче локалних самоуправа и месних заједница, које данас јесу препознате у Закону о локалној самоуправи. Ми данас немамо месне заједнице које су функционалне и које имају одређена овлашћења и ја предлажем, већ ко зна колико пута, да се њима повећају овлашћења. Без обзира на то што данас са вероватно 95% месних заједница у Србији управљају кадрови СНС-а, то је важно за живот грађана у месним заједницама.

Овим законом предлажем да се месне заједнице уваже тако што се уводи обавезност формирања месних заједница, како на сеоском тако и на градском подручју, и да им се реши финансирање тако што би се 80% пореза на имовину оних људи који живе у некој месној заједници издвајало за финансирање саме те месне заједнице, да би они сами могли да располажу тим средствима онако како одлуче, по својим приоритетима које они најбоље знају.

Нажалост, тај закон ви не желите да ставите на дневни ред и то доказује да су и локалне самоуправе и месне заједнице данас само део једне хоботнице која управља са врха државе и не жели било какав вид децентрализације, било какав вид финансијске децентрализације на нижим нивоима.

Ти људи данас који се кандидују и за локалне самоуправе и за месне заједнице су свесни тога да не могу ићи као грађани Србије да се кандидују већ морају бити део једне приче, некакве странке, и зато је неопходно променити изборни закон, да се питају људи који живе у одређеним

средионама шта тамо треба радити, а не да им неко из Београда или било који председник општине или градоначелник по свом личном нахођењу даје милостињу. Имали смо прилику да видимо у претходним годинама, а видећемо вероватно то и у овој када се буде расправљало о буџету, како министар финансија и премијер чашћавају неке локалне самоуправе, градове и општине десетинама милиона динара зато што желе да прикрију њихову неспособност. Средствама грађана Републике Србије.

Према томе, немојте то тако да радите, него системски решите проблем. Дајте градовима и општинама довољно средстава да могу нормално да функционишу у оквиру надлежности које су им поверене. Исто тако, дајте могућност месним заједницама да могу у оквиру својих надлежности на том најнижем нивоу власти да функционишу онако како треба и за шта су, у ствари, и формиране.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Ово је такође закон који предлажем преко двадесет пута, с једним посебним разлогом и освртом, због тога што данас у Србији у око 640.000 пољопривредних газдинстава негде око два милиона људи живи од пољопривреде и прима плату у пољопривреди. Данас су мала пољопривредна газдинства највећи послодавац у Републици Србији. Мени је жао што ви то не видите и жао ми је што сте досада, у протеклих пет година, урадили све супротно од онога што сте 2012. године рекли да ћете урадити када дођете на власт и што се налазило у програму Српске напредне странке.

Ви сте смањили подстицаје за пољопривреднике, смањили сте премију за млеко, смањили сте и подстицаје за биљну производњу, и регресе на гориво и подстицајне мере по хектару. А подсетићу вас, 2012. године СНС је рекла да је економско и политичко опредељење да пољопривреда треба да буде стратешка привредна грана, да ће аграрни буџет бити знатно повећан и да његова висина треба да износи минимално 5% укупног буџета, са минималним повећањем од 1% у свакој наредној години, што значи да бисмо ми у 2017. години, да нисте слагали грађане Србије, имали 10% издвајања за аграрни буџет. Нажалост, он је данас испод 5%, мање него 2012. године, када сте обећали, и кршите Закон о буџету тиме што је он испод 5%.

Са друге стране, ви данас, поред тога што смањујете давања пољопривредницима и људима који раде у пољопривреди, спремате увођење

и ваучера како бисте увели у легалне токове и оне који данас раде на пољопривредним газдинствима и како бисте пољопривредницима узели за њихове доприносе и порезе. И то треба да се плати, али пре тога треба да погледате у каквом су стању пољопривредници, да ли могу да преживе, а онда да плате раднике. Али вама то треба да бисте поново манипулисали подацима и рекли – ево, смањили смо стопу незапослености. Вероватно ћемо имати 5% када уведете ваучере, јер свако ко буде један дан радио на неком пољопривредном имању имаће плаћене доприносе и за вас ће бити вероватно незапослено лице.

Дакле, ви никако не користите у ових пет година пољопривредне потенцијале, причате о пољопривреди само у предизборним кампањама, нема никакве озбиљне стратегије, изузев што поклањате земљу странцима. Као што смо имали случај у Војводини, где сте извесној компанији Ал Равафед, за коју се не зна данас ни да ли постоји, поклонили 10.000 хектара, од чега 3.500 у Моровићу, у Карађорђеву, где је требало да они науче наше паоре како се у ствари обрађује земља, а то учење се завршило тако да они имају приносе данас четири пута мање него наши паори, што и не чуди с обзиром на то да је, како они кажу, тамо главни извођач радова и пољопривредник брат премијера, Андреј Вучић.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Милан Лапчевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност.

Желите ли да образложите? (Да.)

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Поштована председавајућа, предложио сам да се измени Закон о порезу на додату вредност, и то у оном делу који се тиче укидања пореза на додату вредност за производе и опрему за бебе.

Србија је, нажалост, једна од најстаријих нација у Европи, са скоро 43 године просечне старости и са негативном стопом природног прираштаја која је карактеристична годинама уназад. Процењује се, према Републичком заводу за статистику, да је Србија за последњих 10 година изгубила скоро 400.000 становника а да годишње губимо један град величине Пријепоља, Књажевца или Бечеја, илити негде око 40.000 људи више умре него што се роди.

Поздрављам и интенцију Владе Србије и више пута у експозеу исказану жељу да се ради на томе да се природни прираштај повећа у Србији. Поздрављам, такође, и оснивање Министарства без портфеља, који води

госпођа Ђукић Дејановић, које ће се тицати наталитетне политике и бриге о повећању наталитета. Али једна од кључних мера за родитеље који имају малу децу јесте укидање пореза на опрему и производе за бебе.

Када смо усвајали буџет Републике Србије, децембра прошле године, министар финансија је укинуо, односно Законом о буџету је укинута досадашње правило да родитељи скупљају рачуне за потрошену робу и производе за њихову децу и да се шестомесечно обрачунава порез на додату вредност и да им се тај новац враћа. Законом о буџету за прошлу годину та могућност је укинута, тако да је и та повољност која је била олакшица за родитеље укинута, односно практично им је наметнут још један нови намет – плаћање пореза на опрему и храну за бебе.

Ја вас молим да се та ствар исправи и да се кроз измене Закона о порезу на додату вредност потпуно укине порез на опрему за бебе како би се на тај начин подстакло родитељство у Србији и повећао наталитет.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Милан Лапчевић, Дејан Шулкић и Горица Гајић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему.

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Предложили смо измену Закона о буџетском систему, који дефинише избор Фискалног савета.

Као што знате, Фискални савет бира Народна скупштина, по досадашњем закону, и тај Фискални савет броји три члана, а они се бирају на предлог председника Републике, Министарства финансија и Народне банке. Мислимо да то није логично, с обзиром на то да се Фискални савет бави праћењем монетарне и фискалне политике у Републици Србији који у највећој мери зависе од решења и од рада Министарства финансија и од Народне банке, те није логично да управо министар финансија и гувернер Народне банке предлажу чланове Фискалног савета који треба да прате њихов рад и да, наравно, оцењују фискалну и монетарну политику Републике Србије.

Предложеним изменама смо предвидели да се, такође, бирају три члана у Народној скупштини Републике Србије, да процедуру за избор чланова Фискалног савета покрене надлежни Одбор за финансије Народне скупштине, а да право предлога има, као и досада што је било, председник Републике једног члана, једног члана да предлаже Конференција универзитета у Србији, јер је то институција која окупља најумније људе и

може да предложи адекватно решење сходно потребама Фискалног савета, као и да трећег члана предлаже Савез економиста Србије, које је стручно удружење, струковно удружење које може да предложи лице које се бави проблемима фискалне и монетарне политике и може адекватно да одговори овим законима.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланици Милан Лапчевић, Дејан Шулкић и Горица Гајић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о раду.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Предложили смо измену Закона о раду, и то члана 187, који дефинише под којим условима послодавац не може да да отказ запосленом.

Наиме, скупштинска већина је пре неколико година донела измене Закона о раду по којима су драстично смањена права радника, односно послодавци растерећени многих обавеза које су дотада имали.

Мислимо да у овом случају, у члану 187, није било добро предвиђено под којим условима послодавац може дати отказ запосленом, јер нису биле побројане све оне ситуације које угрожавају запосленог до те мере да може да изгуби живот а послодавац нема никакву обавезу да га остави на радном месту.

Свима вам је познат случај из јула ове године, када је послодавац „Јуре“ дао отказ запосленој радници која се годинама лечи од малигне болести и прима хемотерапију. Наравно да није била у могућности да иде и на посао и на терапије, а послодавац је одбио да јој продужи уговор о раду. Сматрамо да је то потпуно нехумано и предлажемо да се у оваквим ситуацијама заштите људи који због тешке болести, због прелома, због оних ситуација које им угрожавају живот, да се мора предвидети да послодавац не може да да отказ људима који се боре за живот а од тога им зависи егзистенција.

Замислите да је неко имао неку тешку операцију, да мора да буде на рехабилитацији шест месеци, годину или две, као што је случај са малигним болестима, операцијама срца или тешким преломима, а да у исто време послодавац тражи од њега да се врати на посао или ће у противном добити отказ. Сматрамо да је то крајње нехумано, а Србија је увек била хумана земља и мислим да је ово крајње разложно и да треба да буде прихваћено као измена Закона о раду.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланици Милан Лапчевић и Дејан Шулкић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Као што је био предлог неколицине посланика из редова опозиције, и на данашњем заседању предложио сам, наравно и колега Шулкић, да се измени Закон о подстицају у пољопривреди и руралном развоју, и то у оном делу који дискриминише мале произвођаче, мале сточаре а који су у централној, јужној и западној Србији у највећем броју заступљени, дакле она домаћинства, претежно старачка, која имају једно или два грла стоке и која не могу према важећем закону о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју да остваре могућност на субвенцију, односно на премију за млеко.

Према садашњем закону, важећем, само она домаћинства која предају квартално више од 3.000 литара млека могу да остваре право на субвенцију у висини од седам динара, а она која не достигну ту количину предатог млека, њихово млеко ће бити практично јефтиније за тих седам динара које не добијају као подстицај од стране државе.

Мислимо да је то крајње некоректно и непоштено према оним људима који имају једно или два грла стоке, а више је стотина хиљада таквих домаћинстава широм Србије, нарочито у централној, источној и западној Србији, који практично држећи једну или две краве издржавају себе и своју породицу.

Дискриминисањем тих људи који не могу да достигну 3.000 литара млека квартално, односно 1.000 литара месечно, практично те људе бацамо у сиромаштво и онемогућавамо их да њихов производ буде у истом рангу као и оних који имају фарме. Зашто би литар млека неког сељака који има једну краву био мање вредан од литра млека оног ко има 20, 30, 50 или 100 грла стоке? Мислимо да заиста Србија мора да води рачуна о једнакости својих грађана, а ово је један од начина који ће најбоље моћи да прикаже колико су јој сви грађани срцу једнаки.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Ако дозволите, позвала бих се само на члан 88. Пословника да пробамо да утврдимо кворум, јер имам оправдану сумњу да кворума у овом тренутку нема.

ПРЕДСЕДНИК: Молим да утврдимо кворум.

Убаците своје картице у посланичке јединице. Хвала.

Констатујем да је у сали присутно 108 народних посланика.

Одређујем паузу до 15 часова.

Хвала.

(После паузе – 15.15)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом и молим вас да на самом почетку утврдимо кворум.

(У сали посланици наглас коментаришу.)

С обзиром на то да колеге указују да је убачена нечија картица а да посланик није присутан, ја вас молим да још једном утврдимо кворум.

(Посланици и даље наглас коментаришу.)

Колеге сигнализирају да... У сали свакако имамо довољан број посланика, али нешто није у реду...

(Балша Божовић: Како, бре?)

Чему нервоза? Полако...

(Мариника Тепић: Морате да их утврдите.)

Ево, утврдићемо.

С обзиром на то да колеге сада сигнализирају да неке картице нису учитане, ја вас молим да још једном утврдимо кворум.

С обзиром на то да ми из техничке службе сигнализирају да је у сали присутно 128 посланика а да немамо могућност да то утврдимо електронски...

(Народни посланици негодују.)

Опет сте превише нервозни.

Сходно члану 88. став 8, ако систем за електронско гласање није у функцији, о чему председник Народне скупштине, у овом случају председавајући, обавештава народне посланике, кворум се утврђује пребројавањем народних посланика.

Дакле, предлажем да кворум утврдимо пребројавањем народних посланика. Захваљујем.

(Народни посланици гласно негодују.)

Молим техничку службу да обави пребројавање.

(Радослав Милојичић: Шта је ово? Држите нас 15 минута.)

Даме и господа народни посланици, сходно члану 88. став 8, утврђено је да је у сали присутан 131 народни посланик, тако да имамо кворум за наставак рада.

Такође, желим да вас информишем да ћемо, због одређених техничких проблема које имамо када је реч о електронском систему, сходно члану 125. о свакој допуни гласати јавно. Дакле, члан 125. Пословника предвиђа такав вид и начин изјашњавања.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја, који је поднела Народној скупштини 25. октобра 2016. године.

Да ли се народна посланица Мариника Тепић јавља за реч? (Да.)

Хоћете ли, молим вас, само да се пријавите поново?

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Ја бих вас, најпре, молила само да нам дате образложење како овај систем не ради када треба да се утврди кворум а сада, кад сам се ја пријавила за реч, ради. Молила бих елементарну информацију.

Друго, утврђујемо, односно покушавамо да утврдимо дневни ред јутрос од 11 часова, али су кључне минуте, односно претходних 30 минута, пола сата, грађани Србије пропустили да виде приликом утврђивања дневног реда... (Искључен микрофон.)

(Председавајући: Колегинице Тепић, да ли желите да образложите предложену допуну?)

Никада нико није прекинут... Не прекидајте ме док образлажем дневни ред!

(Председавајући: Изволите.)

Дакле, ово је један од више од стотину предлога закона за које опозиција тражи да се ставе на дневни ред, и то се упорно не дешава, у првом реду зато што каснимо већ пола сата. Иако сат и по времена нисте имали кворум, ни додатних пола сата вам није било довољно... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, да ли желите да образлажете предложену допуну дневног реда? Подсећам вас, Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

Ја нисам представник техничке службе да бих пребројавао, то ради техничка служба, а ја се, када је реч о председавању, искључиво руководим Пословником, што сам и учинио у наставку ове седнице.

Да ли желите да образложите предложену допуну?

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Па укључите ме. Наравно да желим да образложим и наравно да желим да знам да ли постоји довољан кворум за утврђивање и изгласавање предложених тачака... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Очигледно не желите да образложите.

(У сали посланици гласно коментаришу.)

Колегинице Тепић, пре два минута сам, сходно члану 88. став 8, саопштио да је у сали присутан 131 посланик.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Такође сходно члану 88. Пословника, народни посланик има право у сваком тренутку да тражи утврђивање кворума. Ја нећу злоупотребити ту одредбу Пословника, али имам оправдану сумњу да постоји неопходан кворум за даље одлучивање. Кренула сам да образлажем. Зашто? Зато што од 11 сати јутрос седимо овде, пао вам је кворум непосредно пре два сата, и имам оправдану сумњу да постоји кворум у овом тренутку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, поново вас питам да ли желите да образложите Предлог закона.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Утврђивали сте кворум без... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не желите. Захваљујем.

С обзиром на то да Народна скупштина мора да се изјасни о вашем предлогу, стављам овај предлог на гласање и предлажем да се изјаснимо, сходно члану 125. став 2. Пословника Народне скупштине Републике Србије, дизањем руке.

Ко је за?

(Вјерица Радета: Ово је страшно!)

Молим техничку службу да преброји.

Ко је против? (Један.)

Уздржаних? (Нема.)

Молим вас да ми доставите резултате гласања.

Саопштавам да је гласало: за – 11, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика, који је поднела Народној скупштини 24. новембра 2016. године.

Да ли народни посланик Мариника Тепић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Наравно да желим реч и наравно да желим да дате егзактне податке народним посланицима. Немојте се спрдати са Народном скупштином! Изоставили сте податак колико посланика није приступило гласању. Гласа се о мојим предлозима закона за допуну дневног реда и ја желим да знам, имам право да знам колико посланика није приступило гласању. Желим сваку ставку коју иначе добијамо у електронском систему, да знам који је бројчани резултат, односно исход гласања. И немојте се шегачити. Ја вас молим да, ако већ идемо пребројавањем, пребројавате све. Или прозивком.

Образложићу даље свој предлог закона, иако сам чекала од јутрос од 11 часова и два сата покушаја да утврдите кворум.

(Председавајући: Изволите, образложите.)

Дакле, тражим измену, односно допуну Кривичног законика, који је, иначе, мењан прошле године и личило је да ће неке одредбе имати смисла, као што је нови члан Кривичног законика којим је кажњиво, односно кривично дело негирање ратних злочина и геноцида.

Међутим, као и све остало што законописац у овом тренутку ради, и посланичка већина СНС, односно само пресвлачи нешто у шта не верује и иза чега не стоји, исти је случај са овим кривичним делом, зато што је он изоставио пресуде најважнијих судова који се односе на нашу земљу, а то је Хашки трибунал и Међународни суд правде. Дакле, Кривичним закоником сте ви овде увели да је кривично дело, односно кажњиво негирање геноцида и ратних злочина, а онда сте одредили да се то односи само на пресуде домаћих судова, дакле судова у Србији или Међународног кривичног суда, што значи да би евентуално извршен геноцид у Руанди био код нас кривично дело уколико би га било ко негирао.

Овом допуном ја тражим да се нарочито међународни судови који су се бавили ратним дешавањима и последицама ратних дешавања на простору бивше Југославије, као и Међународни суд правде, сматрају, као што то бива у међународном праву, једнаким као и сви други судови. То што су они *ad hoc* судови не ставља ван снаге или не анулира ове правоснажне пресуде, већ је разлика једино у трајању тих судова. Дакле, ови што су привремени и ови који су трајни.

Тако да вас молим да, ако имало памети има овде и ако ико ко је био законописац и ко је дигао руку за измену овог Кривичног законика стоји иза тога за шта је гласао, треба да разуме да је ова допуна једино право решење, а све остало је замазивање очију и алиби међународној заједници да се, је ли, богзна како, Србија одредила према негирању геноцида.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Тепић, пре него што пређемо на изјашњавање о вашој предложеној допуни, одређујем паузу од 10 минута.

Желим да техничка служба провери још једном исправност електронског система. Након тога настављамо са радом.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Након паузе од 10 минута добио сам информацију од техничке службе да електронски систем функционише и, сходно томе, желим да, на самом почетку, најпре утврдимо кворум.

(Народни посланици гласно негодују.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштовани народни посланици, настављамо са радом.

(Народни посланици гласно негодују.)

Молим Службу Народне скупштине да пребројавањем утврди присутност народних посланика.

(Балша Божовић: Не долази у обзир!)

Констатујем да је, у складу са чланом 88. Пословника о раду Народне скупштине Републике Србије, у сали присутно 130 народних посланика.

Настављамо даље са радом.

(Радослав Милојичић: Ја сам избројао 120.)

(Народни посланици гласно негодују.)

Стављам на гласање предлог да се дневни ред Народне скупштине допуни Предлогом закона о допуни Кривичног законика.

Молим Службу Народне скупштине, у складу са чл. 125. став 2...

Изјаснићемо се дизањем руке.

Ко је за?

(Народни посланици гласно негодују.)

Ко је против?

Уздржаних?

Молим да ми Служба Народне скупштине достави резултате гласања.

За – један, против – нико, уздржан – један.

Настављамо даље са радом.

(Народни посланици гласно негодују.)

(Владимир Ђурић: Колико није гласало?)

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу, који је поднела Народној скупштини 12. октобра 2016. године.

Је л' то неко тражио реч по Пословнику? (Да.)

Наташа Јовановић, по Пословнику.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, прекршили сте члан 130. Пословника, и то у више ставова.

Дакле, ви сте одлучили, пошто сте видели да електронским системом не можете већ више од два сата да обезбедите кворум, да примените члан 130. Ви сте лично били тај иницијатор. Видела сам да сте прилазили људима из техничке службе, долазили до тадашњег председавајућег, а онда тако, као неко ко сматра да познаје добро Пословник и да може да спасе целу ситуацију и да се прослави, што вам, наравно, неће поћи за руком, прекршили члан 130.

Ако сте већ све то хтели да урадите, ви сте, господине Арсићу, морали... Прво сте сами себе ставили у ту улогу, која вам није била додељена у том тренутку, јер могла је да председава и госпођа Радета, која би установила да је електронски систем апсолутно исправан и да немате довољан број посланика. Ви то нисте урадили, већ сте применили члан 130.

А били сте у обавези да питате да ли нека посланичка група жели да одреди свог представника приликом гласања пребројавањем. Ви то нисте урадили, већ сте као муве зунзаре трчали са једног места на друго, па су се ваше поједине колеге усудиле да нас броје и пребројавају, да нам прилазе, упиру прст у нас, као и људи из стручних служби.

Молим вас, господине Арсићу, да вратимо ниво и достојанство Народне скупштине Републике Србије на начин како то прописује пословник о њеном раду, а не да, изигравањем нечега што не постоји, односно утврђивањем кворума на начин на који сте ви наговорили и Мартиновића и остале из ваше посланичке групе, наставите да председавате.

Дакле, тај ваш тон сада, тако осииони, ви сте велики Верољуб Арсић, пази, па ћете ви да нам кажете да ли имамо кворум или немамо.

(Председавајући: Два минута.)

Немамо га, и ви то врло добро знате, применом електронског система.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Наташа Јовановић, ви нисте били у сали. Како знате шта сам ја радио?

(Наташа Јовановић: Гледала сам на ТВ-у.)

Гледали сте у преносу? Добро. Имате право и, ако желите, можете...

(Наташа Јовановић: Желим да се Скупштина изјасни.)

Желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? У реду.

ПРЕДСЕДНИК: Немам ништа против, одредите по једног ко хоће.

Извол'те. Ко ће из ваше посланичке групе да броји?

Неће нико? Па што сте онда предложили?

Хоће ли неко испред неке посланичке групе из опозиције?

(Народни посланици гласно негодују.)

Само полако. Молим вас, али молим вас, ево, предлагач не жели. Је л' жели неко са овим женама да пребројава?

Је л' баш тако велики проблем настао?

(Мариника Тепић: Јесте.)

Значи, моје питање је врло јасно – да бисмо прешли даље, да ли неко жели. Овде нико не жели да учествује у томе.

Предлагач не жели. Је л' жели неко од вас да пребројава заједно са стручним службама? Ко је та особа?

(Народни посланици гласно коментаришу.)

Желите – не желите? Немојте консултације, као да смо у Уједињеним нацијама.

Значи не. Хвала.

Мариника Тепић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице, и надам се разумнијем поступању у наставку седнице. Уверена сам да ћете ви то показати.

Рекламирам повреду Пословника у члану 88, односно оних одредаба које се тичу утврђивања кворума. Ми смо у више наврата, пре него што сте ви преузели заседање, изражавали сумњу да кворума нема. Испоставило се да смо били у праву, да смо више од два сата чекали утврђивање кворума...

(У сали посланици гласно реагују, а председник звони.)

Могу ли да наставим?

Паралелно са тим имали смо најнепријатнија добацивања с друге стране, дакле увреде, што је уједно и повреда Пословника у члану 105, када су нам посланици позиције викали да смо идиоти зато што више пута тражимо утврђивање кворума. И онда смо ми идиоти, а друга страна је у реду што два сата не може да обезбеди кворум!

Дакле, молим вас да приведете реду наставак ове седнице. Мени је у интересу, рецимо, моји предлози за допуну дневног реда су управо у току, али вас молим да то буде онако како Пословник налаже.

Имали смо неколико пута информацију да електронски систем не ради. Ја сада док говорим, он ради. То се десило у претходној серији. Није радио док се утврђивао кворум, а када је требало да говорим и да узмем реч, он је радио. Објасните ми, молим вас, или нек вам објасни неко из техничке службе да ли постоје неки сензори на одређене речи које се изговарају па за одређене реченице систем ради а за одређене не ради.

И дужна сам да кажем да се питам колико је закона утврђено на овај начин, без довољно кворума.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Дакле, прекорачили смо повреду Пословника, члана 88. Који став тачно? Или читав члан? Желите ли да гласамо?

Реците тачно који став, пошто овде пише свашта. На пример, пише да председник Народне скупштине може да одлучи да се кворум утврђује пребројавањем народних посланика. То нисте навели. Шта сте навели, да знам да одговорим?

(Мариника Тепић: Став 5.)

Став 5: „Постојање кворума се утврђује применом електронског система за гласање, на тај начин што је сваки народни посланик дужан да се идентификује приликом уласка у салу убацивањем...“ Значи, не односи се на овај случај „приликом уласка у салу“. Тако да ја сматрам да није прекршен Пословник, ви кажете – да, и питам вас да ли желите да то верификујемо гласањем.

(Мариника Тепић: Да.)

Хвала лепо.

(Мариника Тепић: И став 7.)

Тако је, сада ћу употребити тај став: „Ако систем за електронско гласање није у функцији, о чему председник Народне скупштине обавештава народне посланике, кворум се утврђује пребројавањем народних посланика.“

Шта је ту сада прекршај? Ништа.

И сад ја користим став 8. и молим службе да почну да пребројавају присутне.

(Народни посланици гласно коментаришу.)

Тишина! И немојте више да...

(Аплауз.)

Тако је. Неко мора да води Парламент. Не може да води 250 људи Парламент. Ни фирму не може да води један човек.

Значи, договорите се шта хоћете. Сад када видите да прелазимо на пребројавање, сад се смејете.

Извол'те. Тражено је да се преброји, члан 88.

Молим мир, тишину, да бисмо могли да урадимо наш посао.

А намера опозиције је сасвим јасна, већ следеће седнице. Ево, нисам била ту, нисам била проблем ја. И опет не ваља.

Будите љубазни, службе да затворе салу, да можемо да радимо, молим вас.

Значи, сваког ко је унутра. Пребројте и оног посланика који стоји у сали. Сто тридесет четири, без посланика који држи руку; не знамо је ли у сали или није у сали, пола јесте пола није.

Имамо кворум, 134. Настављамо даље.

Посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу.

Изволите, гласање.

Молим да пребројте ко је за, ко је против и ко је уздржан.

Ко је за? (Нико.)

Ко је против овог предлога? (Један.)

Нисам ја ту да пребројавам, за то имамо запослене овде и службе.

Ко је уздржан?

Реците ми резултате: за – један, против – нема, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите, Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Ево, сад опет систем ради. Стварно је чудно.

Дакле, овим законом је општинама и градовима, иако највећим бројем њих управљају ваше колеге, и то на најнеодговорнији начин, одузет најсигурнији део прихода, то је део од пореза на зараде, који је централизован, крајем прошле године, и сматрам да су не само оштећене општине и градови, него и да се доводе у заблуду становници тих општина и градова и, наравно, сви становници Републике Србије тиме што се остављају у аманет будућим генерацијама огромна задужења.

Министарство и Влада као предлагач прошле јесени, кажем, одузела је општинама и градовима најсигурнији део прихода, поновићу – део прихода од пореза на зараде, слила их у своју централну касу и централни буџет, оставила општине и градове са много мањим приходом него што су имале по овом основу и довела у ситуацију општине и градове да узимају кредите, да се задужују, свака појединачно, са више стотина милиона динара. Ако кренемо од мог Панчева, Зрењанина, Ниша, Ниш се у милионским износима „евара“ задужио, и то за послове који спадају у редовне активности, као што је одржавање или кречење школа или, на пример, домова здравља, што је у основној надлежности јединица локалне самоуправе, односно општина и градова.

И ви сте овим централистичким потезом, одузимајући најсигурнији део прихода општинама и градовима, одлучили да боље напуните централни

републички буџет у Београду, а оштетили сте тиме најниже нивое управљања, оставили сте општине и градове без прихода да би се њихове управе додатно задуживале за оно за шта имају довољно средстава од ових прихода које сте им одузели.

И сад ја не знам да ли је, на пример, Александар Вучић, када је давао обећање да ће окречити и уредити све домове здравља и школе у Србији, давао заправо обећање банкама код којих су се општине и градови задуживали или грађанима. Једино их је онда лагао и обећао им да ће имати додатни кредит, додатни тег око врата и додатни проблем ће имати њихова деца и унуци када буде требало да враћају као порески обвезници те кредите које су градоначелници, председници општина узели за редовне активности. Дакле не за беспотребне ствари него за елементарно одржавање образовних и здравствених установа.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Дејан Раденковић је у систему онако или повреда Пословника? Грешка, добро. Ево, обрисаћу листу.

(Мариника Тепић: Да ли сада ради систем?)

Не, раде микрофони. То није исто, колегинице. Није исто давати реч микрофоном и ово што, колико сам разумела све, не ради.

Стављам на гласање предлог посланице Маринике Тепић, у складу са чланом 88.

Ко је за?

(Мариника Тепић: Како гласамо сада?)

Дизањем руке. Ту су службе. Сећате се времена у Народној скупштини Републике Србије у оној другој згради, тако се пребројавало.

Биће све у реду. Када завршимо овај део посла, направимо паузу и до ујутру ће и то радити, претпостављам.

За – 12.

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање и саопштавам...

(Мариника Тепић: Колико је присутно?)

Чули сте да је присутно 134.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Не може 12 да се претвори у већину, мало само озбиљности.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади.

Желите ли реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Јавио сам се, само ми кажите који је закон, пошто нисам чуо, имам их девет. Пошто то не иде редом.

ПРЕДСЕДНИК: Предлог закона о допуни Закона о Влади.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, Закона о Влади. То је закон којим се предлаже да се сви кандидати за министре пре избора за чланове Владе подвргну лекарском прегледу, који, иначе, пролазе сви људи који се запошљавају у јавном сектору, било да су то институције администрације, било да су то јавна предузећа или неки други.

Да прочитам прецизно, знам да вас то јако интересује и да имате пуну пажњу. Према томе, да се промени назив изнад члана и члан 11. и да гласе – „Здравствена способност, неспојивост и сукоб интереса“, па каже:

„Пре избора Владе, сваки предложени члан Владе мора Народној скупштини да достави лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима.

Члан Владе не може бити на другој јавној функцији у државном органу, органу аутономне покрајине, општине, града, града Београда, нити вршити делатност која је по закону неспојива са дужношћу члана Владе, нити створити могућност сукоба јавног и приватног интереса.

Члан Владе дужан је да се у свему повинује прописима којима се уређује сукоб интереса при вршењу јавних функција.“

Ја знам да је ово један опасан предлог измене Закона, знам да би дубоко повредио осећања и осећај посебног положаја многих људи који су данас чланови Владе, али могу да вам кажем да има и горих ствари. Рецимо, овде би могло да пише да ниједан члан Владе или неки члан његове породице не сме да има тетку у Канади. Може ту да буде још и горих ствари.

Значи, генерално, сведоци смо, не само последњих пет година али последњих пет година интензивно, да је лекарски преглед неопходан да бисмо добили носиоце власти у Влади који ће бити људи са којима можете да комуницирате на ваљан начин.

Не опозиција, него власт је променила, ви као посланици власти сте променили многе министре у последњих пет година пре свега зато што сте били незадовољни њиховим схватањем реалности, њиховим потезима, њиховим предлозима. И због вас данас и због опозиције сутра, предлажем да ово буде основни услов, преко кога не може да се пређе. Значи, да нико не може да буде изабран ако не прође лекарски преглед. Понављам, то је урађено већ једном у српској историји, кад је формирана влада Зорана Ђинђића. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Ево, ја ћу да гласам за овај предлог.

Стављам на гласање предлог.

Ко је за?

(Маријан Ристичевић: Ево ја.)

Да, да, ево ја гласам.

Јесу ли ту сви обухваћени, и посланици и сви?

(Зоран Живковић: Не, то је следеће.)

То је следеће? Онда не гласам.

(Зоран Живковић: Нема сад хоћу-нећу.)

(Жагор у сали.)

Може, није електронски систем.

За – 18.

Ко је против?

Ко је уздржан?

Ви сте уздржани? Бошко Обрадовић уздржан?

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о раду.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Закон о раду се исто тиче здравља.

Каже – у Закону о раду, у члану 187. став 1. мења се и гласи: „За време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета, одсуства са рада ради посебне неге детета и одсуства са рада због привремене спречености за рад дуже од 30 дана послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду“.

Било је јако интересантно прозрети зашто је то некоме овде смешно. Зашто је предлог да неко ко је у другом стању, ко је на породилском одсуству, ко одсуствује ради неге детета, ради посебне неге детета, због привремене спречености за рад дуже од 30 дана не може да добије отказ док је на боловању...? Не знам шта је ту смешно. И не знам који виши национални интерес спречава већину у Парламенту да гласа за овај предлог. Ко би изгубио овим?

Ко може да има негативне последице због тога ако буде усвојен овај мој предлог измене Закона? Ко је тај ко је важнији од трудница, од здравља деце и од здравља људи који су силом прилика, не својом вољом, доведени до тога да буду одсутни са посла дуже од 30 дана, зато што су болесни? Ко је важнији? Јесу ли то неки пријатељи из нама далеких али пријатељских земаља, који су нам увек помагали али никад нисмо осетили ништа од њихове помоћи? Ил' су то тајни инвеститори? Ил' су то неки који копају па праве воду и „Београде на води“? Ил' су ли то ваши нови пријатељи са КиМ? Ил' је то неко из Брисела кога ћете да уплашите некаквим писмима, неки поштар из Брисела?

Дакле, позивам вас као грађане Србије и као људе да гласате за измену Закона који ће омогућити да за време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета, одсуства са рада ради посебне неге детета и одсуства са рада због привремене спречености за рад дуже од 30 дана послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду.

То је мера вредности да ли желимо да Србија буде здрава и да сутра буде боље и тој деци и свима другима. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Молим да пребројите.

Ко је за? (За – 17.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нема уздржаних.)

Значи: За – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

(Александра Јерков: Пословник!)

Да, изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Ја сам се јавила за реч након што сте учинили повреду Пословника, али нисте ми одмах дали реч.

Нисте нам саопштили, у складу са чл. 124, 125. и 126, резултате гласања за претходни закон, који је предложио господин Живковић. Само сте констатовали да закон није усвојен. Схватили сте то гласање као шалу.

Мени се чини да цело ово заседање и све законе које предлагемо схватате као шалу, али Пословник вас обавезује да саопштите резултате гласања након сваког гласања, што ви нисте учинили, тако да вас молим да макар нешто уприличите Пословнику од свега што се дешава овде.

ПРЕДСЕДНИК: Јесам, али нисте чули.

Позивам се на члан 130, који каже да, ако се гласа дизањем руку, народни посланици се прво изјашњавају ко је за, ко је против, ко је уздржан и тако даље, а након обављеног гласања саопштава се резултат гласања. Значи, за, против и уздржани, ја сам то рекла. Било је 18 „за“.

(Александра Јерков: Нисте рекли, нисмо чули.)

Да ли желите да се гласа о повреди Пословника?

(Александра Јерков: Да.)

Хвала.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

То је исто из сета здравствених закона, због здравља нације. Каже – у Закону о избору председника Републике, „Службени гласник“ тај и тај, у члану 11. став 3. после тачке 2. додаје се тачка 2а, која гласи: „Лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима. Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику републике Србије“.“

Наравно, ако је неопходно, а око тога смо се сложили, само што је то неко показао гласањем а неко својом срамотом, да кандидати за министре морају да имају лекарско уверење. Потпуно је нормално да и председник државе прође тај исти третман, јер он има мало важнију, или много важнију функцију него што је питање члана Владе, односно министра.

Имамо пуно примера у историји, не само српској него и у историји света, у историји Европе, али и у српској историји, да су на челу државе били људи који не би могли да прођу лекарски преглед из разних разлога. Неки се сами препознају, а неки су и део историје, тако да имамо разне лудачке који су били на челу многих држава, па и државе Србије. И то мора да буде спречено. То није добро ни за кога. Јер кад је то лудило на врху државе, оно се врло брзо шири по дубини и то је једна врста заразе која доводи до разних ствари, може чак да поквари систем за гласање у Парламенту.

Према томе, врло је важно да се боримо и за здравље оне деце из претходног предлога закона, и за здравље трудница, и за здравље жена на породилском боловању, али наравно и за здравље политичара. Зашто их оптерећивати неким стварима, неким обавезама које су далеко изнад њихових здравствених способности?

Кад је таква ствар, рецимо кад изаберете неког ко није прошао, може да се деси да му се привиђају жути људи из Мораве, може да му се деси да му се привиди неки канал који спаја два речна слива, један Црноморски, други Егејски, могу да му се десе различите опасне ствари.

И због њега самог, и због његове породице, и због његове партије, и због његових пријатеља, сабораца, домаћих, страних, издајица и не знам кога већ, важно је да спречимо да нам на чело државе поново дође човек који није прошао лекарски преглед.

Молим вас да, са тим разумевањем за будућност а и за данашњу ситуацију, гласате за овај предлог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 15.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Један.)

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Имам два предлога закона који се тичу измена Закона о народним посланицима; један се тиче рекламирања, други се тиче здравственог прегледа. Не знам на који мислите. У једном се мења члан 49, а у другом се мења члан 44. Морате да ми кажете који је.

ПРЕДСЕДНИК: Закон који сте поднели 12. јануара 2017. године. Друге податке овде немам, чекам да образложите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Добро, онда ћу причати о једном, па после о овом другом.

(Председник: Може.)

Значи, ако је то Закон о допуни Закона о избору народних посланика где се мења члан 44. став 2, после тачке 1. додаје се тачка 1а, која гласи: „Лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима“.

Пошто смо се сложили да је лекарски преглед неопходан и за чланове Владе и за кандидата за председника, наравно из разлога солидарности али и личне безбедности и безбедности државе, нормално је да такав третман треба да имају и кандидати за посланике. И, пошто нас овде има највише, вероватно је највећа заступљеност људи који немају одговарајућу здравствену способност за вршење своје функције у Парламенту. Пошто је председник један, он је или здрав или није, у Влади има двадесетак људи па неко је здрав, неко није, али не може више од 20 да их буде неспособно, док у Парламенту седи 250 људи. И сложићемо се, из многих ситуација које смо имали и у овом сазиву и у претходним сазивима, да су биле неке појаве које су говориле о томе да људи на један, други, трећи или пети начин очигледно нису били здравствено способни за вршење своје функције.

Неки не чују добро, без обзира на то што имају слушни апарат који је, споља гледано, добар за то, неки не разумеју неке ствари, неки намерно не разумеју неке ствари, многима се и овде привиђају жути људи на Морави, разне ствари. Зато је неопходно да се добије здравствено уверење, као за ове људе који раде са нама, који овде раде у овој служби, било као обезбеђење... Камермани су вероватно прошли исто то, возачи, свако други пролази, зашто да ми као кандидати за посланике не урадимо тај мали напор да одемо у адекватну здравствену институцију и добијемо лекарско уверење да смо способни за рад и за запошљавање у држаним органима?

Кад бисмо до тога дошли, мислим да би ситуација у Парламенту била много мирнија, конструктивнија и били би доношени бољи закони. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 17.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама закона о високом образовању.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Мислим да је већ трећа година како овај предлог закона стоји у процедури и, увек кад имам прилике да поновим, ја то и поновим. Поновићу и данас.

Када смо дискутовали прошле недеље о законима о високом образовању и основама образовања и васпитања, био је ту и надлежни министар па је рекао да су они то прихватили, или да ће прихватити – мало је промењена формулација па је уместо „академске честитости“ коришћен израз „академски интегритет“, ако се не варам – али ја мислим да је право место за те измене, а то је оно право место да, поред здравих председника, чланова Владе и посланика, који су прошли лекарски преглед, имамо и међу тим функционерима, јавним личностима, и људе који се нису дрзнули да преписују, краду, фалсификују докторате, дипломе и не знам шта се све није десило у последњих пет-шест година на нашој сцени.

Имамо, благо речено сумњиве, ја мислим несумњиве фалсификате на нивоу бившег председника државе, на нивоу чланова Владе, на нивоу посланика који су се китили разним титулама, као да су ангажовали ову фирму што кити Београд, али када загледате мало боље, бивши председник државе је дипломирао у недељу, неки министри су докторирали а да нико није читао то што су они писали, пошто је рад био на српском а нико из комисије није знао српски итд., па је овај Мали имао докторат који је одбијен на једном факултету па прихваћен на другом у истоветном тексту.

Тако да, јако је прљаво, и ја то због вас. Ја сам одавно завршио своје школовање, има једно 34 године.

(Србољуб Филиповић: Шта си завршио?)

Питајте свог колегу из другог реда, мислим да се зове Станимировић, питајте њега где и кад. То питајте њега, ја се не стидим тога. Али због вас.

Видим код једног дела вас још увек жељу да се у позним годинама дрзнете да освојите још неку титулу. Не може из треће лиге да се постане првак. То не може чак ни у фудбалу у Србији, а камоли у политици.

Али мање је важно шта ће бити са таквим људима који имају такве покушаје, много је важније шта ће бити са Србијом. Нема среће у држави где су просветни радници вишак, нема среће у држави коју воде фалсификатори, преваранти и лажови. Хвала.

(Народни посланици у сали и даље гласно коментаришу.)

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Ко је за? (За – 15.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеном у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Овај предлог је из 2015. године, али и данас је актуелан.

Полазећи од начела из члана 16. Устава Републике Србије, да спољна политика Републике Србије почива на општепризнатим принципима и правилима међународног права, имајући у виду Конвенцију Уједињених нација о спречавању и кажњавању злочина геноцида усвојену на Скупштини Уједињених нација 9. децембра 1948. године, имајући у виду да се 24. априла 2015. године навршило 100 година од почетка геноцида над Јерменима извршеног од стране Османског царства у периоду 1915–1922. године, имајући у виду да је преко 20 држава, укључујући Руску Федерацију, Грчку, Белгију, Француску, Канаду, Кипар, Италију, Швајцарску, Аргентину, Уругвај, Шведску, Либан и друге, признало и осудило геноцид над Јерменима извршен у том периоду, имајући у виду да је приврженост Републике Србије међународним начелима и правилима о спречавању и осуди геноцида изражен и Законом о оснивању Музеја жртава геноцида, којим је, између осталог, установљен 22. април да се обележава као Дан трајног сећања на жртве геноцида над Србима, Ромима и Јеврејима, предлажем резолуцију Народне скупштине о признавању и осуди геноцида над Јерменима почињеном у Османском царству у периоду 1915–1922. године.

Пре пар месеци сам имао састанак са амбасадором Азербејџана, који ме је обавестио да је у консултацији са неким колегама из других посланичких група дао предлог да се донесе, као што су многе државе то урадиле пре нас, и резолуција о Нагорно Карабаху. За оне који не знају, то је сукоб Азербејџана и Јерменије око те територије, нешто што би на неки начин могло да се пореди са Косовом, не директно али индиректно да. Он није имао ништа против тога што сам ја један од предлагача, односно данас једини предлагач ове резолуције о злочинима над Јерменима.

Позивам колеге да гласају за ову резолуцију, а такође и охрабрујем рад на томе да пред нас дође и Предлог резолуције о Нагорно Карабаху. Значи, практично из државе која је у сукобу са Јерменијом и у тој резолуцији ће бити предложено да се сукоб у Нагорно Карабаху реши по правилима међународног права. Ја мислим да је то у интересу Србије, да се сваки геноцид, који је вршен и над нашим грађанима, и над Србима, казни и да исти аршин важи и за нас и за наше жртве, али и за све друге жртве било у нашем региону било на неком другом делу кугле земаљске. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 14.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нема уздржаних.)

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Е, то је онај други, који се бави рекламирањем.

Оно што је важно и били смо сведоци много пута, не само на задњим изборима него на изборима, ја мислим, у задњих 10-12 година, то је да се огромне паре бацају за кампање које ни по својим естетским критеријумима, ни по својим политичким вредностима нити по било чему што би могло да се назове позитивним не оправдавају та средства и то време. То су прескупе кампање политичких странака које су тада на власти.

То је важило не само за ову коалицију која је у последњих пет година, него и за неке раније коалиције пре пет година; неки су се хвалили колико су пара трошили и ту се говорило о десетинама милиона евра.

Сигурно је да у Србији постоје много важније потребе грађана Србије за које би се тај новац, који се сада баца на те ружне рекламе, могао да употреби – да не говорим о лечењу деце, да не говорим о поправци школа, да не говорим и о великој акцији сређивања тоалета по Србији, од које је одустао садашњи председник државе. Од многих ствари је много мање важно

то да се неки лидери странака сликају овако или онако, у фотошопу или без фотошопа.

Зато предлажем да се после члана 49. у овом закону дода члан 49а, који би гласио: „Забрањено је изнајмљивање термина у свим електронским медијима који се емитују на територији Републике Србије подносиоцима изборних листа, за преношење предизборних скупова, политичких порука и реклама.“

Ово не би смањило могућност грађана да се упознају са политичким програмима, јер им те рекламе иначе не помажу да схвате политичке програме. Напротив, права ствар су дуел-емисије, у којима ви не желите да учествујете, посебно председник ваше партије.

Да вас обавестим да је предложено законско решење које забрањује телевизијску рекламу политичких странака и листа примењено у законима у Великој Британији, Холандији, Шведској, Норвешкој, Француској, Немачкој, Ирској, Шпанији и још неким земљама, а те земље сигурно морамо да назовемо демократским земљама где се поштује парламентаризам и право грађана на информисање.

Према томе, ако тамо може да иде кампања без прескупих и ружних реклама на телевизији, ја сам сигуран да то може да се деси и у Србији, а да тај новац буде искоришћен за једну од хиљаду ствари које су данас неопходне грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? Молим вас, пребројте. (За – 13.)

Ко је против? (Један.)

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 13, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о средњем образовању и васпитању.

Да ли жели реч? (Не, није ту.)

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 10.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о основном образовању и васпитању.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за?

Ко је против?

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

(Бошко Обрадовић: По Пословнику.)

Изволите. Морате се пријавити ако желите реч и убацити картицу.

Реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Позивам се на члан 88. Пословника о раду Народне скупштине и последњи, 9. став, који каже: „Ако председник, односно овлашћени представник посланичке групе изрази сумњу у постојање кворума утврђено пребројавањем народних посланика, може да се затражи да се кворум утврди прозивком народних посланика, о чему Народна скупштина одлучује без претреса.“

Дакле, ми заиста изражавамо сумњу, а нема разлога да сумњамо да власт нема кворум за одржавање Првог редовног јесењег заседања. Заиста сматрам да треба да отклонимо ту сумњу. Немогуће је да електронски систем ради за све друго изузев за утврђивање броја присутних у сали.

Дакле, или да онда прозивком заиста утврдите да ли имате кворум или не знам на који други начин спречимо ту сумњу у јавности да заиста покушавате да водите Скупштину а да немате елементарне услове, то јест немате већину потребну за утврђивање дневног реда и почетак редовног заседања. Дакле, врло добронамерна критика усмеравањем ваше пажње на то да прозивком заиста потврдимо да има више од 126 народних посланика власти, јер ће остати непрестана сумња да вас нема 126, а онда Скупштина не може под тим условима да ради.

ПРЕДСЕДНИК: Ово је класична злоупотреба повреде Пословника.

Пет пута већ утврђујемо на овај начин на који сте ви тражили. Да, пет пута је већ утврђивано.

(Бошко Обрадовић: Није било прозивком, било је пребројавањем.)

(Мариника Тепић: Није било прозивком.)

Могу ли да одговорим или ћете виком да замаглите суштину данашње опструкције? Значи, могу и ја нешто да кажем.

„Ајде“. Не говори се „ајде“, него или саслушате или не саслушате председника или председавајућег, по Пословнику.

Ви сте рекли да тиме онемогућавамо да се данас утврди дневни ред. Од 10 јутрос утврђујемо дневни ред и радићемо докле год га не утврдимо или га можда не утврдимо гласањем, боже мој. Постоји и једна и друга

могућност. Можемо и на изборе, што се мене тиче, апсолутно није никакав проблем. А то што неки посланици немају стрпљења па не буду у сали па ми сада гласамо а они то не могу да образложе, то је други проблем.

Значи, у сали има тачно 138 посланика.

Рекла сам да је дошло до злоупотребе повреде Пословника по члану на који сте се ви позвали, став 8.

Значи, посланик Душан Милисављевић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Кривичног законика.

Он није овде и стављам на гласање овај предлог.

Изволите. Ко је за?

Само полако, само полако. Ви ћете сачекати, пошто су сва четири ваша предлога прошла.

(Мариника Тепић: Није тачно.)

Јесу, јесу. Узмите стенограм и немојте стално да вичете како сте само ви у праву. Изволите, тражите стенограм и онда се извините ако сте ви у заблуди.

Закључујем гласање.

Без вике!

За је гласало само четворо, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице, и указујем на то да сте повредили, по мом мишљењу, члан 107. Пословника о раду Народне скупштине и достојанство Народне скупштине тиме што сте малопре изнели нетачне податке.

Док се утврђивао кворум, у више од два сата покушаја посланичке већине да успостави кворум, ви нисте председавали и можда намерно или ненамерно имате пропуст у информисању, као и прошле недеље, шта се заправо догодило.

А у микрофон, јер сте само ви били укључени малопре док сте одговарали колеги Бошку Обрадовићу, рекли сте да је пет пута већ утврђиван кворум на начин на који је он то тражио, а то није тачно.

Он је тражио по последњем ставу члана 88, који сам и ја хтела да рекламирам, то је став 10, да се кворум утврди прозивком, на шта народни посланик има право уколико постоји сумња да је кворум претходно утврђен на исправан начин. Ниједном се није кворум утврдио, а камоли пет пута, прозивком. То је оно што је колега Обрадовић тражио, што бих, иначе, подржала, као и већина мојих колега.

Молим вас да не обмањујете јавност јер имате привилегију да је вама микрофон укључен а нама не дозвољавате да на то укажемо.

Ви нисте председавали током преподнева и можда не знате да се ниједном није догодила прозивка, што имамо право да тражимо по члану 88. став 10. Понављам, да будем потпуно јасна. Молим вас да не улазите у оцену нечега чему нисте сведочили, чему нисте присуствовали. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Ви нисте присуствовали када сам прочитала ваше име и предлог за допуну дневног реда па вас нисам дисквалификовала нити вређала. Немојте ни ви мене. Уздржите се од тога. Значи, то што ви нисте били у сали не значи да нисте упознати са током седнице.

Члан 107. нисам повредила.

Желите ли да гласамо о томе? Члан 107. сте рекли? (Да.)

Захваљујем.

Значи, овај предлог закона није прошао.

Изволите, Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Члан 27. вас обавезује да ову седницу водите како вам Пословник налаже а не како вама падне на памет. Знате, ми седимо овде у сали и видимо да посланици нон-стоп излазе из сале. И када тражимо да се утврди поново кворум, то је зато што смо видели да је четворо или петоро колега, или чак више, изашло из сале, зато што стално улазе и излазе, и немогуће је да када... Ево и сада улазе и излазе. Молим вас... Видите? Просто, не може број бити исти ако је неко изашао или ушао.

Молим вас да утврдите шта није у реду са електронским системом па да онда приликом сваког гласања видимо да ли је број присутних посланика већи од 126 или ћемо ми морати да тражимо приликом сваког гласања да се поново утврди да ли има 126 посланика. Јер, очигледно, посланици владајуће коалиције нису у стању да седе и слушају предлоге само зато што ви не притискате звонце. Тако да народни посланици непрекидно излазе из сале и вређа нам интелигенцију да нас убеђујете да се број присутних посланика није променио ако видимо да они нон-стоп излазе из сале. Нека врата су отворена, нон-стоп је циркулација, немогуће је да се број не мења.

Тако да или нека се поправи електронски систем за гласање или пре сваког гласања да утврђујемо да ли у сали има присутно више од 126 посланика, јер другачије, просто, радимо незаконито. Ја мислим да никоме није у интересу да доносимо одлуке а немамо број потребних посланика да бисмо одлуке доносили.

ПРЕДСЕДНИК: Кворум имамо. Члан 27. није повређен.

Хвала вам што сте ме опоменули да ја водим седницу. Прећи ћу преко ваше малициозности јер кажете да водим седницу како ми падне на памет.

Нешто свашта ми пада на памет, али ми не пада на памет да злоупотребљавам Пословник, а стално тражење кворума било би злоупотреба Пословника.

Народни посланик Душан Милисављевић, који није овде, предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о здравственом осигурању.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 13.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Један.)

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни кривичног законика.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за?

Питала сам ко је за. Немојте да реметите ток гласања, не покушавајте то.

Ко је за? (За – девет.)

Ко је против?

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о раду.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 11.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

Хвала. Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја ћу, у складу са чланом 88. Пословника, да вас замолим да утврдимо кворум. Зашто ово тражим? Ви сте сада, када сте обавили гласање, саопштили број гласова „за“, број „против“, број „уздржаних“. Сваки овај предлог је добио већину. Ви ни на крају нисте рекли колико је посланика присутно, јер ту информацију немате. Да бисте могли да констатујете да неки предлог није добио већину, морате да кажете колико је посланика у сали.

Значи, ви сте сада обавили неколико пута гласање. Пребројали сте 10, 11, 12 и 15 гласова за, ниједан против, ниједан уздржан и онда констатујете да предлог није усвојен. Ако предлог није усвојен, мора да се зна колико је посланика у сали. Ја вас молим, лепо каже, ја имам право, могу да тражим сваки пут, на сваком гласању, ако систем за електронско гласање не ради, утврђивање кворума пребројавањем народних посланика – члан 88. став 8. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Став 8 – председник Народне скупштине може да одлучи да се кворум утврђује пребројавањем народних посланика. У другим случајевима нисам то одлучила. Хвала.

Значи, ово је класична злоупотреба повреде Пословника.

(Зоран Красић: Кокни опомене!)

Не, нећу опомене.

Нема проблема, свима је јасно о чему се овде ради.

(Марко Ђуришић: Тражим да се изјаснимо.)

О чему да се изјаснимо?

(Марко Ђуришић: Срам вас било!)

Немојте ми викати „Срам вас било!“ Немојте ми викати тако. И немојте се тако понашати, на најгори могући начин, како се не понаша ни у кафићима, у кафанама.

Шта сте рекли, да сам магарац? Захваљујем се, стварно. Захваљујем се, посланиче. Ево, први пут у животу чујем да сам магарац. Па стварно хвала. Али издржаћу и то, идемо даље. Па стварно нема смисла.

(Марко Ђуришић: Нисам рекао да сте магарац. Рекао сам – немојте нас правити магарцима.)

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о здравственом осигурању.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 14.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Хвала.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Колико је присутних? Много, 136, а то и знате.

(Марко Ђуришић: Увек читате.)

Никада нисам читала, и када је радио електронски систем.

За је гласало 14...

Ви сте ми рекли да сам магарац, уздржите се од комуникације са мном.

Дакле, за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Није важно, ма могу ја да будем све.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Само напред, није проблем.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама закона о главном граду.

Балша Божовић није овде.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? Да ли неко жели да подржи његов предлог?

(За – девет.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 9, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама закона о одбрани.

Балша Божовић није овде.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 10.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти Савамала и утврђивању чињеница о одговорности лица које су извршила рушење наведених објеката.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 13.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 11.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 12.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нема уздржаних.)

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 12.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 11.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – осам.)

Ко је против? (Нема против.)

Ко је уздржан? (Један.)

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функција председника Народне скупштине.

Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Предлог за ваше разрешење са функције председнице Народне скупштине поднели смо 13. априла 2017. године. Група посланика је то поднела са тадашњим образложењем да сте суспензијом рада Народне скупштине за време председничке кампање грубо нарушили достојанство, умањили значај Народне скупштине и грубо прекршили Устав Републике Србије.

Други разлог је то да сте, такође, повредили члан 104. и члан 106. Устава Републике Србије, члан 19. Закона о Народној скупштини, као и члан 27. Пословника Народне скупштине, којима се дефинише надлежност председника Народне скупштине, а ви сте рад Народне скупштине довели до блокаде. Дакле, тада сте оценили да Скупштина за време кампање неће радити зарад стабилности и потврдили да Скупштину сматрате извором нестабилности и придружили сте се онима који би желели да одлуке у Републици Србији доноси само један човек.

То су разлози због којих смо поднели ову одлуку пре нешто више од пет или шест месеци, али ви сте успели да дневно доказујете и дајете нове разлоге за ову нашу иницијативу.

Данашњи рад седнице Скупштине управо показује да смо на избору нове Владе, нове премијерке били у прилици да слушамо њен експозе у којем је једно од кључних обећања била дигитализација у Србији, модернизација Србије, а данас у Скупштини, ево, гласамо дизањем руку – имамо људе из Секретаријата који ручно пребројавају гласове за, против и уздржан, у немогућности да два и по сата у Народној скупштини Републике Србије, са свим уложеним средствима у ову електронску опрему, пребројимо колико је народних посланика у Републичкој скупштини и да ли имамо кворум. То је недопустиво и то отвара велику сумњу у рад и транспарентност ове најважније институције у нашој земљи.

Имали смо пример и на прошлом заседању, када се радило на амандманима тако важних закона о образовању, када су посланици имали прилике да дају своје амандмане и да их образлажу по свом посланичком праву, када смо по електронском парламенту и статистици софтвера, за који многи кажу да је изузетно добро направљен, имали 255 минута за расправу, имамо доказе да сте у том тренутку, када је електронски парламент показивао 255 минута простора за расправу о амандманима и за поправљање овако важних закона, прекинули расправу и рекли да је потрошено све време,

и то ручно бележећи и идентификујући посланике који су предлагали своје амандмане.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – седам.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Молим, само тише.

Соња Павловић.

Вратите јој...

Полако само, пустите ме да радим.

Па полако. Дакле, без обзира на ометање морам ово да прочитам.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог да се у дневни ред седнице уврсти Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине и да је предлог добио седам гласова, јавности ради.

Изволите, пријавите се. Ви или Маја Виденовић, свеједно ми је.

Реч има народна посланица Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Члан Пословника 108 – одржавање реда на седници. Дакле, неколико континуираних кршења чланова Пословника.

Ја вас молим да ме пажљиво слушате.

Прво, у овом тренутку народни посланици неовлашћено узимају власт у своје руке и узимају картице народним посланицима опозиције.

Друго, током седнице је утврђен кворум пре више од пола сата. Знате да ток седнице подразумева одређени временски период у ком, нажалост, посланици власти, уместо да седе на својим местима и одговорно раде свој посао, излазе, тако да кворум није нешто што је установљено једном и заувек стоји као утврђена чињеница, већ напротив, сведоци су и грађани Србије, који могу да виде, да кворум не постоји. Постоји на тренутак, па не постоји.

Сраман је начин на који ви толеришете да ми на противзаконит начин дискутујемо о стварима које су изузетно важне. То сте урадили у петак прошли пут.

Ваша је обавеза да, када кажете колико је гласало „за“, колико је гласало „против“, кажете – од ког броја, колико је присутно народних посланика у сали. Сведоци смо да се тај број мења из минута у минут и да је чињеница да ви толеришете незаконит поступак усвајања дневног реда, а видели смо прошле недеље и усвајања амандмана и доношења закона, нешто на шта не би смела да остане нема ова скупштина.

ПРЕДСЕДНИК: Уважена посланице, нисте у праву.

Позивате се на члан 108.

Први ко је узео картицу у сали неовлашћено био је посланик Зоран Живковић. Нико није реаговао. Устао је и узео картицу посланика Карића.

Не, има везе, зато што...

Па узмите стенограм, ваљда се сећате шта сте рекли.

Друго, по Пословнику, председавајући говори само колико је било за, против и уздржаних, ништа више.

Нема измишљања. Ако је било само седам, не може да постане 250.

И немојте да злоупотребљавате повреду Пословника. Рекли сте да је неовлашћено узета картица. Слажем се, Зоран Живковић је први узео неовлашћено, нисам реаговала и нећу реаговати. Али будите фер, грађани Србије су видели Зорана Живковића да шета кроз салу. Не постоје једни критеријуми за једне, други за друге.

Према томе, једнако. Ако дам опомену сада посланику који је пришао вама, даћу и Зорану Живковићу. Ако желите то, у реду.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Поштована председавајућа, поштоване колеге посланице, уважени грађани Србије, пријављујем повреду Пословника члан 130. став 4, који гласи: „Одлука се сматра донетом када председник Народне скупштине констатује да је за њу гласала већина прописана Уставом, законом и овим пословником.“

Када констатујете да је за гласало, на пример – 15, против – нико и уздржан – нико, ви немате математичке елементе, то је јасно ђаку основне школе, да констатујете да је то већина прописана Уставом, законом и овим пословником. Не можете да прогласите ни да то није већина. За квалификовани рад овог дома потребно је 125 посланика и потребна је већина од барем квалификованог броја посланика.

Молим вас да, када читате резултате гласања, прочитате и четврти сабирак, колико посланика није гласало, јер тај четврти сабирак је нужан да бисмо сабрали да ли је гласало више од 125 посланика или не. Овако ви на незаконит начин водите Скупштину.

Тражим да се о овоме изјаснимо у дану за гласање, јер сте незаконито затворили и расправу о образовним законима када сте прогласили да је 600 минута амандманског времена истекло иако је у електронском парламенту овог дома стајало да је преостало тачно 257 минута. На тај начин су и просветни закони донети незаконито, јер је преко четири сата расправе о амандманима посланицима свих посланичких група одузето незаконито.

Ви председавате седници и водите овај дом на незаконит начин. Ја вас сада питам – хоћете ли и исходе унутрашњег дијалога прогласити на овакав незаконит начин? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Значи, када би у сали било 126, минимум за одлуку је 64. Ништа не може да дође у сумњу. Било је седам гласова „за“.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице...

(Народни посланици ДС негодују.)

Опструкција је дозвољена...

Само полако.

Значи, не може да се претвори од седам до 64. Минимум од минимума је 64, први разред основне.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком...

Оставите ме да водим седницу по члану 27.

... Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 14.)

Ко је против? (Један.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 14, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности.

Изволите.

Реч има Зоран Живковић

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала најлепше.

Пошто је финансирање политичких странака, односно активности, дефинисано кроз два закона, ја сам већ говорио о овоме у Предлогу закона о измени Закона о избору народних посланика, па је у истом тону и ово, где се предлаже да се у члану 23. став 3. брише. Његовим брисањем се онемогућава трошење народних пара за бестидне естетски, политички, људски и било како оправдане кампање политичких странака, посебно оних које у својим кампањама махом троше народни новац у великим износима, а то су владајуће странке.

Ово, понављам, не значи да су само СНС и коалициони партнери радили у протеклих пет година. Рађено је то и пре. И да се не би радило у будућности, ја предлажем да рекламирање политичких странака, подносилаца листа, кандидата, не може да иде преко електронских медија, односно преко радија и телевизије, пре свега преко телевизије, јер је највећи део новца који се троши за кампање преко 80% новац који се троши за глупе рекламе на телевизијама.

Већ сам говорио о томе да постоје много бољи начини да се потроши тај новац и да постоји много потребнијих ствари грађанима Србије, деци, трудницама, незапосленима, социјално угроженима, маргиналним групама, култури, спорту, безбедности саобраћаја, чему год хоћете, него да се, а процена је да је то негде близу 100 милиона евра по кампањи, тај новац троши за нашминкане, фотошопиране, неискрене, лажљиве изјаве носилаца политичких функција. Ја мислим да то треба да побуди код свих нас жељу да данас учинимо бар нешто добро.

Ово је један суморан дан у српском парламенту, један од суморнијих. Иначе одавно нема сунчаних, али, ево, ово је једна шанса да покажемо своју бригу за нацију, државу, систем, будућност, како год хоћете да дефинишете то, и да покажемо да смо спремни да одузмемо од самољубивих политичара могућност да троше народни новац у огромним количинама и да то усмеримо за било шта – да ли су то народне кухиње на КиМ, или је то сређивање Дечје клинике у Тиршовој, или је то коначни завршетак реконструкције Народног музеја, или је то плаћен лекарски преглед за кандидате за председнике и чланове Владе, у сваком случају било шта што има више смисла од онога о чему сам говорио.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 16.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Повређен је члан 108: „О реду на седници Народне скупштине стара се председник Народне скупштине.“

Уважена председавајућа, ви нисте скандал-мајстор, ви сте председник Народне скупштине и ја вас молим да се у складу са тим понашате. Ја бих вама такође могла свашта да кажем, шта сте ви рекли

посланицима. Међутим, ви врло често плачете у задње време и није ми намера да вас расплачем.

Осим тога, члан 107. каже – „На седници Народне скупштине није дозвољено непосредно обраћање народног посланика другом народном посланику“, а о узимању приватне својине или било чега што је у власништву другог народног посланика не може да буде ни говора.

Значи, ми радимо у скупштинским потпуно неповољним условима по опозицију. Нисмо ваљано утврдили кворум, мануелни начин гласања, и то на седници где треба да расправљамо о закону о електронском пословању?! Па то је ван свих критеријума, потпуни нонсенс.

Ја вас заиста још једном молим да преузмете вођење ове седнице на начин како приличи председнику Скупштине и на начин како приличи достојанству Скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Нећу коментарисати. Вероватно ће шеф ваше посланичке групе рећи зашто је узео приватну својину и картицу од Ивана Карића. То ће вам он објаснити. Не знам да ли се односило...

(Соња Павловић: Шеф посланичке групе није овде.)

А није он шеф? Онда Зоран Живковић.

Немојте се свађати. Нећу плакати због вас, верујте ми.

(Соња Павловић додацује.)

Сузе су сасвим океј, зависи ко их изазове и колико ниско може да иде са увредама.

Да вам кажем нешто, посланице. Уздржаћу се, али када кажете особи која има инвалида у кући да малтретира инвалиде, сузе су океј, а ви треба да се стидите тога што вам је то за исмевање. Свака част, само напред. Мене није срамота што могу да признам у јавности и своје слабости, а вас треба да буде срамота што користите сваку прилику да повредите човека. Свака вам част.

А ово није приватна својина, то је јавна својина и посланик нема права да манипулише картицом, нити да је оставља у сали кад није у сали. Грешка је и ваша.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ово је исто стари предлог закона. Већ неколико година је у процедури. Не усваја се зато што би то довело до тога да се спречи дивља градња у Србији, посебно у граду Београду, где је она најочигледнија, поред историјски највеће дивље градње у историји

човечанства, а то је нешто што се зове „Београд на води“, то је ово што је пола у води, пола накривљено, пола легално, али по неким законима неке арапске земље, не по српским законима.

Није то једини пример. Имате у свакој већој улици у било ком делу Београда по један нелегални објекат који се гради. Ја стално помињем Небојшину 8а. Мислим, гради се поред забране, поред налога да се руши, а који је донела надлежна инспекција или орган града Београда. Наставља се градња уз тапшање по рамену челника Општине Врачар и министарства које је надлежно за ту област.

Овим законом се афирмише један закон који је донет 2003. године а који је предвиђао кривичну одговорност, значи затвор, за онога ко почне да гради а није добио све адекватне дозволе, до дозволе за градњу, која је последња у том низу. Наравно, закон је био одличан, али је већ прва следећа власт која је дошла после неколико месеци компромитовала тај закон тиме што је тада надлежни министар почео да прави један велики објекат, свој лични, против тог закона, тако да је тиме закон поништен.

Афирмација правне државе, афирмација државе у којој се поштују закони па се тиме стварају услови за инвестиције је интерес свакога у овој држави. Било би добро да то покажемо на најочигледнијим местима. Понављам „Београд на води“ као најфрапантнији пример. Свака улица, па и Небојшина 8а, има свој пример за то.

И то што се афирмише непоштовање закона доводи до тога да смо ми на дну, не регионалне него европске лествице држава по инвестицијама, по расту БДП-а, по стандарду, по минималним платама, по просечним платама, по броју запослених, по свему.

На крају, пошто сте ме ви поменули, ја сам отишао видевши једну јадну и незаштићену картицу да је спасем и донео је вама да је чувате посланику Карићу, који се ни пола сата после тог мог акта хуманости није појавио у сали. То не може да се пореди са актом посланика, немам појма како се зове, из првог реда, који је дошао да узме картицу мојој колегиници која минут није била присутна. То не може да се пореди. И та картица није јавна својина.

ПРЕДСЕДНИК: Говоримо о предлозима дневног реда.

Жао ми је што сте ви показали тај пример да могу да се узимају картице. Жао ми је што је то кренуло од вас, а немојте сада да се вадите овде пред јавношћу због вашег поступка.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 14.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да овај предлог није прихваћен.

(Народни посланици у сали све време гласно коментаришу.)

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани Србије, поштоване колеге народни посланици, ово је већ ко зна који пут да покушавамо да на дневни ред Народне скупштине Републике Србије, први пут после Другог светског рата, дође нешто што је одавно требало да се нађе на дневном реду Народне скупштине, а то је резолуција о геноциду НДХ над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Ево, цитираћу вам шта је председник Србије Александар Вучић рекао пре неки дан у Спомен-парку „Јајинци“, где је одржана државна комеморација у знак сећања на стрељане у Другом светском рату, када је рекао – да се не смеју заборавити убијени Срби, Јевреји и Роми у Другом светском рату. А ево, управо овде у Народној скупштини Републике Србије, ми смо их заборавили, где више од 70 година није донета једна таква резолуција.

Поред тога, цитираћу и председника Удружења логораша, заточеника „Јасеновац“, који су тражили управо од нас народних посланика да коначно на дневни ред ставимо декларацију о геноциду над Србима, Јеврејима и Ромима, коју су и они предали Скупштини, са потписима подршке 54.000 грађана Србије. Кажу: „Време је да највиши врх Србије злочин почињен током Другог светског рата у НДХ назове правим именом геноцида.“ То је рекао Славко Милановић, председник Удружења логораша „Јасеновац“.

Дакле, поштоване колеге, драга браћо и сестре, ја сам вас молио више пута, ако треба да Двери повуку овај предлог резолуције, да ви предложите. Јер ако ви нећете да усвојите ништа што предлаже опозиција, ево ја предлажем да ви ово предложите а ми ћемо вас да подржимо.

Ово је ствар од општег националног интереса. Ово је резолуција о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима, и вама је то смешно. Вама је смешно што неко ко после више од 70 година жели да ствари стави на своје место, да се сети оних који су пострадали за време Другог светског рата, да на највишем државном нивоу, у Дому Народне скупштине усвоји једну такву резолуцију.

Је л' то смешно? Је л' смешно или нећете да ово ставите на дневни ред само зато што га предлаже неко из опозиције? Ако је то проблем, повући ћу овај предлог. Предложите ви, ми из опозиције ћемо вас да подржимо. Ми немамо тај проблем, ово је натпартијска ствар.

Сигуран сам да би сваки бирач Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије подржао ову резолуцију коју Двери предлажу, а ви као њихови представници у Народној скупштини Републике Србије то не желите да предложите само зато што предлог долази из редова опозиције. Ово није ствар за наше партијске поделе. Ово је национално и државно питање.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала

Стављам овај предлог на гласање.

Ко је за? (Четрнаест.)

Ко је против? (Нико.)

Има ли уздржаних? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери тражили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Двери су од уласка у Народну скупштину Републике Србије посведочиле да испуњавају своја предизборна обећања. Наиме, пре него што смо ушли у Скупштину, склопили смо споразум о социјалном партнерству са Удружењем синдиката пензионера Србије и Удружењем синдиката пензионисаних војних лица Србије и обавезали се да ћемо их заступати у Народној скупштини Републике Србије.

Тако је и дошао на дневни ред овај предлог закона, који говори о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

О чему се, заправо, ради? Када сте пре три године опљачкали пензионере у Србији и смањили им пензије, тада сте урадили још једну ствар против економске сигурности наших најстаријих суграђана. Наиме, тада сте избацили из Закона, у члану 80, једну важну ствар која је говорила о томе да на годишњем нивоу Влада Републике Србије има обавезу да усклађује висину пензија са трошковима живота, односно растом цена у Србији.

Дакле, ви сте опљачкали пензионере два пута. Прво када сте им смањили пензије, а онда када сте укинули усклађивање висине пензије са трошковима живота, који непрестано расту. И ту сте, заправо, угрозили члан

70. Устава, којим је јасно прописана обавеза Републике Србије да се стара о „економској сигурности пензионера“.

Чак сте извршили и једну врсту дискриминације према нашим најстаријим суграђанима. Зашто? Зато што сте решили да њих опљачкате и тако пуните буџет државе, уместо да сте додатно опорезовали стране банке, да сте додатно опорезовали тајкуне, да сте наплатили додатни порез страним фирмама које овде не приказују своје реално пословање него износе профит у иностранство.

Али ви нисте имали храбрости да ударите на тајкуне, на банке и на странце, него сте, онако како сте ви напредњаци иначе храбри, ударили на наше најстарије становништво, на пензионере и опљачкали их не само за 10%, колико сте узели запосленима у државној управи, него за више од 20%, колико сте узели пензионерима.

Друга ствар на коју смо овде указали јесте жеља да се заштити имовина ПИО фонда, јер је ПИО фонд изградио огроман број великих инвестиција у Србији. Овде наводимо податак да је у 15 судских предмета потврђено да је у питању власништво ПИО фонда. У току је још 12 спорова са добрим изгледима да судови потврде ПИО фонду власништво имовине. Ето прилике одакле можемо да пунимо ПИО фонд, јер једино ПИО фонд може да располаже својом имовином и да је стави у функцију домаћег економског развоја, а не да је ви приватизујете и продајете својим пословним партнерима из Немачке, арапских земаља или ко зна одакле.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам овај предлог на гласање.

Ко је за? (Петнаест.)

Ко је против? (Нико.)

Има ли уздржаних? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани најстарији суграђани, поштовани пензионери, 28. октобра ове године, ево, веома ускоро, навршиће се пуне три године како вас пљачка Влада Републике Србије. Наиме, тачно је три године како важи Закон о привременом начину исплате пензија, па ми сада реците, поштовани грађани, који је то закон који у свом имену носи реч привремено а траје већ пуне три године.

Јасно је да овде ништа није привремено и сада морам да подсетим јавност како сте из Закона избацили онај члан у ком је писало да ће овај закон привремено важити само три године. Сада схватамо зашто сте то урадили, да би, заправо, Закон могао да важи неограничено и да бисте могли да пљачкате наше најстарије суграђане, ево, већ пуне три године. Видећемо до када.

Оно што овде желим посебно да нагласим, још једном, јесте свакако да смо овај закон предали заједно са нашим партнерима из Удружења синдиката пензионера Србије и Удружења синдиката пензионисаних војних лица Србије, да је ово такође њихово дело и њихов допринос, а Двери су овде само њихов глас у Народној скупштини Републике Србије.

И оно што је можда најважније и што можда досада није било довољно у фокусу, овим предлогом закона о престанку важења Закона о привременом начину исплате пензија ми не само да укидамо овај пљачкашки и лоповски закон СНС-а и СПС-а, да не говорим о ПУПС-у, који је одавно издао интересе свих пензионера у Србији, него се овим законом обавезујемо да ћемо надокнадити пензионерима све оно што им је опљачкано за време ваше власти.

Ево шта тачно каже у члану 3 – Предлогом закона утврђује се право на неисплаћену разлику пензије са затезном каматом. Свим пензионерима ће бити исплаћена разлика између износа пензије који је утврђен важећим решењем и износа умањене пензије који је потврђен на основу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Ова разлика се утврђује у укупном износу за цео период примене закона, а исплаћује се у броју рата који одговара броју месеци за које су исплаћиване пензије у прошлости. Предлог закона, такође, предвиђа обавезу ПИО фонда да донесе решење за сваког корисника, који ће утврдити износ разлике у пензији, динамику исплате, износ рате са припадајућом каматом и датум доспећа сваке рате.

Дакле, ми не само да ћемо укинути овај ваш пљачкашки закон којим сте опљачкали наше најстарије суграђане, него ћемо им надокнадити све оно што сте им узели у претходне три године. И ако и даље наставите да их пљачкате, нека не брину наши пензионери; када се Двери буду питале и одлучивале, и буду на власти у Србији, биће им враћено све оно што им је ПУПС опљачкао, што им је СПС опљачкао, што им је СНС опљачкао и што сви добро знамо да је украдено од наших пензионера.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 12.)

Ко је против? (Нема.)

Уздржаних? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2017. године, од дана расписивања председничких избора до дана објављивања привремених резултата избора на обрађених 99,9% бирачких места.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Дакле, управо је то права реч – од дана расписивања избора, па до самог изборног дана краде се на изборима. Не видим разлог зашто не бисмо формирали анкетни одбор и о председничким изборима ове године када сте ви тако сигурни да никакве изборне крађе није било. Зар није најнормалније, поштоване колеге из власти, да формирамо један такав анкетни одбор да ви докажете да није било никакве изборне крађе и да тиме оповргнете све ово што ми из опозиције причамо?

Онога тренутка када ви не дозволите формирање анкетног одбора ви сте тиме признали вашу изборну крађу. Ви, дакле, признајете да сте покрали изборе, јер ви заиста и јесте покрали изборе, и то нико не спори. Покрали сте их на више начина: од оног антиуставног упутства о гласању на КиМ, које не може да се разликује од гласања у остатку Србије, преко неформирања надзорног одбора Народне скупштине Републике Србије, преко неажурирања Јединственог бирачког списка, преко оног уцењивања свих запослених у јавној управи којима сте претили отказом ако не скупе 20 сигурних потписа за Александра Вучића, до злоупотребе државних институција и ресурса у сврхе кампање власти па све до „бугарског воза“ и крађе на самом изборном месту и у изборном дану.

Ви константно крадете изборе. Крадете пре свега медијским крађама, јер, не заборавите, нема слободних избора без слободних медија. Ваш лидер, председник Србије, вршилац дужности председника Владе, шеф свих тајних служби и председник СНС-а Александар Вучић за шест година није изашао ни на један директан телевизијски дуел, иако је то у више наврата обећавао.

У Србији данас више немамо ниједну политичку емисију. Ни на једној београдској телевизији са националном фреквенцијом нема сучељавања, нема могућности да се чује глас друге стране. Имамо само 24 сата пропаганде СНС-а преко Пинка и других партијских гласила ваше власти. Дакле, немамо слободне изборе.

Али, ако ви већ тврдите да ово није истина, онда подржите формирање анкетног одбора па да заједно Народна скупштина утврди шта је истина. Значи, нећете то да подржите? Значи, крали сте изборе. Мени је драго да пред читавом јавношћу Србије ви сада потврђујете да сте лопови и да сте

покрали изборе и 2016. и 2017. године, јер ако не будете изгласали овакав анкетни одбор, то значи да признајете изборну крађу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Прво да гласамо, молим вас.

Стављам на гласање овај предлог.

Молим вас, да завршимо овај део, па ћемо ићи на други.

Ко је за? (За – 13.)

Ко је против?

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Изволите.

Хоћете да се пријавите, молим вас?

Стављам на гласање.

Ко је за?

Посланиче, ви тражите... Који предлог закона сте уопште предложили?

Ко је за? (Један.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

(Балша Божовић: По Пословнику.)

Молим вас да не вичете, да не реметите. Сада сте ушли у салу.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Изволите, Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице.

По члану 88. Пословника о раду, желим да утврдите кворум без обзира на то што нисам досада био у сали, пошто сам малочас видео да је неколико посланика СНС-а опет напустило седницу и да је опет упитан кворум како бисмо наставили даље да радимо квалитетно и, наравно, у духу овог пословника о раду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Само шеф посланичке групе је то могао да ради. Нећу вам изрећи опомену, иако је очигледна намера злоупотребе овог института.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштована председнице, нисте ми дали прилику да говорим о претходном закону, иако имам три минута, дајући примедбу да тражим закон. А могао сам за три минута и да ћутим овде и да искористим последњу секунду.

Говоримо о једној важној теми. Овде говоримо о нашој одговорности. И целог дана видимо какву одговорност имамо за институцију...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас, у записнику постоји моја реченица: „Хоћете бити љубазни да се пријавите ако желите да говорите.“ Ви то нисте урадили.

(Александра Јерков: Јесте ли рекли да не ради електронски систем?)

ГОРАН ЋИРИЋ: Јесте ли рекли да не ради...?

ПРЕДСЕДНИК: Као што видите, микрофон ради. Иначе не би могао да говори у овом моменту.

Да ли желите да говорите о предлогу допуне или не?

ГОРАН ЋИРИЋ: Наравно да желим. Јавио сам се и желим да говорим.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Само ми још једном реците за који сте ме закон најавили, јер овде имам шест закона које сам предложио. Реците ми о ком се закону сада ради.

ПРЕДСЕДНИК: Прочитала сам.

ГОРАН ЋИРИЋ: Порез на доходак грађана, да. Дакле, циљ овог сета закона које сам предложио, о којима ћу говорити, као и претходног закона, био је да се учини праведнијом социјална расподела у Републици Србији. Ми имамо евиденцију и о томе колика је просечна плата у Републици Србији и сада вам говорим о циљу, о ономе што предлог овог закона треба да промени у Србији, а то је наша борба да учинимо живот најсиромашнијим грађанима Србије лакшим.

Просечна зарада у Србији је у овом тренутку око 48.000 динара. Потрошачка корпа је 69.000–70.000 динара у првих седам месеци. Да ли је ово довољно за потрошачку корпу? Наравно да није.

И колега Ђуришић је говорио о прагу сиромаштва у Србији и опасности од сиромаштва за 40% људи у Србији.

Предлогом овог закона предлаже се да део припадајућих дивиденди власника капитала буде део који се опорезује и, поред 15% пореза на нето добит правних лица, уводи се и обавеза да се приход од тих дивиденди опорезује као лични доходак. Дакле, циљ је да ускладимо, да од ових најбогатијих, оних који имају приход на капитал усмеримо део тог капитала

према оним људима који остварују, захваљујући свом раду, услове да њихове породице преживе.

Још једном подсећам, циљ овог закона... И позивам вас да разговарамо о томе. Можда ово није идеално решење, али да трагамо за најбољим решењима да олакшамо за 8% људи, то је, од седам милиона, око 500.000 људи у Србији који су испод границе сиромаштва у овом тренутку.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Стављам на гласање ваш предлог.

Ко је за? (За –10.)

Ко је против? (Нико.)

Ко је уздржан? (Нико.)

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Да ли посланик жели реч?

(Горан Ћирић: Да, желим.)

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Хвала.

Овај предлог закона подразумева и предлаже: „Лица су дужна да достављају податке из става 2. овог члана, два пута у току године, и то 15. јануара и 30. јуна.“

У члану 58. додаје се став 2, који гласи: „Подзаконским актом се формира посебан организациони део у Пореској управи, са посебно обученим кадровима, који би у сарадњи са осталим државним органима (МУП, Катастар, НБС, Управа царина, Централни Регистар хартија од вредности, АПР, Управа за трезор итд.) вршио обраду поднетих пријава, као и проверу обвезника који нису поднели пријаву.“

Дакле, разлози за доношење овог закона су пре свега – извршити ефикасније упоређивање имовине физичких лица са њиховим пријављеним приходима.

Ми знамо да у Србији у овом тренутку велики број богатих људи има огромну имовину, од прескупих аутомобила које можемо да видимо на улицама, од прескупих кућа на најексклузивнијим локацијама у Србији, а да немају доказе за своје приходе. А ти докази треба да се доказују управо кроз ове институције о којима смо говорили, а то је доказ о плаћеном порезу на свој доходак.

Многи су провели у скупштинској сали од деведесете године до данас. Ево, да поредимо њихова примања. Ако је просечна плата у том

тренутку била, од деведесете године сте имали период 1993. године када је просечна плата била и пет марака или десет марака, па нека буде 500 марака тамо негде до 2000. године, за 10 година су могли да зараде легално, на основу те своје једине професије, на годишњем нивоу око 6.000 марака, пута 10 година – 60.000 марака. То је 30.000 евра у противвредности. У следећим годинама су могли нешто више. Да ништа нису трошили читавог свог живота, да нису јели, да нису становали, зарадили би легално, плаћајући тај порез, негде око 200.000 марака. Када упоредите њихову имовину са тим легалним приходима, види се и јасно је да нема основа за правдање те имовине.

Овде је једноставан предлог – реформисати Пореску управу на начин на који ће се интегрисати све ове службе које могу да имају увид у све ове податке, о сваком од нас појединачно, и да упореде имовину са пријављеним приходима и плаћеним порезима.

Ово је увод у трансформацију Пореске управе. Знам да се припрема и најављује закон о испитивању порекла имовине. Сигуран сам да ћемо сви подржати овај закон, а ово је један мали прилог да се крене у организационе промене у Пореској управи, што управо иде у сусрет усвајању закона о испитивању порекла имовине.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за?

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Да ли желите реч? (Да.)

ГОРАН ЋИРИЋ: Ово су, убеђен сам, најважније теме у овом тренутку за Србију и за грађане Србије. Једноставно, намера је да сви заједно пробамо да помогнемо људима у Србији да превазилазе своје изазове, а то је, пре свега, изазов све већег сиромаштва у Србији.

Дакле, дао сам још једном и још једном ћу дати податак да је предлог ових закона пре свега са циљем да учинимо праведнијом социјалну расподелу, али и локалну и регионалну расподелу. Овде се ради о начину да исправимо неке неправде које су везане и за статус локалних самоуправа и људи који живе у њима, као и њиховог права да организују свој живот на успешан начин.

Ово је једноставан предлог и ја ћу пробати да вам прочитам текст, а онда ћу и објаснити. Дакле: „Јединици локалне самоуправе припадају следећи порези остварени на њеној територији и ван њене територије: 74% од пореза на зараде који се плаћа према пребивалишту запосленог, осим за запослене у јавном сектору – укључујући општу државу и јавна предузећа, као и 100% удела у порезу на зараде који плаћају запослени у јавном сектору – укључујући општу државу и јавна предузећа, једнаког уделу популације и локалне самоуправе у укупној популацији Републике Србије по последњем попису.“

Поједностављено речено, шта је идеја? Око 700.000 људи ради у јавним предузећима и у управи. На тај начин, уколико се порез на зараде везује за пребивалиште, свакако су у предности урбани центри, највећи градови. Шта је са најмањим местима, која немају своја министарства, која немају седишта највећих јавних предузећа, где се не примају плате нити плаћају доприноси на зараде за та најмања места?

Идеја је да учинимо ову расподелу много праведнијом. Дакле, око 700.000 људи ради у јавној управи и укупан приход на годишњем нивоу је око 300.000.000. Са пропорционалном прерасподелом у односу на број становника који живи у општини, граду, селу, то би значило 43 евра више по становнику за свако место у Србији. Дакле, за градић од десетак хиљада становника то би значило, на ових 430.000 евра прихода у буџету, тим новцем би могле да се реше и предшколске установе и уреде школе, здравствене установе, оно што значи конкретан живот људи у тим мањим местима.

На тај начин, сигуран сам, са праведнијом расподелом, радили бисмо пуно и на спречавању депопулације управо тих места која су највећим делом нападнута тим проблемом, а то је да је све мањи број младих људи јер одлазе у велике градове управо због тога што, захваљујући овим већим приходима, имају много боље услове за живот.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за?

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ђирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о Народној банци Србије.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Најбољи увод, поштоване колегинице и колеге, за предлог овог закона је оно што смо данас гледали у Скупштини. То је питање одговорности. Одговорност као кључна реч. Одговорност и председнице Скупштине, одговорност и нас посланика и свих људи који воде најзначајније институције у земљи, а то је да пођемо од претпоставке да одговорно водећи сопствене институције можемо да померимо ствари у овом друштву и учинимо нешто добро за све грађане Србије.

Предлог овог закона о изменама Закона о Народној банци је врло једноставан. Обрисати члан 86в, који говори о одговорности. Прочитаћу вам га и волео бих да се сложимо око тога да ли је ово логично или не. Ова Народна скупштина и ова већина је донела тај закон. Предлог је да се овај члан Закона о Народној банци брише: „Народна банка Србије, гувернер, вицегувернери, директор Управе за надзор и други запослени не одговарају за штету која настане у обављању послова Народне банке Србије, осим ако се докаже да нису поступали у доброј вери“.

Да ли мислите да је ово логично и да је ово одредба закона која је доследна и која ће бити прихватљива сваком ко води макар коју институцију? Свако ко води фирму од троје људи зна какву одговорност има, и финансијску и према људима које води, у односу са њима, и зна да свако у најмањем сегменту овог друштва мора да носи сопствену одговорност. А сигуран сам да највећу одговорност управо треба да носе људи који су на највишим функцијама у држави, па тако и гувернерка и њени сарадници.

Наш је предлог да се овај члан Закона брише, јер, знате и сами, овде сигурно има пуно правника који знају да је врло тешко доказати да нису поступали у доброј вери у доношењу одлука, тако значајних одлука за функционисање и монетарног и фискалног система у Републици Србији. Од тога зависи економски живот у Србији, од вођења ових политика зависе и услови извозника, читаве наше привреде, увозника, цена и живота грађана Србије. Дакле, позивам вас да разговарамо о тако једноставној ствари да је одговорност обавезна за све, па тако и за гувернерку Народне банке Србије и све њене сараднике.

Следећи став каже да за штету из става 1. овог члана запослени из тог става не могу одговорати ни након престанка радног односа у Народној банци Србије, односно престанка вршења функције. Мислим да и ми треба да размислимо о својој одговорности, размислимо о овом ставу, о овом члану и донесемо једноставно одлуку и дамо прилику да донесемо овакав закон који ће укинути такву привилегију челницима Народне банке Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време је прошло, три минута и 16 секунди.

Стављам на гласање предлог.

Ко је за?

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Изволите.

Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем. Став 5. члана 88.

Занима ме колико се пута, председнице, дневно утврђује кворум. Где у Пословнику пише да се кворум утврђује само једном дневно па смо ми пре три сата утврдили кворум? Сад је колегиница Николић из Новог Сада изашла, картица јој стоји. Не знам да ли картице и даље играју било какву улогу у томе.

Молим посланике да не урлају на мене.

Извињавам се. Не знам шта је с вама.

Дакле, ви сад покушавате да кажете да само овлашћени може да тражи утврђивање кворума. Ја не тражим да утврдимо кворум.

Нигде не пише да само шеф посланичке групе може да укаже председнику на грешку у поступању. Питам вас, председнице – колико пута дневно се утврђује кворум? Верујем и мислим да је грађанима јасно да сте измислили да електронски систем не ради, зато што, када би гласање текло како иначе тече, ми бисмо видели да нема 126 посланика присутно и зато вас молим да више не злоупотребљавате Пословник и да нам кажете колико је посланика присутно. Не знам како је могуће да број остаје непромењен када посланици масовно излазе, неки се враћају, немогуће је да је тај број непромењен, а ви, игноришући стварност, стално покушавате да нас убедите да је број присутних посланика непромењен.

Одговорите ми колико пута дневно се утврђује кворум и да ли је могуће да смо пре три сата утврдили кворум и да ви држите да се тај број присутних посланика није променио иако свако ко у овој сали седи види да посланици непрекидно излазе. Да електронски систем ради, односно да признате да ради, видело би се да нема 126 посланика.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Члан 88. став 7. говори ко може да тражи утврђивање кворума. Ви та особа нисте, и то врло добро знате.

(Александра Јерков: Нисте били у сали.)

Нисам била у сали, али примићу и ту увреду на свој рачун, да сам нешто измислила. Све је у реду. Ето, прихватићу да сам ја нешто измислила. Тако је.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани, жао ми је што је иновативније гласање било 1804. године у Орашцу него данас што имамо ми, али то није на мени већ на владајућој већини.

Ово је изузетно важан закон, Закон о одбрани, као што је систем одбране изузетно важан систем не само за нас који смо народни посланици, не само за оне који се баве системом безбедности, већ и за читаву државу.

Одмах да кажем да немам наду и не очекујем да владајућа већина предвођена СНС-ом подржи измене и допуне Закона о одбрани, јер је јасан њихов став о сектору безбедности у целини када им је министар одбране Александар Вулин а када су за директора БИА поставили господина Братислава Гашића.

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. став 1. тач. 4, 6. и 9. Устава Републике Србије, којима је предвиђено да управо Србија уређује и обезбеђује одбрану и безбедност свих њених грађана, без обзира на верску, националну и политичку припадност.

Закон о одбрани, постојећи закон, који ми желимо да променимо, недовољно је обухватан и не пружа одговоре на суштинска питања. Један од разлога је и застарелост основних стратешких докумената, али и занемаривање актуелних безбедносних ризика сходно ситуацији у којој се ми налазимо, било да је то ситуација у глобалном свету или у нашем региону или у земљи у којој ми живимо.

Овај закон је потребно ускладити са другим законима, као што је, пре свега, Закон о ванредним ситуацијама. Није нормално да имамо Закон о одбрани који је сушта супротност Закону о ванредним ситуацијама.

Поднели смо предлог за измену и допуну осам чланова Закона о одбрани. Ово је, пре свега, урадила струка и ја се захваљујем људима из Војске који су помогли да урадимо предлоге измена и допуна ових закона.

Не видим шта је у спорно у члану 1: „Основни стратегијско-доктринарни документи су: Стратегија националне одбране безбедности Републике Србије, Стратегија одбране Републике Србије и Доктрина Војске Србије и документи у области невојних извоза, ризика и претњи.“

Заиста не видим ни један једини разлог зашто се ове измене и допуне Закона о одбрани не би нашле на дневном реду. Има укупно осам чланова и сигуран сам да ће свако ко се иоле разуме у безбедност наше државе предложити да се ове измене и допуне ставе на дневни ред.

Или став 4, који се мења и гласи: „Основни документ планирања употребе снага је План одбране Републике Србије...”

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 16.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици...

Уважена председнице, замолио бих вас, ако можете, само мало гласније, јер вас заиста не чујем који закон треба да образлажем. И господин Ћирић је због тога изгубио своја три минута, није чуо, а не чујем ни ја. Чуо сам да је овај закон о локалној самоуправи. Ако можете, само мало јаче.

Даме и господо народни посланици, уставни основ за доношење овог закона је садржан у члану 97. тачка 3. Устава Републике Србије и Демократска странка предлаже измене и допуну Закона о локалној самоуправи зато што нам је живот свих грађана, без обзира да ли они живе у Сурдулици или у Суботици, потпуно једнак.

Демократска странка предлаже конкретну измену и допуну Закона о локалној самоуправи, а то је да се локалним самоуправама врати пет милијарди динара, колико им је одузела Српска напредна странка само крајем прошле године.

Мени је, као бившем председнику општине, потпуно јасно шта СНС и њен лидер желе да ураде. Желите да потчините све председнике општина и, ако постоје такви који нису потчињени Александру Вучићу и СНС-у, да им одузмете сва средства, да их учините неспособним пред њиховим грађанима и онда да им ви дајете нешто што је локални приход, што је приход тих грађана који живе у тој локалној самоуправи.

Ви сте за шест година успели да локалне самоуправе сведете на то да данас градоначелник Суботице постаје познат по томе како жели да ишчупа гркљан свом неистомишљенику. Ви сте свели градоначелнике и општине на то да градоначелник Новог Сада, сада велики експерт, отвара паркиралиште за бицикле. Ви сте председнике општина, који одговарају само СНС-у, свели

на то да градоначелник Краљева може да отвори само семафор и тиме се дичи, а његов колега, експерт СНС-а из Лесковца, отвара чесму на гробљу.

Молим вас, ако можете да умирите владајућу већину...

(Председник: Ја вас молим да говорите о Предлогу закона и да не злоупотребљавате говорницу.)

Европска повеља, коју је Србија ратификовала 2007. године, против које сте ви тада били, гарантује локалним самоуправама...

(Председник: О Предлогу закона...)

Молим вас да ме не прекидате, јер говорим искључиво о Предлогу закона, о Европској повељи, коју је ратификовала Србија.

Дакле свим локалним самоуправама гарантује, пре свега, политичку, административну и финансијску независност.

Данас локалне самоуправе немају нити политичку нити финансијску независност, већ зависе од воље Александра Вучића и Српске напредне странке. Од 2012. године до данас грађанима Србије одузели сте, само кроз одузимања из локалних самоуправа, преко педесет милијарди динара.

Што се тиче Европске уније, половина буџетских прихода у Европској унији иде локалним самоуправама, док је то код нас само 10,2%.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Ко је за? (За – 17.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о јавном информисању и медијима.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала што сте уважили моју сугестију.

Овде имамо веома важан закон, то јест допуне Закона о јавном информисању. Када је Никола Пашић радио један закон, питао је своје сараднике – какав је то закон? Када су му они рекли да су радили закон помоћу којег он никада неће отићи са власти, он је рекао да тај закон врате и да тај закон није добар.

Господо напредњаци, ваш политички крај је веома близу. Ви ћете отићи са власти врло брзо. Зато конкретно предлажемо да изменимо Закон о информисању. Није природно и није нормално да на РТС-у има нула секунди у протеклих шест месеци председник Демократске странке. Није нормално да у сваким вестима две трећине времена поједе Александар Вучић. Није

нормално да немамо извештај о заступљености политичких партија и председничких кандидата из председничких избора, а знамо да је Александар Вучић узео 95% времена од укупног времена које је било расподељено свим странкама.

То је малтретирање бирача. То је малтретирање државе Србије, између осталог. То је манир по ком ви радите.

И сада ми можда не можемо да замеримо приватним медијима, али знате како, сви грађани Србије плаћају Јавни сервис и фер је да на том јавном сервису буду заступљени сви програми, и сви лидери, и све емисије, свих садржаја, јер грађани плаћају Јавни сервис.

Не мора то да буде предлог Демократске странке, може свака посланичка група да да, неко ко се бави том темом, и да заједно уредимо тај систем. Пашћете са власти врло брзо, колико за шест или седам месеци, и онда ће вам ђаво бити крив, те вас молим да на време промените овај закон и прихватите да се о овом закону расправља.

Мени заиста није јасно, госпођо председнице, зашто не реагујете када цела Посланичка група СНС урла. Мени то не смета, ја сам са села па има тамо разних животиња, ја сам на то навикао, али вас молим да их опоменете.

ПРЕДСЕДНИК: Изричем вам опомену због овога што сте рекли и што сте за посланике рекли да су животиње и да урлају. И рекли сте да живите на селу и да сте навикли на животиње.

Хвала вам пуно. Захваљујем се на лепим речима.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 16.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председнице.

Не знам само, није ми јасно зашто имате нешто против људи који су са села, али у реду, океј, то није на мени.

Ово је изузетно важан закон. Демократска странка предлаже 45 конкретних решења за бољи животни стандард наших грађана, 45 измена и допуна закона. Али ово је један од најважнијих закона и једна од најважнијих измена и допуна закона.

Предлажемо конкретне ствари: под један, да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатан превоз од куће до школе; предлажемо другу конкретну меру, да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеде бесплатни уџбеници, и предлажемо трећу конкретну меру, да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатна ужина.

Не знам да ли знате за податак да је око 50.000 деце која су обухваћена основним и средњим образовањем свакога дана гладно. Можете ви говорити о БДП-у, можете говорити о инвестицијама којих нема, можете говорити о тетки из Канаде које има, али не смемо дозволити да нам свакога дана 50.000 деце буде гладно – то није Србија за какву се залаже Демократска странка – док се са друге стране богате тајкуни Српске напредне странке.

Мени је жао што морам ово да искористим. Нажалост, имамо пример дечака из Мола који је напустио трећи разред средње школе у Бечеју зато што није могао да финансира превоз од куће до школе и после тога је тај дечак себи одузео живот. Због тога предлажемо да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатна ужина, да им се обезбеде бесплатни уџбеници и да им се обезбеди бесплатан превоз од куће до школе.

У 2015. години је удео деце у укупној популацији Србије само 17,3%. Пуна су вам уста ствари и речи – али нигде нема дела – да желите нешто да урадите против тога. Зашто не подржите ово да се сваком брачном пару који не може да се оствари као родитељ обезбеди бесплатна вантелесна оплодња? То је добра ствар, и то ће сви прихватити. Не мора то да буде мој предлог или предлог ДС-а, али овим стварима ћемо решити многе проблеме и у садашњости и у будућности.

Како ви кажете да је Србија лидер у региону, Србија, нажалост, јесте лидер у региону, али по стопи ризика од сиромаштва. Ми смо ту први.

И кажем вам још једном, можемо градити мостове, можемо градити путеве, али не смемо дозволити да нам деца у 2017. години буду гладна. Само је 17% удео деце у укупној популацији Србије, што нас чини старим становништвом. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 16.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Даме и господо народни посланици, уважени грађани, уважени полицајци који бринете о безбедности нас и наше државе, већ годину дана предлажем измене и допуне Закона о полицији.

Да сте прихватили да разговарамо о овој теми, не бисте за неколико дана имали полицију која штрајкује. И то не полицију која штрајкује из неког инфериорног разлога, већ полицију која штрајкује јер је гладна, јер не може својој деци да обезбеди ужину, јер не може да обезбеди својој деци превоз од куће до школе, полицију која не може да купи књиге својој деци која полазе у школу.

Уставни основ за доношење овог закона је садржан у одредби члана 97. тачка 4. Устава Републике Србије и Демократска странка предлаже измене и допуне Закона о полицији управо зато што је стање у полицији изузетно лоше, пре свега материјално стање.

Стање је толико лоше да је СНС отела прво 10% од примања, од плата свим припадницима МУП-а, а онда је, такође, СНС свим полицајцима и свим припадницима МУП-а смањила и дневнице на 150 динара. Драга господо, дневница од 150 динара значи да ниједан припадник, који ризикујући свој живот обезбеђује нас и нашу границу, не може себи да приушти један бурек. То нису услови у којима треба да ради било који радник у 2017. години, па ни полицајац.

Две су кључне тачке измена и допуна Закона о полицији.

Прва говори о томе да Министарство полиције мора да одреди потребе система и колики ће им број радника бити потребан у одређеном временском периоду и сходно томе да прими одређени број ученика на Полицијску академију.

Данас најшколованији, најобразованији, најстручнији људи који заврше Полицијску академију немају радно место и не буду примљени у органе реда или МУП-а, а тамо руководи некаква Дијана Хркаловић, која није ни прошла поред полицијске школе или полицијске станице.

Друга тачка, измена и допуна овог закона, говори о томе да желимо промену члана 172. и желимо брисање тачке 2). Овде се руши презумпција невиности, те желимо њено брисање.

Против сваког полицајца чак и неки Мартиновић може да поднесе кривичну пријаву и тај полицајац аутоматски бива удаљен са посла. Знамо какви су нам судови и могу тог полицајца на одређено време, годину, две или три да склоне од неког задатка. Можда баш он ухвати у крађи неког члана СНС-а и онда дође господин Мартиновић и поднесе кривичну пријаву против њега и тај полицајац аутоматски бива суспендован.

Значи, желимо, конкретно, брисање члана 172. тачка 2.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 15.)

Ко је против?

Ко је уздржан?

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Значи, по члану 88. став 10, који гласи: „Ако председник, односно овлашћени представник посланичке групе“, то сам ја у овом случају, „изрази сумњу у постојање кворума утврђеног пребројавањем народних посланика“, значи ја изражавам сумњу, „може да затражи да се кворум утврди прозивком народних посланика, о чему Народна скупштина одлучује без претреса.“

Значи, ја тражим, пошто имам сумњу у утврђени кворум пребројавањем, да се прозивком народних посланика, како то предвиђа члан 88. став 10. Пословника, утврди кворум. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Прво би морало да се утврди пребројавањем.

(Марко Ђуришић: Ја тврдим за кворум са којим ви радите.)

А нисте то тражили. Хвала.

Нисте то тражили. Врло је јасан став 10.

Народни посланик Александра Чабраја на основу члана 92. Пословника предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и Закона о културним добрима.

Да ли Александра Чабраја жели реч? (Да.)

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Хвала вам, али ја бих замолила, председавајућа, ако можете мало да успоставите неки ред, јер овде доста посланика шета, прича, ћаска и тако даље, а ја бих да говорим о нечему о чему се овде никада не говори – о културним добрима.

Предложила сам измене Закона о културним добрима. Поштоване колеге, ја знам да многи од вас овде седе и по 20 година и да сматрате да је ово ваша кућа, али, на срећу Србије, ово ипак није ваша кућа, ово је Дом Народне скупштине Републике Србије.

Замолила бих, заиста, ако можете са мало пажње да саслушате. Мислим да ја довољно гласно причам.

Председавајућа, ја се извињавам, да ли можемо неки ред да успоставимо?

Наравно, замолила бих да ме саслушате, јер, како рекох, овде се никад не говори о културним добрима Србије, која непрестано пропадају.

У ситуацији када овде готово сваки дан изгласавамо неки нови закон ја могу да вам кажем да Закон о културним добрима потиче из 1994. године и готово без икаквих измена важи до данас. Толика је брига Србије и ове власти о културним добрима. Не само ове власти него, ја бих рекла, јако други низ година траје пропадање културне баштине Србије.

Заиста мислим да је у општем интересу, надам се да нема ниједног посланика овде који не жели да се културна баштина Србија заштити. Она већ годинама трпи непоправљиве штете. Сигурна сам да смо сви чули за бројне примере да је културна баштина и да су културна добра Србије оштећена много пута. Много пута је нанета непоправљива штета. Не знам ни један једини случај, а заиста бих волела да ми неко то каже, да ли је икада утврђена одговорност било кога за пропадање културне баштине Србије. Не знам за такав случај.

Ја сам посебну пажњу овде посветила променама казних одредби, јер, нећете веровати, ја верујем, заиста, да многи од вас овде то и не знају, чак и када би се овакав закон применио – а никада се не примењује, ово сам већ рекла, ја не знам ни за један случај да је примењен; ако грешим, наравно, молим вас да ме исправите – казна за оштећење културних добара у Србији износи у неким случајевима по неколико стотина динара.

Молим вас да погледате овај закон ако га никада нисте читали. Молим вас да ово променимо. Молим вас да почнемо коначно да водимо рачуна о културној баштини Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Гласање прво. Ово је предлог.

Ко је за? (За – 13.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Изволите, посланиче.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па, ја ћу да поновим свој захтев.

Члан 88. став 10. гласи: „Ако председник, односно овлашћени представник посланичке групе изрази сумњу у постојање кворума утврђеног пребројавањем народних посланика, може да затражи да се кворум утврди прозивком народних посланика, о чему Народна скупштина одлучује без претреса.“

Значи, ми овде радимо више од два сата на основу кворума утврђеног ручним пребројавањем.

Нигде не каже да ја морам непосредно по утврђивању кворума ручним пребројавањем да тражим пребројавање прозивком. Ја тражим у овом тренутку. Тражим зато што изражавам сумњу у постојање последњег утврђеног кворума ручним пребројавањем.

Ваш одговор не може да буде да је требало да тражим прво ручно пребројавање. Значи, ми имамо последњи утврђени кворум не електронским системом, не прозивком, него ручним пребројавањем пре више од два сата. Ја вас сада молим да тај кворум проверимо и имам право да тражим, у складу са чланом 88. став 10. Пословника, да се провера кворума уради пребројавањем посланика по списку. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Убеђена сам да не знате да формулишете шта заиста желите.

Пошто сте ви тражили повреду Пословника члана 88, последњи став, сматрам да члан 88. није повређен, а ви имате...

(Марко Ђуришић: Нисам тражио повреду Пословника.)

Тако је. Добро. Све је у реду.

Значи, да ли желите да гласамо о повреди члана 88?

Хвала лепо.

(Марко Ђуришић: Нисам тражио повреду Пословника. Не можемо да гласамо ако нисам тражио повреду Пословника.)

Онда сте промашили члан, жао ми је.

Народни посланик Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлога закона о изменама и допунама Закона о водама.

Позвали сте се на последњи став, прочитајте.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Поштоване колеге, ево ја ћу искористити своје Пословником дато право да образложим овај закон, док и та могућност не нестане из Пословника.

Закон о водама, који је донет 2016. године, који је усвојио овај скупштински сазив, није добар закон. Није добар зато што не третира фактичко стање на терену, већ су неке поделе и неке законске одредбе урађене на начин како то уопште на терену није примерено.

Према процени Европске уније, рок за испуњење обавеза из области вода је 2041. година. За спровођење свих неопходних мера да би се стање у водопривреди довело до задовољавајућег нивоа потребно је осам милијарди евра. Ово је поразни показатељ нашег домаћинског односа према водама, и то смо имали прилике да видимо у поплавама 2014. године, када нам је

директор „Србијавода“ одговорио да нам, у то време, за те поплаве, може помоћи само бог.

Предложеним изменама које сам дала о овом закону о водама ускладићу фактичко стање на терену са законодавним решењем те ће се унети преко потребне измене у ову област. Предложене су измене капацитета јавних водовода који одговарају структури насеља на територији Републике Србије и избегла сам стару праксу која влада у овом закону да локална самоуправа не мора ништа да ради поводом снабдевања домаћинстава водом ван општинских урбаних центара, чиме су становници руралних насеља стављени у непримерен положај. Напротив, неопходно је ојачати јавна комунална предузећа и уз одређене подстицаје и уз пуну наплату воде тако унапредити стање у водопривреди.

Поштоване колеге, надам се да ћете се сложити да није довољно да само будемо земља потписница протокола и осталих међународних споразума о водама, да није примерено да нам за евентуалне проблеме помаже само бог, већ да је потребно спровести низ мера у области водопривреде, за почетак у законодавству, те из тог разлога сматрам да ћете имати пуно разумевање и подржати овај закон, па макар то било и гласањем на мануелан начин. Хвала.

(Марко Ђуришић: Пословник.)

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 10.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Нема.)

Захваљујем.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Изволите.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја ћу да пробам још једном, иако имам утисак да ви желите и од мене да направите магарца.

Члан 88...

ПРЕДСЕДНИК: Не може. Хвала.

Не, не, не можете се позивати на исти члан.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Не тражим повреду Пословника, поштована председнице, ја тражим право које стоји у члану 88. став 10. већ трећи пут...

ПРЕДСЕДНИК: У реду је. Идемо даље.

Народни посланик Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Ако желите да се јавите... (Не.)

Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 10.)

Ко је против? (Нема против.)

Ко је уздржан? (Нема.)

(Горан Ћирић: Пословник.)

Дозволите да завршим процес гласања, будите љубазни.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Изволите.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Рекламирам члан 27. став 2, који гласи: „Председник Народне скупштине стара се о примени овог пословника.“

Колега Марко Ђуришић као шеф посланичког клуба није рекламирао Пословник него захтевао утврђивање кворума. Придружујем се, такође, том захтеву, јер није логично да данас цео дан радимо под сумњом, а то није добро ни за вас, ни за ову Народну скупштину, ни за кога од нас народних посланика; нелогично је да остане сумња да ли имамо кворум или не, да ли доносимо валидне одлуке или не.

Нелогично је рећи да не ради електронски систем, који је, замислите, покварен тако да броји само до 120 посланика. Досада нисам виђао такав квар електронског система да он може да броји само до 120 или 118, а да преко 126 никако не може да броји.

Убеђен сам да електронски систем ради и ја вас позивам да утврдимо кворум или преко електронског система, а пошто тврдите да тај систем не ради, а ја сумњам, онда прозивком. То је право шефова посланичких клубова. Придружујем се овом захтеву господина Ђуришића.

ПРЕДСЕДНИК: Значи, позвали сте се на члан 27: „Председник Народне скупштине представља Народну скупштину, сазива њене седнице, председава њима и врши друге послове у складу са законом и овим пословником. Председник Народне скупштине стара се о примени овог пословника.“

Сматрам да нисам повредила Пословник.

(Посланици у сали наглас коментаришу.)

Шта кажете, Јерковка?

(Горан Ћирић: Само кворум хоћу, ништа више.)

Нисте се позвали по ком члану; 27. нисам прекршила.

Идемо даље, није проблем.

(Горан Ћирић: По члану 88.)

Шта кажете? Нешто друго, је л'?

Не, да се договоримо који члан, пошто 27. нисам прекршила.

Мрзи вас... Добро. Хвала.

Народни посланик Соња Павловић, на основу члана 92. Пословника, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о становању и одржавању зграда.

Соња Павловић.

Изволите.

Не желите или желите? (Да.)

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштоване колеге посланици, Закон о становању и одржавању зграда који је усвојен крајем 2016. године и који је овај скупштински сазив усвојио заправо је један веома штетан закон по грађане Србије. Бројне су неправде које су учињене грађанима доношењем овог закона, те их ваља исправити. Из тог разлога сам ја поднела Предлог закона о изменама и допунама овог закона.

Набројаћу само неке од неправди које сам покушала да исправим овим законом а налазе се у матичном закону. Значи, то је смањење броја признатих чланова домаћинства закупаца станова на неодређено време, неправде везане за одржавање зграда, неправде везане за заштићене станаре и неправде везане за социјално становање.

То је чувени фантомски члан 78; радни назив овог члана је „Савамала“, односно „Београд на води“.

Како сам вољна да у име грађана Србије штитим њихове интересе, свакој појединој неправди ћу на свакој следећој седници посветити дужну пажњу. Данас ћу се посветити исправкама тог чувеног, фантомског члана 78, којим је заправо озакоњен поступак спровођења личног интереса као интереса од јавног значаја.

Матрица по којој се то дешава је следећа: значи, прогласи се лични интерес интересом од јавног значаја; изабере се најатрактивнија локација у граду, са најскупљим градским грађевинским земљиштем; донесе се лекс специјалис – исправе се урбанистички планови, иселе се станари из својих домова, поруше се објекти, без обзира на то да ли су били у процесу озакоњена или не, и то без доношења решења о рушењу, а власницима порушених објеката се привремено реши стамбено питање.

Ове неправде сам покушала да исправим законом који предлагем.

Поштоване колеге посланици, овде нас има из разних крајева Србије. Апелујем на вас да размислите о следећем – „Београд на води“ је пилот-пројекат према ком ће се одвијати сви остали незаконити пројекти по Србији.

Размислите и подржите овај предлог закона, јер, господо, данас у Београду, сутра у вашем граду исто. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – девет.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о проценитељима непокретности.

Да ли желите реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – осам.)

Ко је против? (Нема против.)

Ко је уздржан? (Нема уздржаних.)

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Маја Виденовић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о буџетском систему.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, председнице.

Овде говоримо о изменама Закона о буџетском систему, а заправо говоримо, и понављам из седнице у седницу да укинемо погубну такозвану привремену забрану запошљавања, која негде представља слику ове власти, колико је она погрешна, штетна, дискриминаторска, какав она однос има према људима, према грађанима Србије, какав однос има према институцијама и према системима који трпе због последица ове погубне мере зато што, ја сам упозоравала и министра финансија када смо усвајали буџет и пратеће законе, не може овој влади фискална консолидација, која је некаква синтагма коју су напамет научили, да постане идеологија која је важнија од живота.

Дакле, ова мера нити је примерена, и сав цинизам је у том називу с обзиром на то да се из године у годину продужава, нити је заправо забрана, зато што смо ми, а много важније, грађани Србије, сведоци чињенице да она не важи за свакога. Ако има већег проблема од тога да имате погубну и погрешну меру, то је да се она не примењује на све људе подједнако. Она важи за младу докторку, младу научницу, младу уметницу, младу запослену

у култури, али не важи за стотине хиљада страначких активиста; и у буџету је предвиђена апропријација за стотине уговора о делу.

Овом мером се руга грађанима Србије и поручује превасходно младим људима – за вас нема места, ви не интересујете Владу Републике Србије. Тако игноришете и предлоге о запошљавању младих које је поднео мој колега Балша Божовић. Тако, неусвајањем и недопуштањем да разговарамо о овој мери, ви се ругате грађанима и кажете – за вас нема места, а има места за страначке активисте.

Прошли пут сам говорила о пустоши коју у области правосуђа оставља примена ове мере. Чињеница је да ми не можемо у тужилаштву да запослимо дактилографе. Последицу тога плаћају грађани, зато што је њихово стицање до правде спорије, зато што данас један тужилац ради посао који је радио тужилац недељу дана. Нема дактилографа довољно. Грађани трпе то.

Морам да вас подсетим на пример којим сте сви склони да се хвалите, да се поносимо нашим младим фантастичним ученицима Математичке гимназије. Без икаквог оправдања прихватамо и присвајамо њихове невероватне успехе. Ми имамо Математичку гимназију у којој постоји забрана запошљавања. Најквалитетнији наши ученици, најталентованији ђаци. Не могу најбољи професори да се запосле у тој школи зато што се запошљавају технолошки вишкови, а технолошки вишкови су они професори који су по критеријумима проглашени у својим средњим школама као најмање стручни. Значи, професори испод просека ће предавати нашим највреднијим, најдаровитијим ученицима.

То је само један од примера остављања пустоши у свакој институцији, сваком систему нечега што ви зовете привремена забрана запошљавања, што је све само не то. Трпе последице грађани, трпе последице системи и институције. Апелујем да ово ставимо на дневни ред и да разговарамо о овоме.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Ко је за? (За – 11.)

Ко је против? (Нема.)

Ко је уздржан? (Нема.)

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Милорад Мирчић.

Изволите. Пријавите се, молим вас.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам члан 103. Пословника о раду Народне скупштине. Процедурално.

Ми смо сведоци да у последњих неколико сати присуствујемо одређеним проблемима са којима се суочавају посланици када је у питању гласање и изгласавање предлога колега посланика који имају те предлоге. Проблем је настао оног тренутка када је електронски систем заказао. Заказао је из разлога што владајућа коалиција не може да обезбеди довољан број посланика који ће присуствовати овде.

Ми из СРС смо присуствовали све време, нисмо хтели да учествујемо у овој фарси, али рекао сам – процедурално, по члану 103. молим председника Скупштине Мају Гојковић да за сутра и за наредне дане обезбеди да овај електронски систем функционише, јер ви сте најодговорнији, а ви видите како ћете то са председницима посланичких група које чине већину, да тај електронски систем коначно проради, јер није суштина да се враћамо 10 година уназад, када смо то радили ручно.

Ручно може да се ради доста тога, ал' немојте да Парламент баш сведемо на ручно изгласавање или на нешто што се зове надгорњавање, да ли је то добро или није, да ли је довољно гласало за или не. Није то лепо, због јавности. И ми, на крају, видимо да се приближава тренутак када треба изгласати дневни ред. Упозоравамо вас да нећемо више да гледамо и да ћутимо како се надгорњавају две стране, условно речено, око тога да ли ради или не ради овај електронски систем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Не знам да поправим електронски систем, али службе ће учинити све да ујутру почнемо седницу са електронским системом.

Члан 103, и сами знате да није у складу са овим што сте изrekli.

Учинићу све.

Народни посланик Александар Мартиновић предложио је да се обави:

1. заједнички начелни претрес о:

– Предлогу закона о Националној академији за јавну управу, који је поднела Влада,

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима, који је поднела Влада,

– Предлогу закона о изменама Закона о информационој безбедности, који је поднела Влада, и

– Предлогу закона о електронском документу, електронској идентификацији и услугама од поверења у електронском пословању, који је поднела Влада;

2. заједнички јединствени претрес о:

– Предлогу одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним

парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић,

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић,

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка,

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка,

– Предлогу одлуке о измени и допуни Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка,

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка и

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Нова Србија – Покрет за спас Србије.

Да ли желите да нам кажете образложење?

Као председник имам право, у складу са чланом 88, да затражим утврђивање кворума пре преласка на гласање.

(Марко Ђуришић: Који став?)

Молим?

(Марко Ђуришић: Који став?)

Знате ви, наравно.

(Марко Ђуришић: Не знам, ви кажите.)

Само полако. Ми магарци не знамо ставове, знамо Пословник.

Није проблем, посланиче.

Наравно, кад је пребројавање, сви који су у сали спадају у кворум. Знају посланици да су сви који су у сали када је пребројавање кворум. Не постоје невидљиви посланици; ја не знам за то.

Молим мир. Пустите службе да на миран начин ураде свој посао.

Прво пребројавање – 150. Када су посланици одлучили да изађу напоље, друго пребројавање – 138.

Имамо кворум да приступимо гласању.

Ко је за?

Значи, стављам предлог Александра Мартиновића, да вас подсетим.

Ко је за?

Молим Балшу Божовића да не додацује.

Ко је против?

Да ли има уздржаних?

Дајте ми резултате.

Саопштавам вам резултате гласања: за – 136, против – нико, уздржан – нико. Тренутно у сали има 150 посланика, који су ушли на почетку гласања.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

Ко је за?

Ко је против?

Да ли има уздржаних?

Даћете ми резултате кад завршите.

Објављујем резултате: за – 135, против – нико, уздржан – нико, од 147 присутних у сали.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова утврдила дневни ред Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, у целини.

Молим Службу да нам припреми пречишћени текст дневног реда.

Дневни ред:

1. Предлог закона о Националној академији за јавну управу, који је поднела Влада (број 011-2585/17 од 24. септембра 2017. године),

2. Предлог закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима, који је поднела Влада (број 11-2586/17 од 24. септембра 2017. године),

3. Предлог закона о изменама Закона о информационој безбедности, који је поднела Влада (број 011-2584/17 од 24. септембра 2017. године),

4. Предлог закона о електронском документу, електронској идентификацији и услугама од поверења у електронском пословању, који је поднела Влада (број 011-2314/17 од 29. августа 2017. године),

5. Предлог одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (број 02-2577/17 од 22. септембра 2017. године),

6. Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне

скупштине Маја Гојковић (број 02-2470/17 од 13. септембра 2017. године),

7. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (број 02-2572/17 од 21. септембра 2017. године),

8. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (број 02-2554/17 од 21. септембра 2017. године),

9. Предлог одлуке о измени и допуни Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (број 02-2441/17 од 12. септембра 2017. године),

10. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (број 02-2154/17 од 31. јула 2017. године),

11. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Нова Србија – Покрет за спас Србије (број 02-1272/17 од 11. маја 2017. године) и

12. Предлог одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (број 02-2650/17 од 25. септембра 2017. године).

Прелазимо на рад по утврђеном дневном реду седнице.

Ако је још неки министар дошао, добро дошао. Нека уђе.

Да попунимо време док не уђе и други министар, ако је ту, реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па ево, ако већ попуњавамо време, да га попунимо по ставу 10. члана 88, поново. „Ако председник, односно овлашћени представник посланичке групе изрази сумњу у постојање кворума утврђеног пребројавањем народних посланика, може да затражи да се кворум утврди прозивком народних посланика, о чему Народна скупштина одлучује без претреса.“

Значи, ево, утврдили сте пребројавањем да има 138 посланика у сали. Ја изражавам сумњу и у складу са овим ставом члана 88. тражим да се прозивком утврди број присутних посланика у сали. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника мора да буде учињена само непосредно, а не сваких пар секунди.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне Скупштине, обавештавам вас да сам позвала да данашњој седници присуствују: потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација др Расим Љајић, министар државне управе и локалне самоуправе Бранко Ружић, Зоран Касаловић, државни секретар у Министарству државне управе и локалне самоуправе, Дражен Маравић, помоћник министра, Јасмина Бенмансур, в.д. помоћника министра, Јелена Парезановић, посебни саветник министра државне управе и локалне самоуправе, Ивона Симић, саветник председника Владе, Милан Добријевић и Наталија Радоја, виши саветници у Министарству, Милан Војводић, самостални саветник у Министарству трговине, туризма и телекомуникација.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 157. став 2. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни претрес.

Прелазимо на тачке 1–4 дневног реда: ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНОЈ АКАДЕМИЈИ ЗА ЈАВНУ УПРАВУ, ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА, ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ИНФОРМАЦИОНОЈ БЕЗБЕДНОСТИ и ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОМ ДОКУМЕНТУ, ЕЛЕКТРОНСКОЈ ИДЕНТИФИКАЦИЈИ И УСЛУГАМА ОД ПОВЕРЕЊА У ЕЛЕКТРОНСКОМ ПОСЛОВАЊУ (заједнички начелни претрес).

Да ли представници предлагача желе реч?

Молим министре да убаце картице да се пријаве и да одлуче ко ће први да се пријави.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице Народне скупштине, чланови председништва, даме и господо народни посланици, дозволите ми да вам представим реформу система стручног усавршавања у јавној управи у чијем је средишту формирање нове институције – Националне академије за јавну управу.

Пред јавном управом у свакој земљи данас су сложени задаци и висока очекивања грађана и привреде. Савремени изазови на које управа мора ефикасно да одговори захтевају да се с пажњом размотре питања улагања у њену стручност, независност и професионалност. Стручно

усавршавање јавне управе подразумева организовани процес континуираног унапређења постојећих и стицање нових знања, вештина и способности запослених у јавној управи. Циљ јесте да се обезбеди њена компетентност, законитост, правилност и целисходност у обављању послова јавне управе.

Од значаја је напоменути да је неопходно крупније интервенисање и даљи подстицај деполитизације и професионализације система управљања људским ресурсима у јавној управи. Тај процес обухвата, поред стручног усавршавања, бројне друге елементе попут планирања, избора кадрова, њиховог праћења и оцењивања, награђивања и напредовања.

Стручно усавршавање је, свакако, један од есенцијалних елемената у интегрисаном управљању и развоју људских ресурса у јавној управи у укупном остваривању реформских циљева и принципа. Оно зато захтева системска решења и планско усмеравање и развој у свим питањима која су заједничка или одликују већину субјеката у јавној управи, па и питањима која се односе на организационе облике који могу да подрже и остваре целовитост и једнообразност у програмирању и спровођењу програма стручног усавршавања запослених у јавној управи.

Правни оквир који тренутно уређује организационе облике који остварују надлежност у спровођењу стручног усавршавања у јавној управи је разноврстан, што је превасходно последица понекад и несистемског приступа у утврђивању потреба за стручним усавршавањем запослених у јавној управи, његовим планирањем и спровођењем. Логична последица оваквог нормативног оквира је чињеница да запослени у јавној управи у областима стручног усавршавања, које треба да буду заједничке за све категорије, не остварују исти обим и садржај стручног усавршавања, што може да има или већ имплицира недовољан, непотпун или неадекватан ниво знања, вештина и способности запослених у јавној управи, али и трошкове несразмерне ефектима које треба да обезбеди перманентан процес стручног усавршавања.

Имајући у виду изнето, уочена је потреба да се предузму мере које ће обезбедити свеобухватност и одрживост активности стручног усавршавања, стандардизацију процеса и очекиваних резултата, као и транспарентну и професионалну евалуацију, односно вредновање резултата постигнутих улагањем ресурса у стручно усавршавање. То се постиже, између осталог, оснивањем Академије за јавну управу као новог органа управе у систему државне управе, који би објединио све ове функције и омогућио једнаке могућности у задовољењу потреба за стручним усавршавањем, како запослених у јавној управи тако и органа и организација у систему јавне управе. На тај начин се даје јак допринос општем циљу реформе јавне управе, а то је даље унапређење рада јавне управе, у складу са принципима

такозваног европског административног простора, односно обезбеђивање високог квалитета услуга грађанима и привредним субјектима, као и стварање такве јавне управе у Републици Србији која ће значајно допринети економској стабилности и повећању животног стандарда грађана.

Као један од приоритета у остваривању овог циља, Стратегијом реформе јавне управе у Републици Србији из 2014. године било је предвиђено оснивање централне националне институције за стручно усавршавање запослених у јавној управи. У складу са тим стратешким опредељењем, Акционим планом за спровођење Стратегије реформе јавне управе у Републици Србији за период 2015–2017. године утврђена је и мера Развој и усклађивање основних функција управљања људским ресурсима за шири систем јавне управе успостављањем до краја 2017. године одрживог система стручног усавршавања запослених у јавној управи, чији је један од резултата доношење закона којим ће се уредити оснивање ове организације, односно закона који се данас налази пред народним посланицима.

Према томе, више је суштинских разлога да се коначно и у нашем систему, по угледу на упоредна решења других држава, чланица Европске уније и шире, које су оваквим приступом, између осталог, оствариле висок степен компетенција запослених у јавној управи и ефективну и ефикасну јавну управу, донесе закон којим ће се на целовит начин уредити оснивање, статус и положај Националне академије за јавну управу, као и друга питања значајна за њен рад и обављање стручног усавршавања у јавној управи.

Као прво, овим законом се оснива Национална академија за јавну управу и утврђују друга питања значајна за њен рад, односно за обављање стручног усавршавања у јавној управи. У односу на предмет уређења, овај закон има одлике организационог прописа. Материјални елементи стручног усавршавања предмет су уређења другог прописа о радноправном статусу запослених у појединим деловима јавне управе, односно оне су дате кроз измене и допуне Закона о државним службеницима, које ће се паралелно разматрати у току ове расправе која је започела данас а наставићемо их идућих дана.

Затим, дефинише се појам јавне управе, у смислу овог закона, као посебан индивидуалитет који обухвата државне органе и самосталне и независне организације и тела чији састав бира Народна скупштина, органе, организације и службе аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, јавне агенције и организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама, чији је оснивач Република Србија или аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и предузећа, установе, организације и појединце којима су поверена јавна овлашћења. Овом одредбом се посредно прецизирају органи и организације јавне власти на које се овај закон односи.

Сам појам стручног усавршавања дефинисан је као организовани процес учења запослених у јавној управи на основу општих и посебних програма, ради стицања знања, вредности, ставова, способности и вештина усмерених на подизање нивоа компетенција неопходних за обављање послова из утврђеног делокруга и надлежности, односно послова јавне управе.

Статус Националне академије уређен је у складу са Законом о државној управи, а предложен је након целовите и свеобухватне анализе могућих организационих облика са више различитих аспеката једнако значајних за дефинисање опредељујућих разлога за будуће одређивање њеног положаја као органа управе у форми посебне организације.

Са једне стране, имали су се у виду стратешки правци реформе у овој области и у њима садржани могући организациони облици будуће организације за стручно усавршавање у јавној управи, на пример Стратегија реформе јавне управе у Републици Србији и Стратегије стручног усавршавања државних службеника у Републици Србији, али и упоредна решења по питању права држава које имају дугогодишњу традицију и праксу у области стручног усавршавања и примењиву у нашем систему.

С друге стране, пошло се од кључних критеријума за остваривање сврхе због које се оснива Национална академија, а који се огледају у потреби обезбеђења системске усклађености послова програмирања и спровођења програма стручног усавршавања и других са њима повезаним стручним и извршим пословима у области стручног усавршавања, али и целовитог праћења стања у области и подстицања и усмеравања развоја, нарочито у питањима која у области стручног усавршавања одликују већину субјеката у јавној управи.

У овом сегменту посебно опредељујући критеријуми били су врста послова која одређује делокруг Националне академије, круг лица на које се односи стручно усавршавање у Националној академији, односно циљне групе или корисници, и области стручног усавршавања које су заједничке за све категорије запослених у јавној управи, али и питање надзора и начина финансирања Националне академије, која треба да обезбеде услове, најпре, за несметан почетак рада, затим за успостављање надлежности Националне академије у пуном обиму.

Полазећи, пре свега, од чињенице да делокруг Националне академије јесу стручни и са њима повезани извршни послови чија природа захтева већу самосталност од оне коју има орган у саставу министарства, утврђује се да се образује као посебна организација. Поред тога, у складу са одредбама закона који уређује положај органа државне управе, предлаже се и да Национална академија има статус правног лица, као и да надзор над радом

Националне академије врши министарство у чијем су делокругу послови који се односе на систем државне управе.

Рад посебних организација је, дакле, уређен Законом о државној управи, у складу са јединством правног поретка и, полазећи од утврђеног односа између прописа о државној управи као општег и системског према закону којем се оснива Национална академија као организационом и посебном, није било потребно понављати у овом закону одредбе Закона о државној управи којима се утврђује рад посебних организација и које се односе и на Националну академију за јавну управу.

Дакле, у складу са општим и системским решењима државну управу чине министарства, органи управе у саставу министарстава и посебна организација и они се образују законом као што им се и делокруг рада као органа државне управе уређује законом. Свака посебна организација образује се за стручне и са њима повезане извршне послове чија природа захтева већу самосталност од оне које има орган у саставу.

Код Националне академије ради се о потреби обављања стручних андрагошких послова, односно послова образовања одраслих и са њима повезаних извршних послова, попут доношења прописа или вођења евиденције.

Имајући у виду да у складу са општим правилима посебна организација може стећи својство правног лица када је то законом одређено, овај закон одређује да Национална академија има статус правног лица како би могла ефикасније да обавља потребне стручне послове. Истовремено с овим, на Националну академију се примењују и остале одредбе Закона о државној управи, због чега је јасно како може и мора да изгледа руковођење и организација ове посебне организације.

Академија нема бројне и скупе органе управљања, већ њоме као посебном организацијом руководи директор, који за свој рад одговара Влади. Директора поставља Влада на пет година, на предлог председника Владе, према закону којим се уређује положај државних службеника. И сви остали запослени на Академији су у статус државних службеника, у складу са Законом о државним службеницима.

Посебна организација може имати заменика директора, који за свој рад одговара директору, коме помаже у оквиру овлашћења које му он одреди, замењује га док је одсутан или спречен. Заменика директора такође поставља Влада, на пет година, на предлог директора, према закону којим се уређује положај државних службеника.

Попут других органа управе, на пример министарстава, и Академија као посебна организација има једног или више помоћника директора, који за свој рад одговарају директору, а који руководе заокруженом облашћу рада

посебне организације за коју се образује сектор. Дакле, у питању је типична структура као што је случај са министарствима.

У складу са Законом о државној управи, у ком је на системски начин решено питање надзора над радом Националне академије као посебне организације, овим законом којим се Академија оснива регулисано је да над њеним радом надзор врши Министарство државне управе и локалне самоуправе.

На основу Закона о државној управи уређен је и садржај овог надзора и Министарство је у надзору над радом Академије као посебне организације овлашћено да захтева извештај и податке о раду посебне организације, утврди стање извршавања послова и упозори на уочене неправилности, издаје инструкције и предложи Влади да предузме мере на које је овлашћена.

Такође, имајући у виду природу стручних послова које Академија треба да обавља у складу са одредбама Закона о образовању одраслих, Националној академији се даје статус јавно признатог организатора активности неформалног образовања одраслих. Делокруг Националне академије вишеструко је комплементаран и обухвата послове којима се обезбеђује остваривање циљева и функције стручног усавршавања запослених у јавној управи. Поред тога, Национална академија може да, у обиму који не угрожава примарни делокруг, припрема и спроводи комерцијалне програме у складу са захтевима правних и физичких лица.

Сарадња са органима и организацијама у јавној управи и другим субјектима представља кључни принцип деловања Академије. Аналогно обавези органа државне управе да међусобно сарађују у заједничким питањима, да једни другима дају обавештења и податке који су им потребни за рад и да оснивају заједничка радна тела за послове који захтевају учешће више органа државне управе, законом се предвиђа да Национална академија остварује сарадњу са органима и организацијама из члана 2. став 1. овог закона преко организационих јединица, тела, односно лица одговорних за послове управљања кадровима или других надлежних лица која одреде ти органи. Та сарадња нарочито обухвата извршне и стручне послове којима се остварује делокруг Националне академије утврђен чланом 4. овог закона.

У оквиру континуиране стручне подршке прописује се и обавеза Националне академије да органима и организацијама у јавној управи пружа подршку која је превасходно усмерена на објављивање и чињење доступним извештаја, материјала и других релевантним података о оствареним програмима стручног усавршавања у јавној управи. Сагласно предложеним решењима, Национална академија самостално изводи утврђене програме, а закон даје могућност да, под одређеним условима, ако нема одговарајућег или потребног броја предавача или ако се тиме умањује трошак извођења

програма без утицаја на квалитет, те програме спроводи у сарадњи са другим јавно признатим организаторима активности и образовања одраслих или другим спроводиоцима програма обуке које у складу са законом акредитује Национална академија.

С тим у вези нужно су дефинисани основни елементи, обим и начин остваривања сарадње са другим јавно признатим организаторима образовања одраслих и другим спроводиоцима програма обуке, посебно у погледу услова које та лица морају испуњавати за реализације програма обуке у погледу кадрова, простора, опреме и средстава. Имајући у виду сложеност поступка акредитације и провере квалитета високошколских установа који се спроводи у складу са одредбама Закона о високом образовању, у коме се утврђује испуњеност обавеза и стандарда високошколске установе за спровођење студијских програма, између осталог, и у погледу кадрова, простора, опреме и средстава за рад, за акредитоване високошколске установе предложен је изузетак од правила акредитације спроводиоца програма обуке у смислу овог закона, односно практично се признаје да су оне већ акредитоване и нема потребе за понављањем процедуре.

Идентичан принцип примењује се и на институте и друге научноистраживачке организације. У том смислу такође као изузетак су одређени и други јавно признати организатори образовања одраслих који су тај статус стекли сагласно Закону о образовању одраслих и подзаконским прописима донетим на основу овог закона, пре свега се мисли на правилник о ближим условима у погледу програма, кадра, простора, опреме и наставних средстава за стицање статуса јавно признатог организатора активности образовања одраслих.

Ради потпуног и прецизног уређења питања која се односе на акредитацију ових лица за спровођење програма обуке, утврђује се и овлашћење Владе да на предлог Националне академије донесе акт којим ће се ближе уредити критеријуми и мерила којима се доказује испуњеност услова прописаних овим законом, односно у циљу транспарентности потврђује претходно признат статус акредитоване високошколске установе или научноистраживачке организације или јавно признатог организатора активности образовања одраслих, као и облик, начин уписа и вођења евиденције о овим лицима.

Законом се предвиђа да Национална академија има посебна стручна тела и то: Програмски савет и сталне програмске комисије. Према предложеним решењима, Програмски савет је основно стручно тело Националне академије које разматра, утврђује, даје мишљење, иницијативе о најважнијим стручним питањима из делокруга Академије. Ово тело има

сврху да се стручна, искуствена, практична, знања лица која га чине ставе у функцију остваривања кључних циљева, активности и задатака Националне академије у области стручног усавршавања.

У том смислу предложено је да Програмски савет има председника и четрнаест чланова, које именује и разрешава директор Националне академије, председника и седам чланова Програмског савета из реда државних службеника који имају најмање девет година радног искуства у области релевантне за рад јавне управе, једног члана из реда чланова савета за стручно усавршавање запослених у јединицама локалне самоуправе и шест чланова из реда стручњака из области релевантне за рад јавне управе и представника удружења и других пословно-стручних и непрофитних организација чији су циљеви или послови ради којих су основани у области релевантној за рад јавне управе.

Сталне програмске комисије образују се према основним тематским областима програма стручног усавршавања у јавној управи, ради усмеравања развоја тематских области и предлагања њиховог унапређења у складу са утврђеним потребама за стручним усавршавањем и имају сврху да рад Националне академије учине ефикаснијим.

Закон даље одређује начин образовања сталних програмских комисија, као и њихов састав и друга питања значајна за рад ових тела.

С обзиром на то да се законом прописује накнада за рад члановима Програмског савета и сталних програмских комисија, уређено је овлашћење Владе да на предлог Националне академије утврди критеријуме, мерила и начин на који се одређује накнада за њихов рад.

Ради обезбеђивања услова за укупно праћење стања у области стручног усавршавања, прописује се да Национална академија води централну евиденцију програма стручног усавршавања у јавној управи. Ради обезбеђења једног од услова за несметано остваривање поверених овлашћења, закон уређује средства за финансирање Националне академије и друга питања која се односе на услуге које Национална академија пружа стручним усавршавањем и обављањем послова за потребе корисника.

Имајући у виду статус Националне академије у систему, њен делокруг али и врсту органа и организација јавне управе на које се односи спровођење стручног усавршавања уређено овим законом, утврђује се да се средства за финансирање послова Националне академије обезбеђују – за опште трошкове рада у буџету Републике Србије, а за програме обуке и друге стручне послове у вези са програмима обуке које спроводи у јавној управи у буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине, буџету јединице локалне самоуправе и финансијском плану органа и организација из члана 2. став 1. овог закона.

Будући да је чланом 4. став 2. закона уређено да Национална академија, у складу са захтевима правних и физичких лица, може да припрема и спроводи комерцијалне програме ако обављање тих послова угрожава обављање послова из става 1. истог члана, овим чланом уређује се да тарифе за услуге стручног усавршавања и обављање других стручних послова за потребе корисника из члана 2. став 1. овог закона, изузев корисника средстава буџета Републике Србије, као и за потребе корисника ван јавне управе утврђује Влада, али на предлог Националне академије.

Оно што је такође важно, законом је предвиђено да приходи остварени пружањем ових услуга, сагласно Закону о буџетском систему, представљају приход буџета Републике Србије.

Законом се уређује и режим у вези са почетком рада Националне академије и настава рада службе Владе у чијем делокругу су послови управљања кадровима према делокругу утврђеним овим и посебним законом, као и режим остваривања надлежности у области стручног усавршавања до доношења акта о унутрашњем уређењу Националне академије, како би се обезбедио континуитет у остваривању потреба државних службеника у области стручног усавршавања.

Као што сам на почетку напоменуо, неопходно је било, паралелно са припремом организационог закона којим се оснива Национална академија, припремити измене и допуне Закона о државним службеницима, у којима су садржане одредбе о њиховом стручном усавршавању.

Пре свега, врши се допуна одредби Закона о државним службеницима којима се уређује институт преузимања као начина за попуњавање радних места у државним органима. Основни циљ предложеног члана је неопходност да се изврши усклађивање са Законом о запосленима у аутономним покрајинама, јединицама локалне самоуправе, који је почео да се примењује првог децембра 2016. године а којим је прописана могућност да се из државног органа преузме службеник који је запослен на неодређено време.

С обзиром на то да је важећим одредбама Закона о државним службеницима прописан основ за преузимање државног службеника из другог државног органа, предложеном допуном одредби уређује се преузимање службеника запослених на неодређено време у органу аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, као и органу градске општине, службе и организације коју оснива надлежни орган аутономне покрајине, јединица локалне самоуправе и градске општине, према посебном закону, у државни орган, чиме се доприноси бољој усклађености закона којим се регулише службенички систем на свим нивоима јавне управе.

Затим, у односу на тренутно важећа решења, овим изменама на новим основама уређују се сва питања неопходна за остваривање функције стручног усавршавања. Циљ предложених решења јесте пре свега да се обезбеде целовитост, свеобухватност и одрживост знања и вештина административних капацитета за остваривање циљева и принципа реформе како државне, тако и јавне управе у целини.

Законом се најпре утврђује да се стручно усавршавање заснива на програмима стручног усавршавања које чине општи програм обуке, програм обуке руководиоца и посебни програми обуке у складу са специфичним потребама из делокруга и надлежности државних органа, којима се одређују облици и садржина стручног усавршавања и висина средстава за стручно усавршавање, а као једна од новина утврђују се послови Националне академије за јавну управу у систему стручног усавршавања државних службеника.

Узимајући у обзир да је стручно усавршавање државних службеника који се припремају или налазе на руководећим радним местима једнако важно као и стручно усавршавање осталих категорија државних службеника за остваривање надлежности државних органа и квалитета утврђивања или спровођења јавних политика, закон предвиђа и увођење програма обуке руководиоца.

Прописивањем посебних програма стручног усавршавања даље се омогућава и стручно усавршавање државних службеника у складу са специфичним потребама из делокруга и надлежности државних органа, односно остваривање потреба везаних за поједина радна места, врсте послова или посебне групе корисника, са посебним акцентом на стручно усавршавање чланова преговарачког тима и преговарачких група и других релевантних група у процесу преговора о приступању Републике Србије Европској унији, односно потреба које произлазе из тог процеса.

Закон уређује да општи програм обуке и програм обуке руководиоца доноси Влада на предлог Националне академије по претходно прибављеном мишљењу Високог службеничког савета, док посебне програме обуке доносе државни органи, изузев посебног програма који се односи на Преговарачки тим и преговарачке групе и друге релевантне групе у процесу преговора о приступању Републике Србије Европској унији, који доноси орган надлежан за послове координације у вези са процесом придруживања и приступања Европској унији. Само спровођење општег програма у делокругу је Националне академије, а посебне програме обуке спроводе органи који их доносе, уз прописану могућност да њихово извођење могу поверити и Националној академији.

Затим, први пут се уређују критеријуми, мерила и начин утврђивања потреба за стручним усавршавањем, тако што се, имајући у виду целину нашег правног система и могућности које из њега произлазе, одређују основни критеријуми за утврђивање потреба за стручним усавршавањем.

Као што сам већ рекао, закон прописује да Национална академија врши развој јединствене методологије и стандардних инструмената који омогућавају континуирано и флексибилно праћење и прилагођавање програма обуке у складу са потребама државних органа, при чему Национална академија спроводи поступак утврђивања потреба само за програме које она реализује, а то су поменути општи програми, док за посебне програме обуке утврђивање потреба спроводе државни органи који их доносе уз стручну подршку Националне академије.

Закон, такође, прецизира и ко може бити предавач или други реализатор и спроводилац програма обуке и услове селекције акредитације предавача и других реализатора и спроводилаца програма обуке.

Ради обезбеђивања услова за укупно праћење стања у области стручног усавршавања прописује се да Национална академија води евиденције о програмима стручног усавршавања у државним органима, а поред обавезних података које државни органи достављају за упис у ову евиденцију прописује се и обавеза достављања података и материјала који су припремљени за потребе или су производ програма стручног усавршавања.

Такође, компатибилно решењима о менторима у реализацији програма стручног усавршавања, законом се уређују и питања у вези са менторством у програму оспособљавања приправника за рад у државном органу. У том смислу уређује се ко може бити ментор у програмима стручног оспособљавања приправника у државном органу и начин на који се менторство остварује. Уз то, ради обезбеђења једнаког квалитета оспособљавања приправника у свим органима, прописује се да Национална академија припрема и спроводи посебан програм обуке ментора и доноси смернице за њихов рад.

Успостављање система за управљање личним развојем и каријером државних службеника једна је од кључних функција у управљању људским ресурсима. Иако препознато у Стратегији реформе јавне управе у Републици Србији, ова функција досада није одговарајуће уређена у нашем нормативном оквиру који уређује државнослужбенички систем.

Имајући у виду да је Акционим планом за њено спровођење постављени оквир политике управљања људским ресурсима и потребу унапређења инструмената за стратешко управљање људским ресурсима у државној управи, овим законом предлаже се да Служба за управљање кадровима, која већ има изграђене капацитете у вези са пословима који се

односе на управљање каријером, анализу индивидуалних потенцијала за развој, израду индивидуалних планова развоја и каријерно саветовање државних службеника, обавља послове у вези са анализом индивидуалних потенцијала за развој и управљање каријером државних службеника.

Затим, додатно се уређују и овлашћења у вези са прикупљањем и обрадом података које садржи централна кадровска евиденција. Имајући у виду надлежности Службе за управљање кадровима, управљање људским ресурсима у систему државне управе, неопходно је омогућити да, поред прикупљања података, ова служба може у сврху извршавања послова из своје надлежности вршити и обраду података уписаних у ту евиденцију.

На крају, закон садржи изричита овлашћења за доношење подзаконских прописа неопходних за његово извршавање, прецизно и детаљно уређена питања која треба обухватити подзаконским прописима и јасно одређене границе овлашћења органа која их доноси. Такође се уређују и случајеви важења подзаконских аката и, поред тога, ради обезбеђења континуитета у остварењу функције стручног усавршавања у државним органима и несметаног спровођења програма стручног усавршавања у периоду до стварања услова за потпуни прелазак на режим који се успоставља законом, уређују се питања покретања поступка акредитације и статуса досадашњих предавача и других реализатора и спроводиоца програма обуке до окончања поступка акредитације, у складу са овим и посебним законом.

Поштовани народни посланици, дозволите ми да на крају укажем и на неколико издвојених елемената везаних за реформе које предлажемо и којима ћемо се овде бавити следећих дана. Сматрам да је то пре свега у интересу јавности и комуницирања са јавношћу, као и, наравно, због даље подршке Влади Републике Србије у овом веома важном послу којим се Влада бави, а нарочито имајући у виду како је у јавности у појединим средствима јавног информисања представљена ова тема.

Такође, с обзиром на то да сам имао прилику да се упознам и са вашим размишљањима на тему реформе система стручног усавршавања јавних службеника кроз увид не у све али у велики број амандмана које сте предложили, указао бих на неколико следећих елемената и покушаћу да пружим и одговоре на те резерве које ћете вероватно, уверен сам, износити у току сутрашњег дана, можда и у четвртак.

Дакле, Национална академија за јавну управу се успоставља да би стручно усавршавала службенике у јавној управи, а не функционере. Функционери се не спомињу у закону о Националној академији, у Закону о државним службеницима такође, нити могу да се спомињу, јер тај закон уређује положај, наравно, логично, државних службеника. Дакле, ради се о

погрешно пренетом садржају закона у одређеним средствима јавног информисања.

Такође, академија која се овим законима успоставља није високошколска установа, нити се реформом уводе неки високошколски програми стручног усавршавања. Уводе се програми стручног усавршавања при чему је струка о којој се овде конкретно ради струка обављања послова државне управе. Ништа мање и ништа више од тога. Због тога су дата предложена решења везана за извођаче програма стручног усавршавања, њихов садржај, прилагођени професионалном, односно стручном, а не научном или академском усавршавању.

Као што Академија није високошколска установа, она није и не може бити установа него орган управе који се успоставља законом и законом се одређује делокруг рада. Самим тим све је јасно у вези са руковођењем органом управе и надзором над радом Академије, што је већ све уређено системским Законом о државној управи, а примењује се и Закон о државном службеницима на запослене у Академији.

Дакле, нема скупих органа управљања, јер се не ради о установи, већ о органу државне управе у форми посебне организације која се оснива за обављање стручних послова стручног усавршавања.

Постоје недоумице, и то је веома интересантно, можда и оправдано, ја бих рекао да није, и око језика којим је писан закон. Писан је у складу са правилима савремене правне технике и нормирања, као и са правилима савремене андрагошке струке и праксе. Примера ради, увели смо у закон разне могуће облике стручног усавршавања осим предавања екс катедра, попут радионица, округлих столова, па и коришћења ментора и коуча.

Термин „коуч“ је изазвао значајну пажњу, уз тврдњу да је потребно тај термин заменити другом, српском речју. Као прво, термин је општеприхваћен те се ни у великим светских језицима не преводи, укључујући ту и руски језик. У региону се свуда користи у изворном облику. Исто је, рецимо, са термином тренинг или тренер, који су у једном тренутку ушли у наш језик а данас су општеприхваћени. Друго, коучинг се користи као термин на пример студијског програма на катедрама за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду. Такође, коучинг је посебан предмет у оквиру академских студија психологије Универзитета Сингидунум у Београду, као и мастер студија на истом универзитету. Треће, у литератури се користи термин коучинг за процес помоћу ког људи стичу знања уз помоћ различитих алата и техника како би себе развијали и постали ефикаснији. У стручним радовима објављеним на српском језику и домаћим радовима нико се не бави питањем превођења ових термина. До сада је, у складу са праксом у свету, у Служби за управљање кадровима у оквиру

програма за стручно усавршавање коучинг коришћен као инструмент за лични рад и развој, што свакако није исто што и инструктажа.

Академија и систем стручног усавршавања никако није нити ће бити платформа за партијско запошљавање, већ управо брана партијском запошљавању. Дакле управо нешто што је супротно томе и критикама које очекујемо да ће бити изнете и овде у овом дому али су већ изношене и у јавности. Главни циљ стручног усавршавања јавних службеника јесте и мора увек бити унапређење свих компетенција неопходних да би службеници, пре свега, правилно применили закон на исти начин и у истим ситуацијама и тако гарантовали једнакост грађана пред законом. Након тога циљ је свакако да се обезбеди ефикасност и љубазност у раду при пружању јавних услуга грађанима.

Поштовани народни посланици, захваљујем вам се на пажњи. Можда је ово потрајало мало дуже, али сматрам да је овај закон од великог значаја и подсетио бих, наравно могу и да критикују, и то је легитимно, и прихватимо све конструктивне критике уколико их буде било, а ја се надам да хоће, да се на овом послу ради преко 15 година скоро и да је плејада људи који су, пре свега са стручног аспекта сагледавали ову тему, радили упоредну анализу са многим институцијама које постоје широм света, да не помињем сада Француску, па и Русију и све земље ЕУ, да су врло предано и темељно радили на изналажењу једног законског решења. Ова стратегија која је постављена пре три године је инкорпорирала потребу да се један овакав закон донесе.

Мислим да сада радимо једну важну ствар, пре свега због грађанки и грађана Србије. Ова тема можда није толико интересантна са политичког аспекта како би била експлоатисана зарад неких достизања или постизања дневнополитичких поена. Управо зато ми је и драго да се овом темом бавимо и да ћемо се бавити следећих дана како бисмо видели колики је степен и ниво свести свих нас и свих вас који седите у највишем законодавном дому о томе колика је потреба да спроведемо то стручно усавршавање на начин који ће бити у функцији и грађана и грађанки и државе и привреде и читавог система у коме желимо да уведемо ред, и то и јесте улога Владе Републике Србије. Овај закон и оснивање Националне академије за јавну управу само је један делић мозаика који треба да представља увођење реда у систем.

Захваљујем вам се још једном на пажњи и надам се да ћемо и током сутрашњег дана радити још прилежније на овом закону.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре Ружићу.

Сада реч има потпредседник Владе Републике Србије и министар трговине, туризма и телекомуникација др Расим Љајић.

Изволите, министре.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Даме и господо народни посланици, поштујући чињеницу да сте цео дан у Скупштини, ја ћу се трудити да будем кратак – упозорио ме је и господин Красић, ја поштујем његово посланичко искуство – и настојаћу да о Предлогу закона о електронском документу, електронској идентификацији и услугама од поверења у електронском пословању говорим што је могуће сажетије.

Пре свега, желим да препричам један доста компликован закон чија је материја такође доста апстрактна. Зато се извињавам онима који су у овој материји, а ја ћу настојати да поједноставим предлог овог закона и поједине одредбе пре свега због грађана Србије и оних људи који се не баве овим послом.

Овај закон ми колоквијално називамо законом о електронском пословању, иако овај назив суштински не одговара одредбама овог закона. Он у суштини треба да омогући, да створи предуслове да са класичног пређемо на електронско пословање, односно да отклони све препреке за брже, ефикасније и јефтиније пословање, да се направе значајне уштеде, јер је то корисно за привредне субјекте, за грађане, за јавну управу.

Такође, закон би требало да омогући даљи процес модернизације наше јавне управе и, оно што је за грађане најважније, да омогући, обезбеди лакши, сигурнији приступ услугама јавне власти и, посебно, већем броју тих услуга.

Ми у изради овог закона нисмо кренули са нуле. Наиме, као што знате, постојали су закони о електронском потпису и електронском документу, два закона који, нажалост, из различитих разлога нису могли бити у пуном капацитету и имплементирани. Они су само парцијално дефинисали и решили неке проблеме, створили основ и за електронски потпис и електронски документ, али се даље од тога није отишло. Напротив, оба закона су, оба сегмента била дисфункционална, тако да смо имали чињеницу да је свега 360.000 грађана користило услуге електронског потписа, односно сертификат за електронски потпис имало је свега 5% становништва.

А када погледате шта је разлог тако малом броју, видећете заправо да је врло проста чињеница, да смо имали врло компликовану процедуру да се тај електронски потпис активира. Наиме, неко ко хоће да потпише један електронски документ морао је да има посебну картицу, морао је да има посебан софтвер за свој рачунар или лаптоп, да има посебан читач те картице и плус је инсталирање тог софтвера трајало сатима и данима, чак су ми стручњаци из ИТ области говорили да су по два дана инсталирали тај софтвер, који се опет врло често квариио, тако да није ни чудо што је свега 360.000 људи користило услуге електронског потписа.

Ми сада уводимо једну готово револуционарну нову услугу од поверења, а то је квалификовани електронски потпис у клауду. Шта то практично значи? То значи да ће корисници преко свог мобилног телефона моћи да се идентификују трансакцијама, односно комуникацијом која се обавља електронски и да на тај начин електронски потпишу одређени документ. Како то у пракси изгледа? Дакле, имате корисничко име и шифру, односно *username* и *password*, укуцате у вашем мобилном телефону, стићи ће вам пин-код СМС-ом који треба да укуцате. Укуцавањем тог пин-кода практично ви активирате опцију квалификованог електронског потписа. Дакле, сваки носилац, сваки корисник мобилног телефона моћи ће да користи квалификовани електронски потпис. Ово је значајно јер рачунамо да ће ово не само олакшати, већ ће омасовити употребу квалификованог електронског потписа. И да поједноставим до краја, квалификовани електронски потпис је потпуни еквивалент својеручном потпису у реалном свету.

Што се електронског документа тиче, ту је такође направљен један значајни напредак јер се електронском документу овим законом и одредбама закона признаје пуноважност и доказна снага; без обзира што је електронски документ, признаје му се снага као да се налази у папирном облику. Према томе, изједначавају се и папирни и електронски документ. Не само то, иде се и корак даље, омогућује се конверзија електронског документа у папирни и обрнуто, што значи да електронски документ или папирни документ може да се конвертује, односно да се дигитализује, да се скенира и да на тај начин има исту доказну снагу као и оригинални документ.

Такође је предвиђен и обрнути случај да, када имате електронски документ у изворном облику, па га онда штампате, након штампања тог документа и након овере печатом или потписом он такође има исту доказну снагу као изворни документ.

Ова дигитализација посебно папирног документа не само да ће смањити употребу докумената у папирној форми, већ ће и у великој мери олакшати свима онима, пре свега, пословним људима у претраживању, коришћењу и публикавању различитих докумената.

Сада имамо, поред електронског потписа и електронског документа који су били предвиђени и у претходним законима, потпуно нову услугу, која се односи на електронски печат. Да поједноставим, електронски печат је еквивалент електронском потпису за правно лице. Можда је компликовано... Ако је електронски потпис замена за својеручни потпис, онда је електронски печат замена за печат правног лица и потпис овлашћеног лица заједно. Другим речима, ако сте морали један документ да печатирате и потпишете,

сада није потребно једно и друго, потребно је да тај електронски документ печатирате и он има пуну правну и доказну снагу.

Зашто је ово важно? Ово ће решити многе проблеме које смо досада имали у пракси. Наиме, власници фирми су врло често свој електронски сертификат, односно потпис, давали књиговођама или асистентима у фирми да потписују различита документа у њихово име. Та ствар не само да је противзаконита, већ је отварала простор за бројне злоупотребе, а сада власник фирме може да извади електронски печат и интерним актом овласти књиговођу да тај печат може да користи за послове у самој фирми.

И друга важна ствар, ово је битно због повезивања различитих информационих система и институција, које могу на овај начин да размењују електронски печатирани документа, а посебно битно за оне институције које у реалном времену аутоматски издају велики број докумената, на пример ПИО фонд. Сада када имате могућност да сачините електронски документ, да га потпишете и печатирате, то вам не вреди ништа ако нема могућност доставе тог документа. Ово је врло важна ствар. Неко ће рећи – добро, и досада смо имали могућност електронске доставе путем имејла. Да, то је тачно, али овде се ради о слању са далеко већим степеном поузданости, пре свега, када говоримо о идентитету корисника и када говоримо о тачном времену те доставе.

Електронска достава омогућава да се види тачно време и слања документа и тачно време пријема тог документа. Ово је посебно битно због одређених судских, управних поступака, када је време доставе документа битно, јер се од тога рачуна и тече време када странка може да предузима одговарајућу правну радњу, односно поднесе жалбу на неки управни акт. Услуга квалификоване електронске доставе, опет поредимо са реалним временом, јесте замена, на неки начин, за услугу препоручене пошिल्ке када шаљете класичну пошту. Према томе, имате обезбеђену сигурност да ће та пошта, односно пошиљка доћи на адресу на коју сте је и послали.

Следећа услуга која се дефинише овим законом јесте електронско чување ових докумената. Посебно важна ствар је због привреде и велике уштеде коју привреда може да оствари на овај начин. Ми смо досада имали ситуацију да се многи магацини или складишта користе за чување папирне документације. На стотине хиљада тих докумената, милиони евра су потрошени за трошкове чувања те документације.

У просеку једна банка иштампа око десет милиона докумената и скенира око седам милиона различитих докумената. Проверавали смо који су трошкови чувања једне кутије докумената и ти трошкови износе 50 центи по једној кутији. Дакле, ради се о милионима евра који су до сада плаћени и

који су различите компаније, не само банке, различите институције платиле за чување те документације.

Ми сада предвиђамо формирање тзв. електронског магацина за чување те документације, с тим што је апсолутно обезбеђена сигурност чувања тих докумената, што је обезбеђен интегритет тих докумената да се избегне свака могућност да се промени или измени садржај онога што се чува. Ти документи који се чувају могу бити изворно и у папирној форми и електронској форми, с тим да, уколико је у папирној форми, мора прво да се дигитализује, односно скенира, папирни документ може да се уништи и онда чува у електронској форми. Нажалост, ту морамо да будемо потпуно отворени, овде ће бити велика препрека да се овај закон у овом делу у потпуности примени због других прописа који предвиђају обавезу чувања документације у папирној форми, односно папирном облику, пре свега Закон о архивској грађи а ту је и читав низ других прописа који даље предвиђају ту обавезу.

Према томе, предстоји нам процес чишћења, мењања тих аката како би закон могао да буде имплементиран у пуном свом капацитету. Међутим, и сада ћемо моћи да уништавамо нека папирна документа, пре свега када се ради о фактури, када се ради о налозима за исплату... Стотину хиљада таквих докумената се штампа дневно и они ће моћи да се униште, и након дигитализације и скенирања чувају у електронској форми.

Сада се отвара питање, вероватно с правом, колико је све ово сигурно, колико је безбедно и како ми утврђујемо идентитет корисника ових електронских услуга. То је можда кључно питање са овим законом. Зато имамо различите шеме и поступке идентификације, који имају различите нивое поузданости. Управо у зависности од степена ризика од злоупотреба и могуће штете која тим злоупотребима може да се направи имамо три нивоа идентификације – основни, средњи и високи. Основни ниво смањује ризик од злоупотреба, средњи ниво значајно смањује ризик од злоупотреба, док високи ниво потпуно онемогућава сваку злоупотребу.

Сада да појасним, видим да је скроз нејасно. Дакле, ако хоћете да извадите уверење из Матичне књиге рођених или да вршите проверу уписа у бирачки списак, за то вам је довољно да имате корисничко име и шифру, дакле *username* и *password*, и то је тај основни ниво или, како се каже, једнофакторска аутентикација. Дакле, довољан је један фактор да тај неки захтев који имате остварите.

Међутим, ако хоћете да извадите уверење из казнене евиденције да ли сте кажњавани или осуђивани, за то вам није довољно корисничко име и шифра, потребан је још један фактор. Тај фактор може да буде отисак прстију на вашем уређају, дакле телефону, може да буде и СМС, односно шифра коју

добијете СМС-ом а коју укуцавате, којом се практично ви идентификујете. То је тај средњи ниво.

Имате на крају тај високи ниво, а он је квалификовани електронски потпис, који је најсигурнији, где нема злоупотреба. Дакле, ако поднесете захтев за возачку дозволу, морате да имате квалификовани електронски потпис. Уколико поднесете захтев за промену пребивалишта, морате да имате квалификовани електронски потпис. Ако хоћете, наравно, електронски да радите. Ако хоћете пријаву или промену пребивалишта, боравишта, онда такође морате да имате квалификовани електронски потпис, дакле високи ниво поузданости.

Све ове шеме ће бити на сајту Министарства, сваки орган ће дефинисати који ниво је потребан да би остварили одговарајућу услугу.

Е, кад смо то разрешили, онда се поставља питање ко гарантује све ово, ко је тај ко ово спроводи. Није то голуб писмоноша који сад носи један документ од тачке А до тачке Б. То су практично ти пружаоци тих услуга.

Шта је у реалном свету? У реалном свету је то, рецимо, поштар. Када дајете пошиљку, бацате у поштанско сандуче или препоручену пошиљку идете у пошту и пошта вам гарантује да ће та пошиљка од тачке А ићи до тачке Б.

Шта је овде та пошта? То је тај пружалац услуга или пружаоци услуга, а то су привредни субјекти који ће морати да се региструју по посебној, врло строгој процедури, да задовоље посебне услове, дакле да имају запослене који су стручни, са искуством, који су прошли обуке из информационе безбедности и заштите података о личности, који имају осигурање од штете, који имају одговарајућу опрему која је заштићена од неовлашћеног коришћења, који имају системе који на сигуран начин чувају ваше податке које сте дали и сваке две године ће се вршити провера тих пружалаца услуга да ли испуњавају све стандарде који су постављени и да ли спроводе све одредбе овог закона.

Према томе, сад верујем да имате неку слику значаја овог закона и ово је само први корак који ми сад правимо са доношењем закона. Тежи посао, далеко тежи посао ће бити његова имплементација.

Чињеница да ми морамо да донесемо 17 подзаконских аката говори о томе колико је ово све и компликовано и осетљиво. Дакле, у року од годину дана ми морамо да донесемо 17 различитих аката.

Подсећам да ни ЕУ још није донела четири важна подзаконска акта да би одредбе Директиве ЕУ могле да буду имплементиране.

Осим тога, врло често и технологије и иновације иду далеко пре законске регулативе и мораћемо да правимо и ту компромисе и мораћемо на неки начин да антиципирамо и будућа технолошка дешавања, јер било је

предлога да садржај ових подзаконских аката инкорпорирамо у текст закона, али напосто технологија тако брзо напредује да нисмо хтели да се закуцамо и да у закону то дефинишемо, већ смо оставили простор да то буде предмет подзаконских аката како бисмо лакше могли да их мењамо.

Такође, битно је да појачамо капацитете у инспекцији Министарства, јер на тој инспекцији је велики терет контроле и надзора овог закона.

Морамо да радимо више на повећању дигиталне писмености у Србији. Огромно је неповерење наших грађана у овај вид пословања. Морамо, такође, да спроводимо кампању за подизање свести о значају електронског пословања, електронског потписа и свих услуга од поверења о којима сам говорио.

Желим да се захвалим свима који су учествовали у изради овог закона. Дакле, јавна расправа је била врло плодотворна, учествовали су сви, апсолутно све организације, од савета страних инвеститора, различитих комора и наших и страних, и академска заједница, стручна јавност.

Желим да се захвалим посланицима који су поднели врло корисне амандмане. Већину тих амандмана ми смо прихватили, и прихватићемо, заправо, јер желимо да заиста поправимо и побољшамо текст закона колико год је то могуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Љајићу.

Са излагањима представника предлагача, односно министара у Влади Републике Србије завршавамо рад за данас и обавештавам вас да ћемо наставити сутра, 4. октобра 2017. године, са почетком у 10.00 часова.

Хвала на сарадњи.

(Седница је прекинута у 19.50 часова.)